ŚPIEWAJCIE PANU

PIEŚŃ NOWĄ

Śpiewajcie Panu Pieśń Nową

Dlatego chwalić cię będę, Panie, wśród narodów, Imieniu twojemu śpiewać będę.

2 Sam. 22:50

Wydawnictwo „Na Straży”
Kraków, ul. Nad Serafą 22
2021 rok

Stwórca wszystkich rzeczy 1

Ps. 146:5-6

1. Koziański

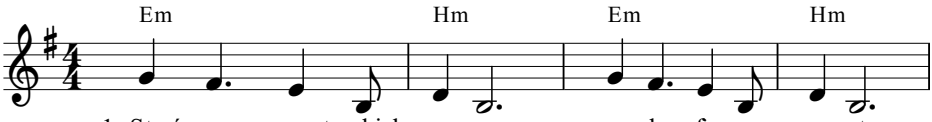

1. Stwór - ca wszyst - kich rze - czy, ma - larz fir - ma - men - tu,
2. Stwór - ca wszyst - kich rze - czy, ma - larz fir - ma - men - tu,

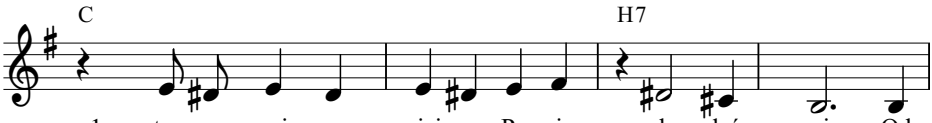

1. to co naj - cen - niej-sze, Pa-nie, da - łeś mi. Od
2. przyj - dzie dzień, gdy uj - rzę Cie-bie twa - rzą w twarz.

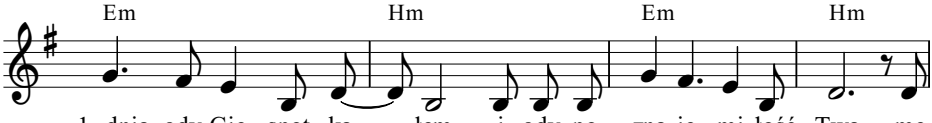

1. dnia, gdy Cię spot - ka - łem i gdy po - zna-ję mi-łość Twą me
2. Chór za - stę - pów śpie - wa o tym jak wiel-ki je-steś Ty,

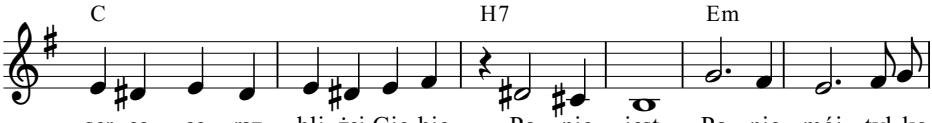

ser-ce co - raz bli-żej Cie-bie, Pa - nie, jest. Pa - nie mój, tyl-ko
mi-łość Twa wy - peł-nia ca - łą du - szę mą.

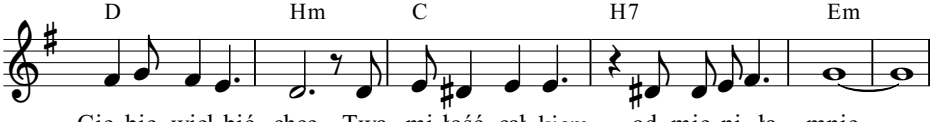

Cie-bie wiel-bić chcę. Twa mi-łość cał-kiem od-mie-ni-ła mnie.

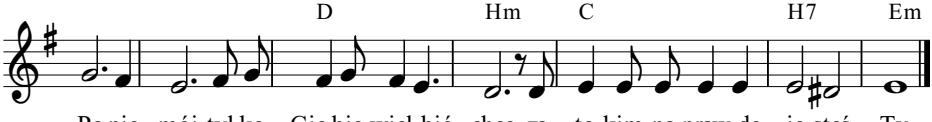

Pa-nie mój, tyl-ko Cie-bie wiel-bić chcę za to, kim na-praw-dę je-steś Ty.

2 Ucz mnie Twych dróg

2. Koziański

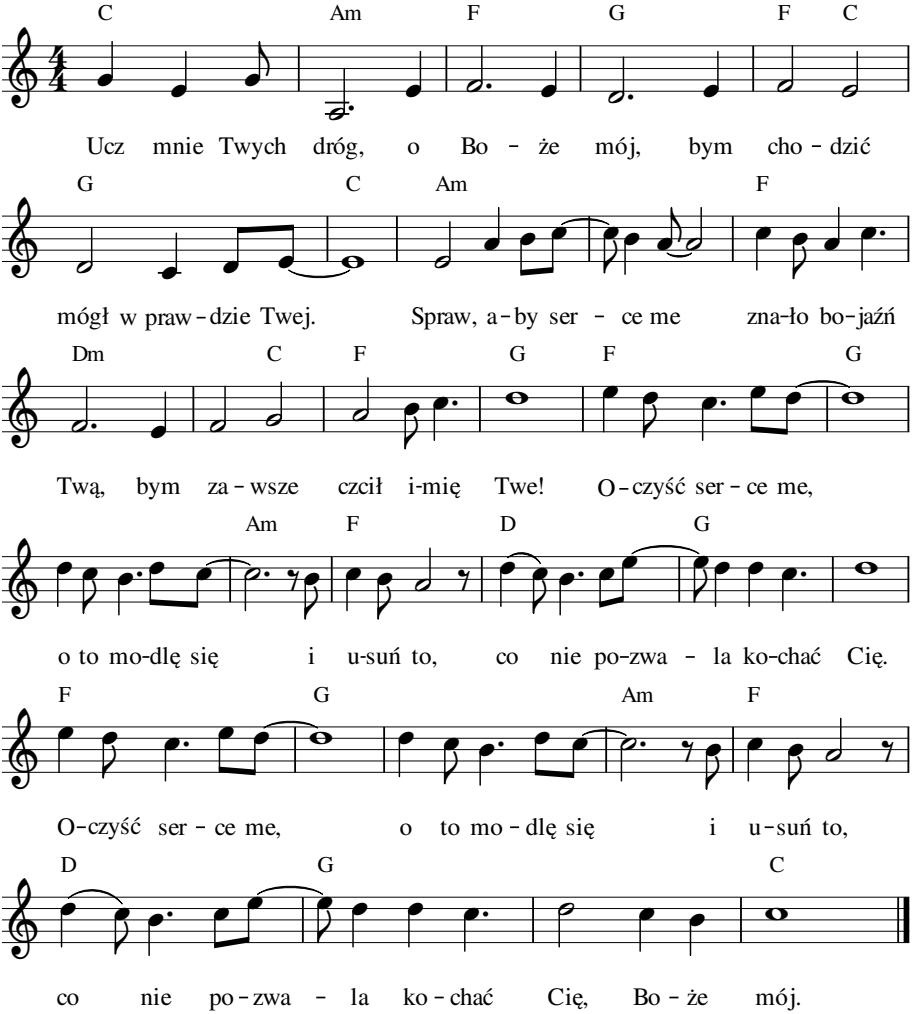

Panie, wskaż mi drogi swoje, Ścieżek swoich naucz mnie!
Prowadź mnie w prawdzie swojej i nauczaj mnie. Ty bowiem jesteś
Bogiem zbawienia mego, Ciebie tęsknie wyglądam codziennie!

Ps. 25:4-5

Jezus oddał za nas życie swe 3

4. Koziański

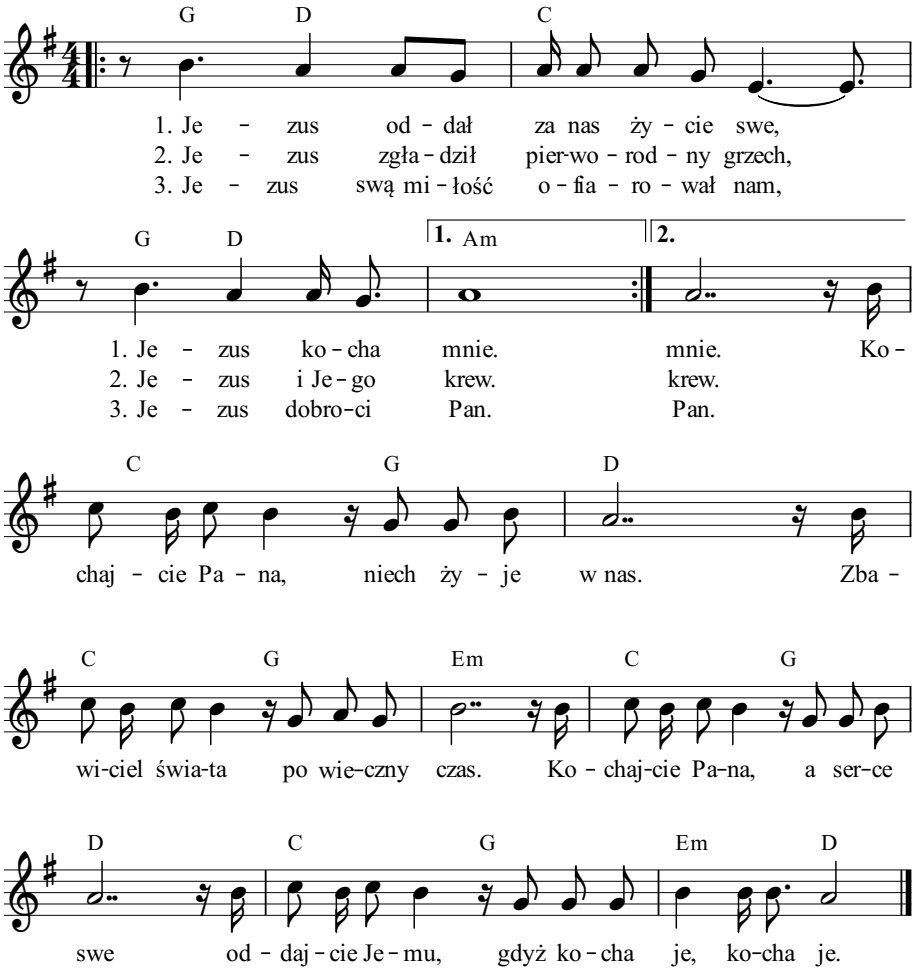

Bo miłość Chrystusowa ogarnia nas, którzy doszliśmy do tego przekonania, że jeden za wszystkich umarł; a zatem wszyscy umarli; A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie dla siebie samych żyli, lecz dla tego, który za nich umarł i został wzbudzony.

2 Kor 5:14-15

4 Pragnę dzisiaj ci powiedzieć

6. Koziański

1 Jn. 4:9

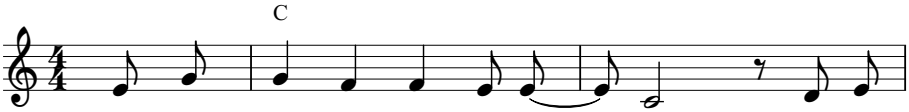

1. Pra - gnę dzi - siaj ci po - wie dzieć, pra - gnę
Kie - dyś ży - łem też bez Bo - ga, mia - łem
2. O - twórz dzi - siaj ser - ce swo - je, Je - zus

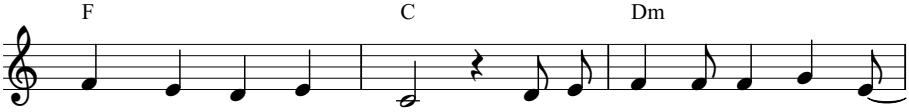

1. wszyst-kim nieść tę wieść, że Bóg bar - dzo ko - cha cie -
ty - siąc róż - nych prawd, spra-wie - dli - wość, co mnie wio-
2. pra - gnie zmie - nić je. Na nic są wy - sił - ki two -

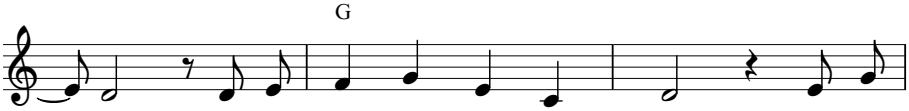

1. -bie, że On pra - gnie zmie - nić cię. On tak
- dła w ba-gno grze - chów, w pust - kę kłamstw. Bóg mnie
3. -je, Bóg spra - wie - dli - wo - ścią jest. On za

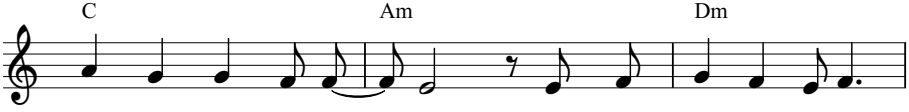

1. lu - dzi u - mi - ło - wał, że Swo - je - go Sy-na
wo - łał, ja mil - cza - łem, od - wra - ca - łem swo-ją
2. grze - chy śmier - cią ka - rze, lecz w Chry - stu - sie łas-kę

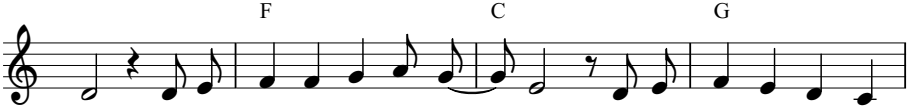

1. dał, a - by każ - dy, kto Weń wie - rzy, prze-ba - cze - nie grze chów
twarz. On mi mó-wił, że mnie ko - cha, lecz ja mi - ło - wa - łem
2. dał, a - by każ - dy, kto Weń wie - rzy, prze-ba - cze - nie grze chów

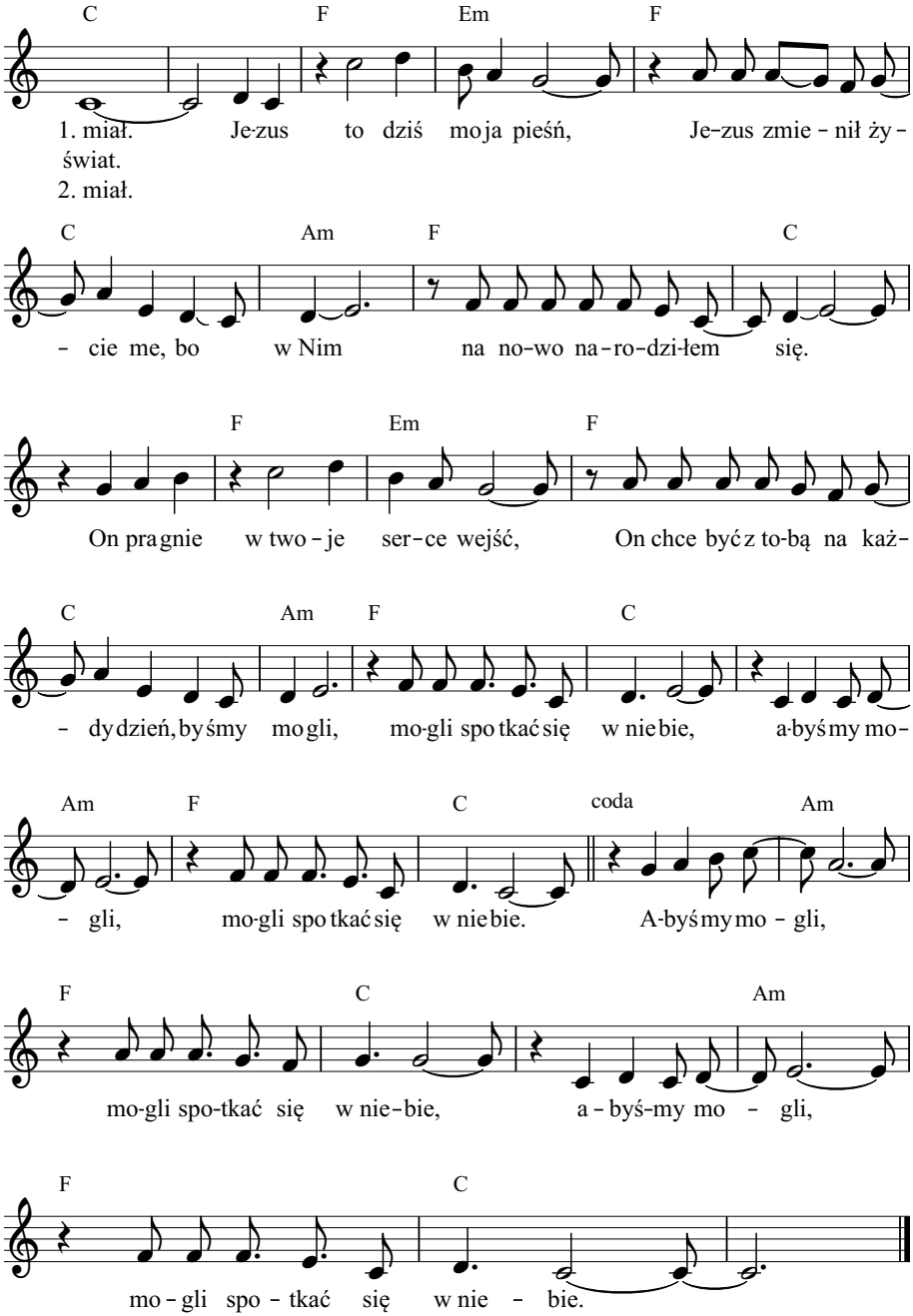
C F Em F
1. miał. Je-zus to dziś mo ja pieśń, Je-zus zmie - nił ży-
świat.
2. miał.
C Am F C
- cie me, bo w Nim na no-wo na-ro-dzi-łem się.
F Em F
On pra gnie w two - je ser-ce wejść, On chce być z to-bą na każ-
C Am F C
- dy dzień, by śmy mo gli, mo-gli spo tkać się w nie bie, a-byś my mo-
Am F C coda Am
- gli, mo-gli spo tkać się w nie bie. A-byś my mo - gli,
F C Am
mo-gli spo-tkać się w nie-bie, a - byś-my mo - gli,
F C
mo - gli spo - tkać się w nie - bie.

5 W szumie trawy

7. Koziański

Jz. 1:8

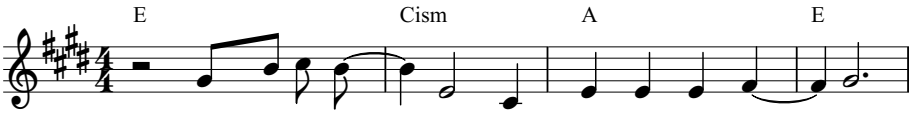

1. W szu - mie tra - wy, w co - dzien-nym zmar - twie - niu,
2. W bla - sku słoń - ca, w tej chwi - li ra - do - ści,

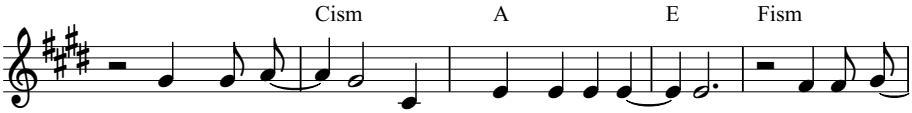

1. w lo-cie pta - ka i w chwi-li za-du - my ja do Pa-
2. przy księ-ży - cu, w mo - men - cie roz-te - rek tak pra-

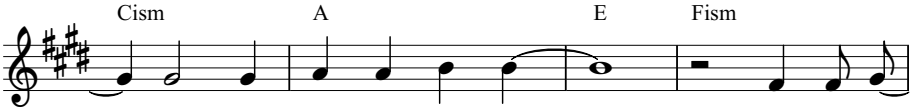

1. - na wciąż szu - kam mych dróg. Tak przy Pa-
2. - gnę o Pa - nu wciąż my - śleć. Ja chcę za-

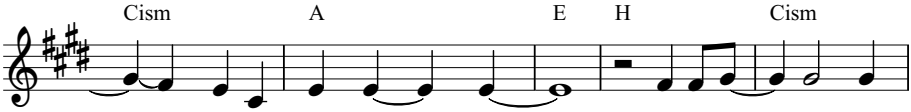

1. - nu na za wsze chcę trwać. Ja do Pa - na wciąż
2. -wsze bli-żej Nie - go być.

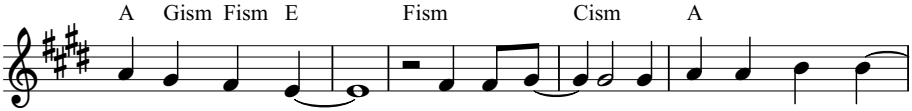

szu-kam mych dróg. Ja przy Pa - nu na za-wsze chcę trwać.

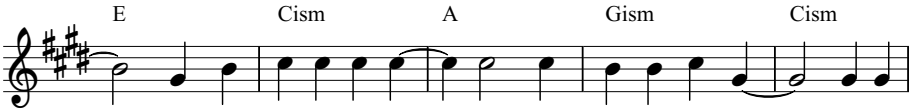

Choć me ży-cie za - wi - łe, choć krę - te jest tak, ja do

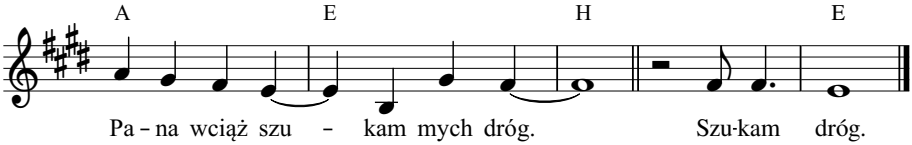

Wszystko Panie Ciebie chwali 6

1 Jn. 3:1 10. Koziański

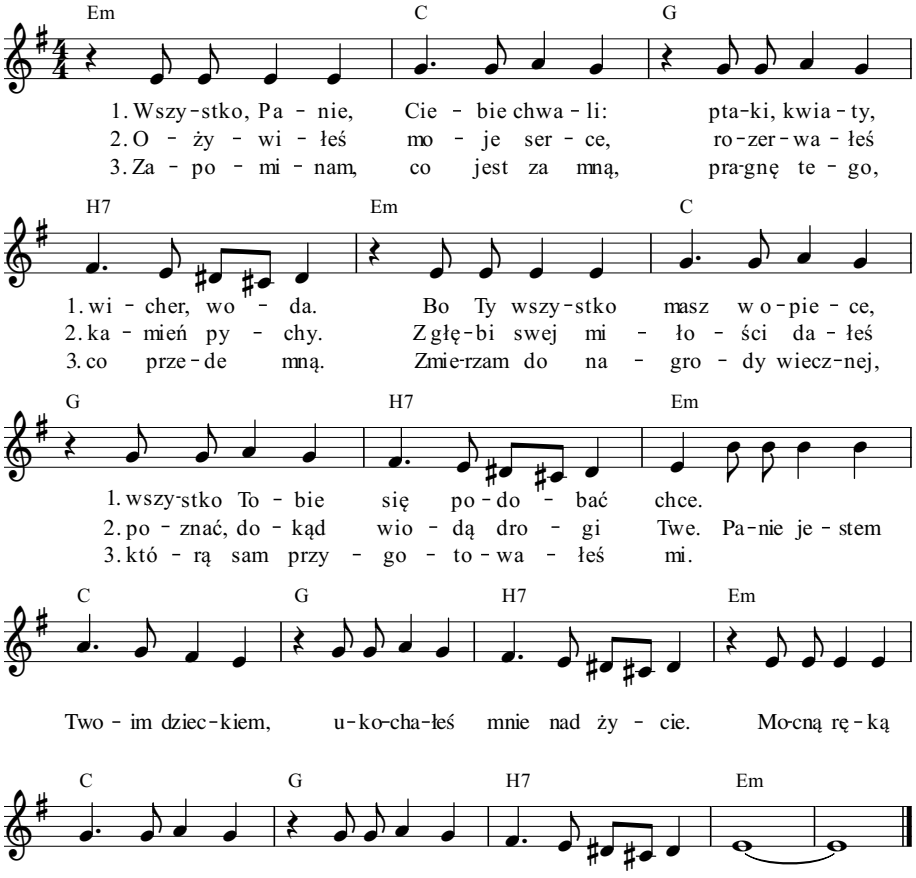

7 Mój Jezus

12. Koziański

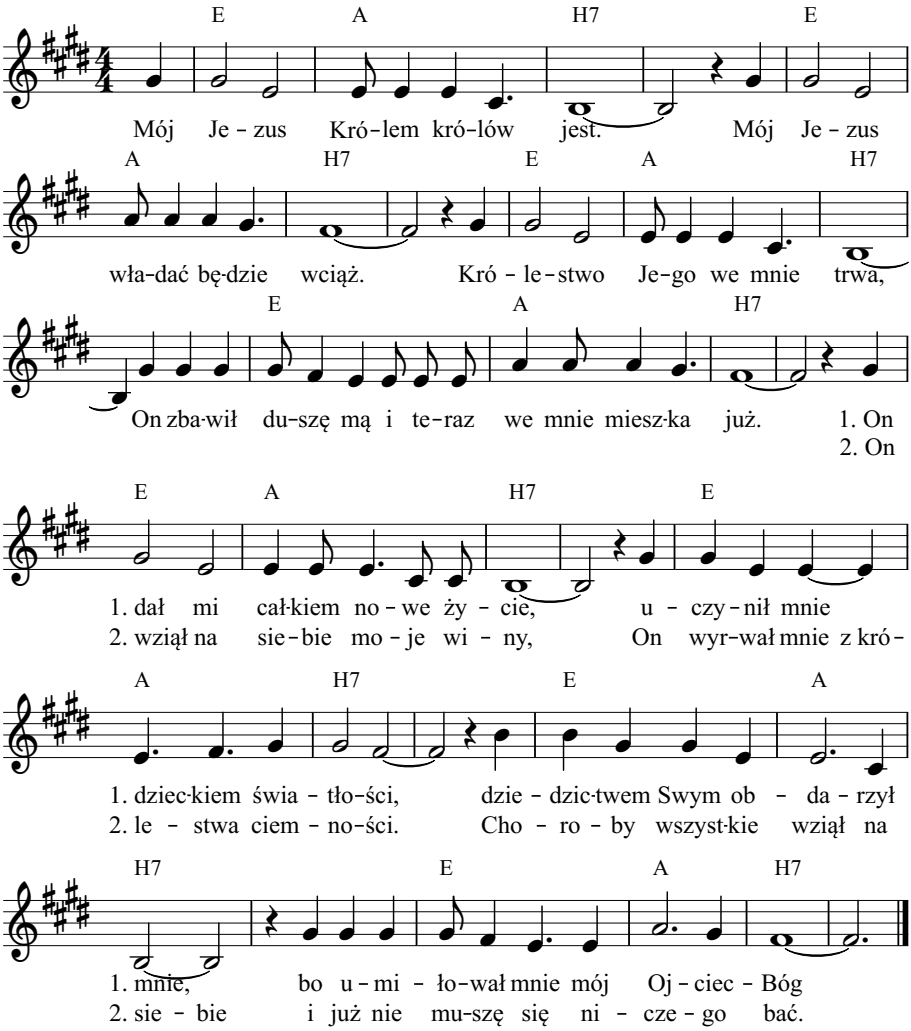

... I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza – władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo – niezniszczalne.

Dn 7:13-14

Gdy ciemna noc zapada 8

13. Koziański

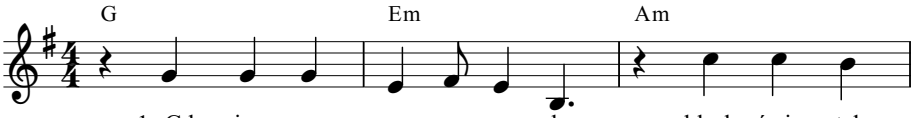

1. Gdy ciem - na noc za - pa - da, blask świa - teł
2. Ty w swej mi - ło - ści dla nas na śmierć Sy -
3. Daj si - łę na swej dro - dze, byś - my w niej

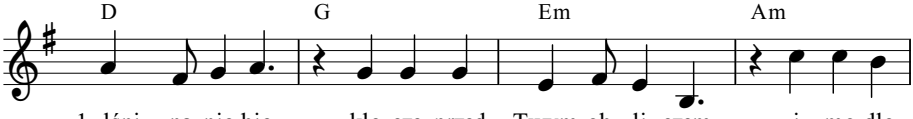

1. lśni na nie-bie, klę-czę przed Twym ob - li - czem i mo-dlę
2. na po-sła-łeś, zie-mię wraz z bo - gac-twa - mi dla nas o -
3. nie us-ta-wa-li, byś my nie - przy - ja - cie - la jak Cie-bie

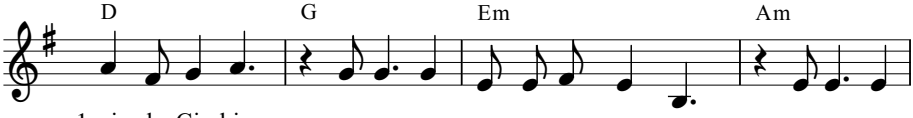

1. się do Cie-bie.
2. fia - ro - wa - łeś. O, Pa - nie, ja nędz-ny grzesz-nik, chy-lę się
3. po-ko-cha - li.

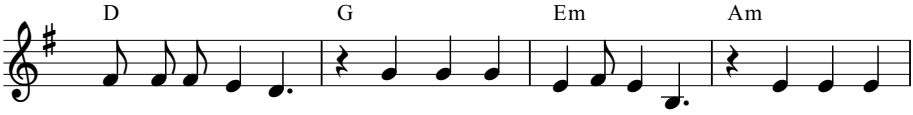

w Two-je ra-mio-na. Bez Twej po - mo-cy, Bo-że, nic prze-cież

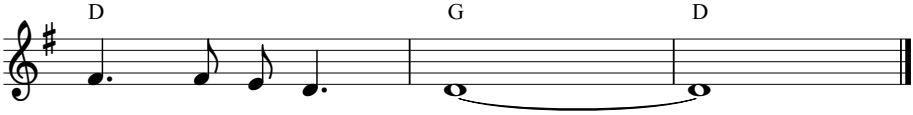

sam nie mo - gę znieść.

A celnik stanął z daleka i nie śmiał nawet oczu podnieść ku niebu, lecz bił się w pierś swoją, mówiąc: Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu.

Łk. 18:13

9 Słowo Twe

15. Koziański

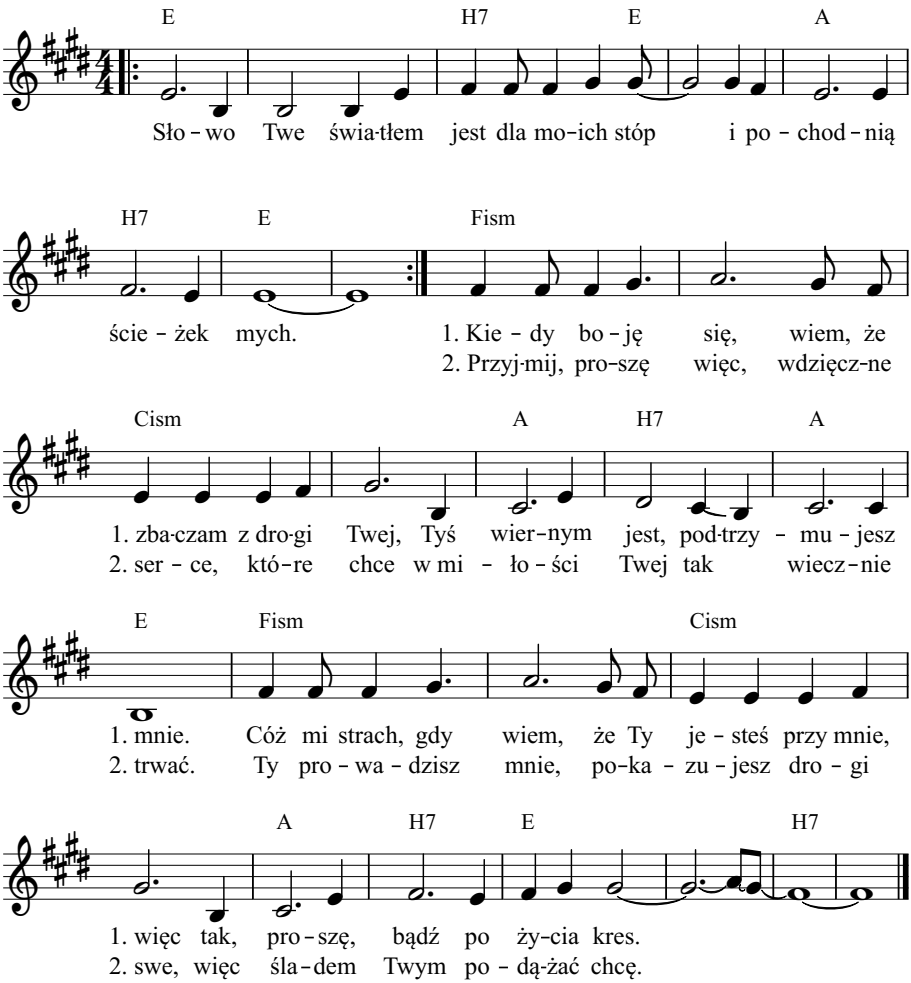

Bądźcie więc naśladowcami Boga
jako dzieci umiłowane

Efez. 5:1

Śmiałym bądź

10

16. Koziański

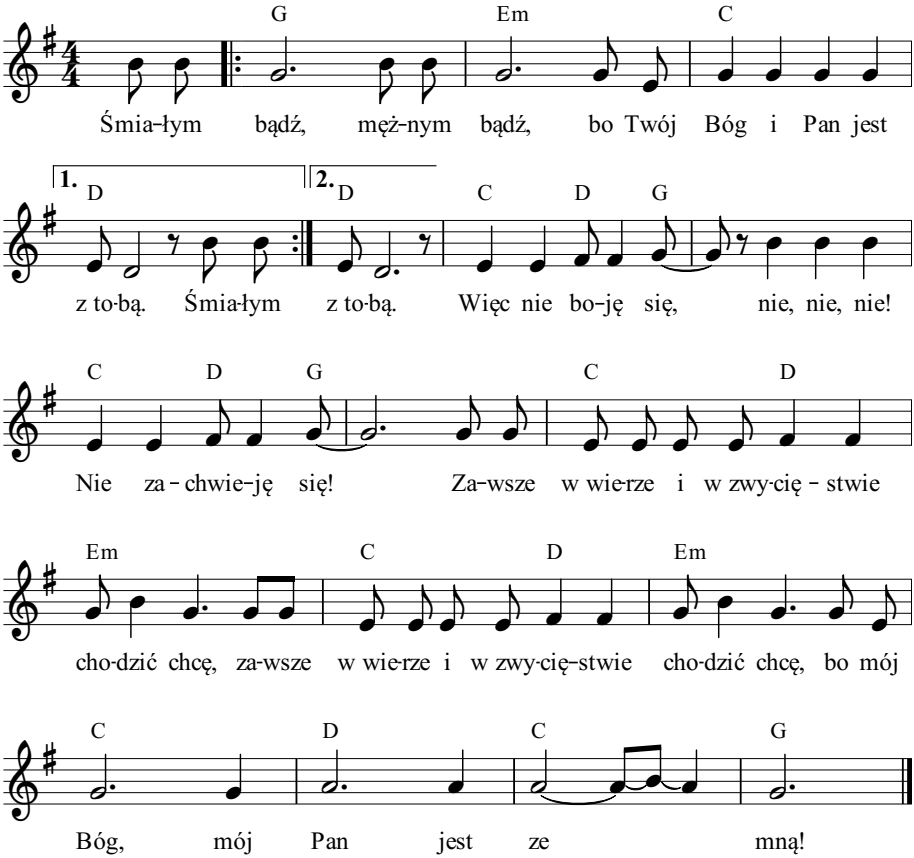

Potem przywołał Mojżesz Jozuego i rzekł do niego na oczach całego Izraela: Bądź mocny, bądź odważny, gdyż ty wejdziesz z tym ludem do ziemi, którą Pan przysiągł dać ich ojcom, i ty im ją oddasz w dziedziczne posiadanie.

5 Mojż. 31:7

11 Cóż, Panie, mogę Tobie dać?

17. Koziański

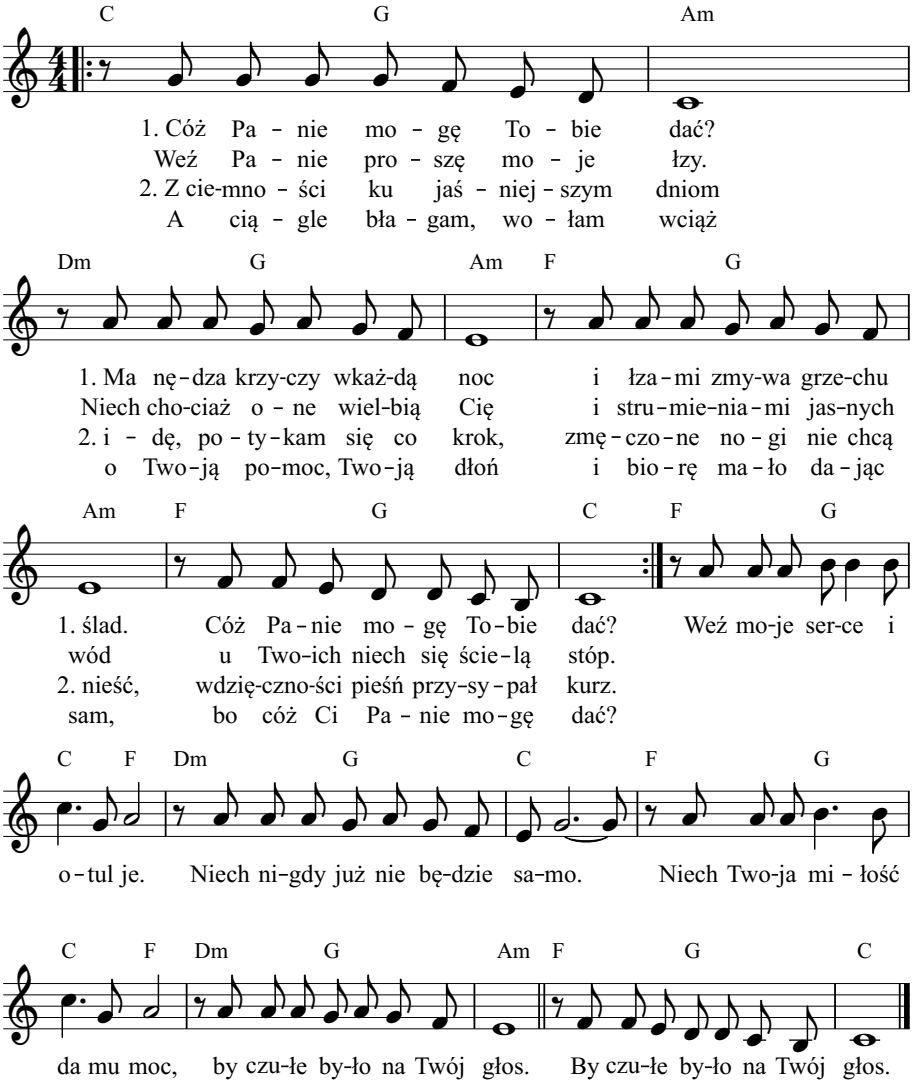

Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, A ducha prawego odnów we mnie!

Ps. 51:12

Już ponad dwa tysiące lat 12

Jn. 14:2–4

19. Koziański

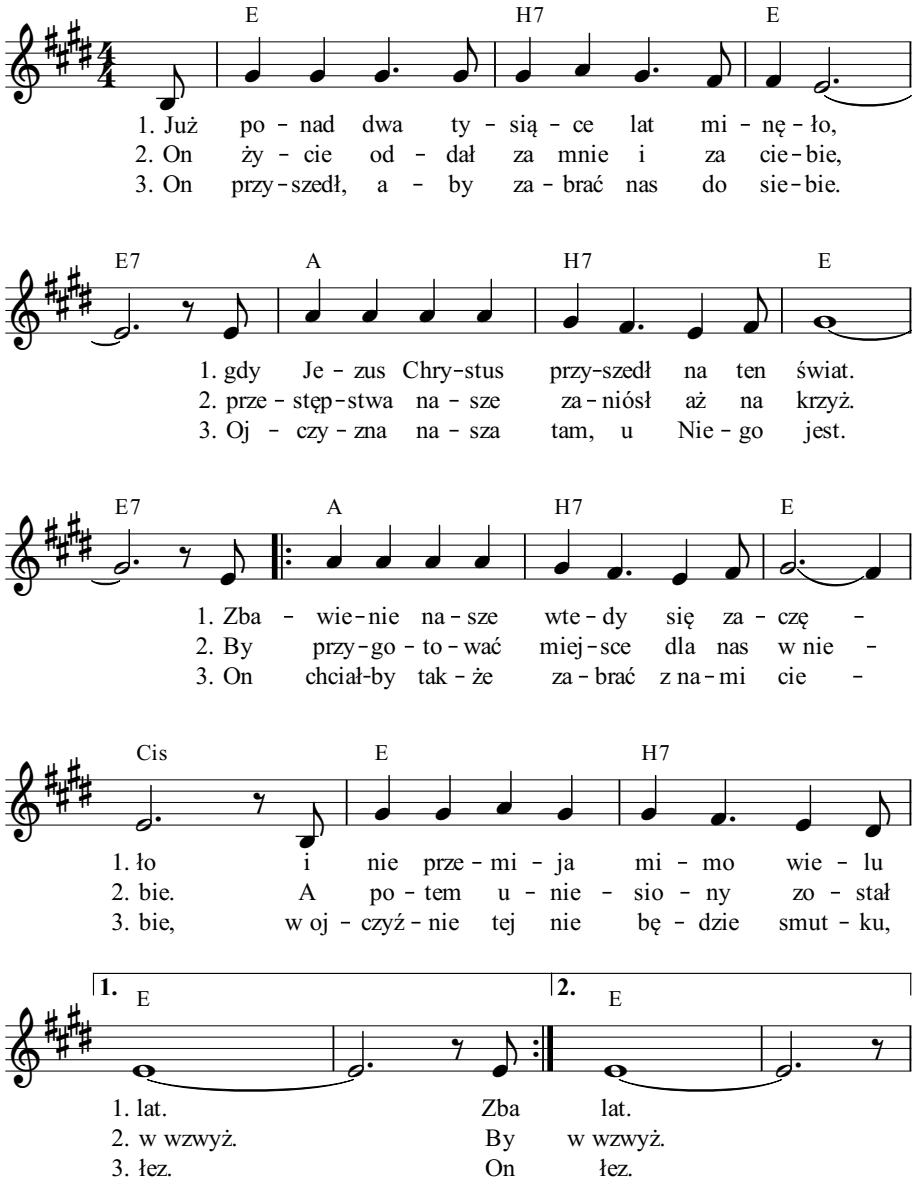

13 Nie ma problemu

18. Koziański

Ef. 3:20–21

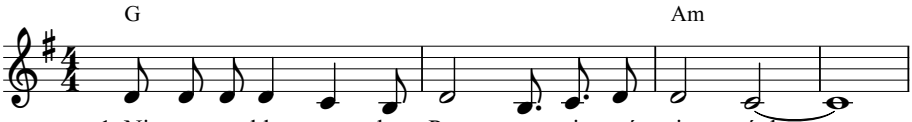

1. Nie ma pro-ble - mu, by Pan roz-wią-zać nie mógł,
2. Nie ma cho-ro - by, by Pan wy - le-czyć nie mógł,
3. Nie ma pro-ble - mu, by Pan roz-wią-zać nie mógł,

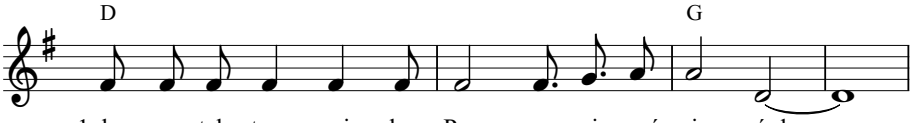

1. bu rzy tak strasz - nej, by Pan u - ci-szyć nie mógł,
2. grze-chu, nie-szczę - ścia, by On wyr-wać cię nie mógł.
3. mo - dli-twy, któ - rej by Pan u - sły-szeć nie mógł,

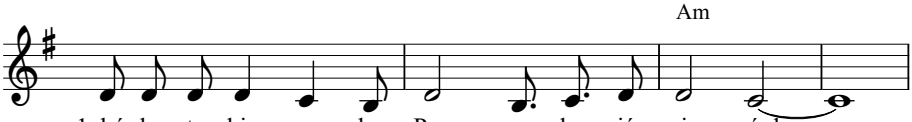

1. bó-lu ta - kie - go, by Pan u - ko - ić nie mógł,
2. Je-zus chce po - móc ci dziś, po-śpiesz do Nie - go.
3. O-biet-nic, któ - rych by On wy - ko - nać nie mógł

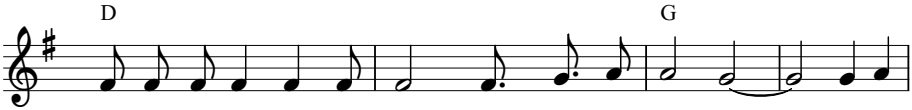

1. gó - ry wy-so - kiej, by Pan prze - su - nąć nie mógł. Sko-ro
2. Je - dy - nie On ma tę moc zachować cię od złe - go.
3. i serc, któ-rych by Pan u - ko - ić nie mógł.

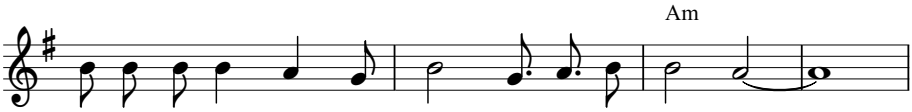

po-niósł On na bar - kach Swych cię - ża - ry świa - ta,

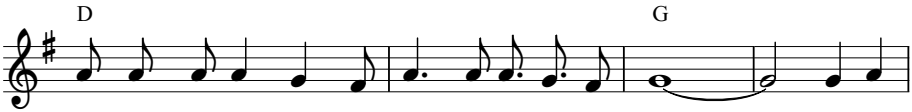

ja wiem, mój bra - cie, że On po-ra - dzi i twym. Sko-ro

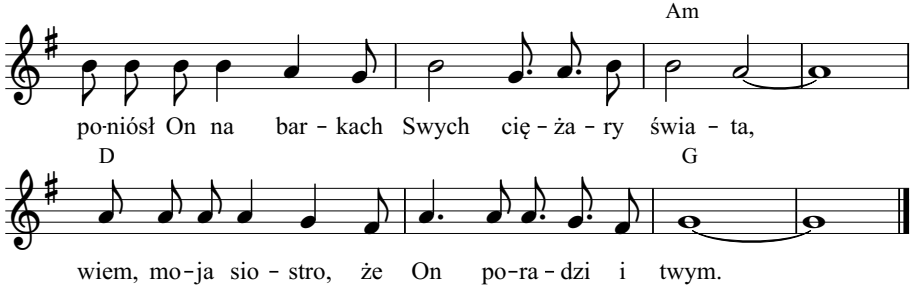

Więcej miłości

14

Ps. 16:2

21. Koziański

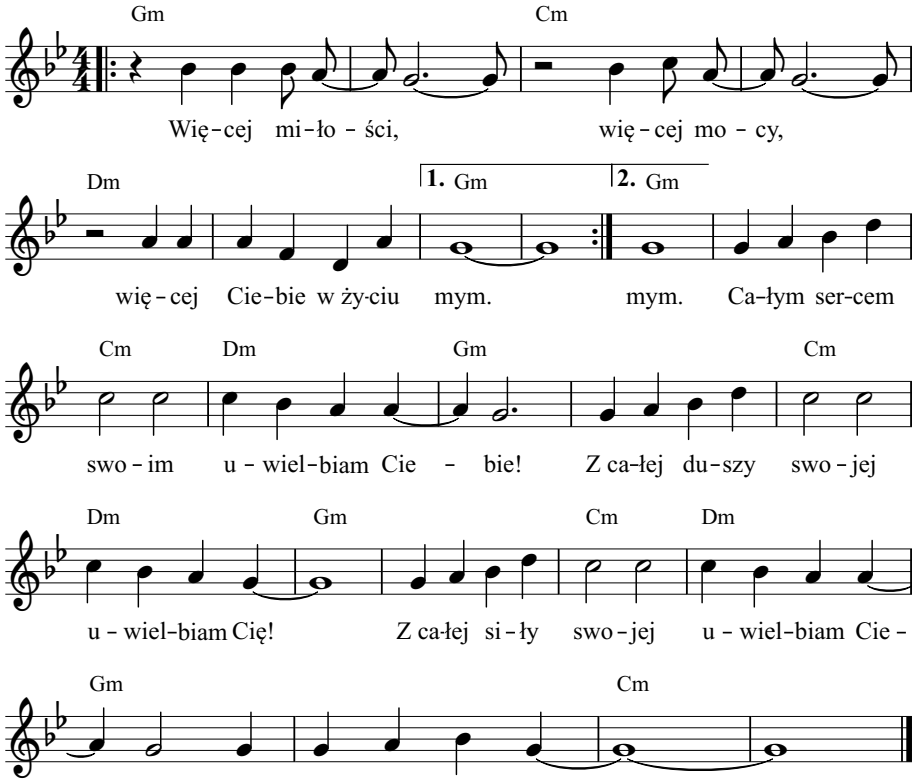

15 Nie narzekaj

20. Koziański

Rzym. 12:12

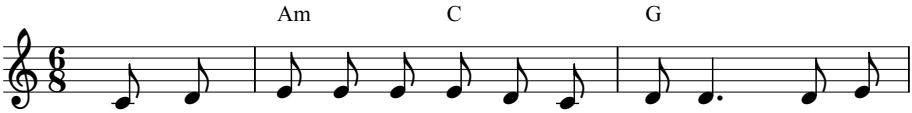

1. Gdy I - zra - el po pusz - czy wę - dro - wał, o - ca -
2. Gdy Pan Je - zus na zie - mi prze - by - wał po - śród
3. Kie - dy ży - cie cza - sa - mi cię zmę - czy, wy - czer -
4. Gdy stra - ci - łeś przy - ja - ciół lub blis - kich, kie - dy
5. Za - miast tra - pić swą du - szę i smu - cić, za - miast

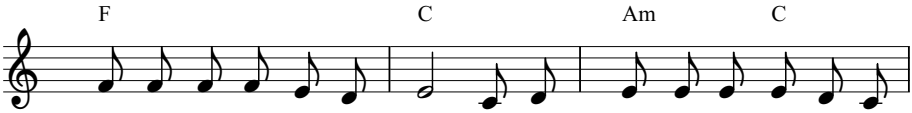

1. lo - ny z fa - ra - o - na rąk, nie do - ce - nił o - pie - ki od
2. cier-pień o - błu - dy i zła, gdy w o - grój - cu swe krwa-we łzy
3. pa - nie nie-znoś-nym się zda, kie - dy w szko-le lub w pra-cy nie
4. my-ślisz, że zo - sta - łeś sam, nie mów, że na - dzie - i już
5. mar-twić się o włas-ny stan, ko - chaj swe - go bliź - nie - go jak

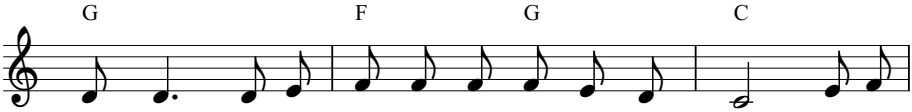

1. Pa - na i na - rze - kał, i sze - mrał tam wciąż.
2. skry-wał, nie na - rze - kał, że mo - dlił się sam.
3. i - dzie, nie pod - da - waj się, lecz dziel - nie walcz. Nie na
4. nie masz, bo być mo - że tak właś - nie chciał Pan.
5. sie - bie, Pa - na Bo - ga z ca - łej si - ły chwal.

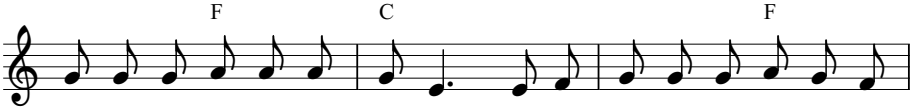

rze - kaj, nie szem-raj, nie zło-rzecz, gdy na wą - ski wkro-czy - łeś ten

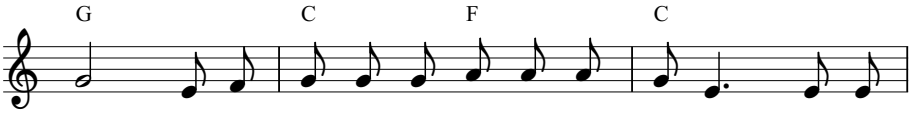

szlak. Nie na - rze - kaj, nie szem - raj, nie zło-rzecz, nie na -

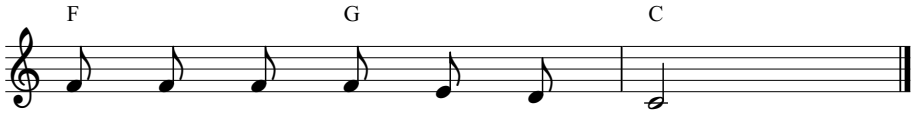

Tak jak jeleń

16

Ps. 42:2

26. Koziański

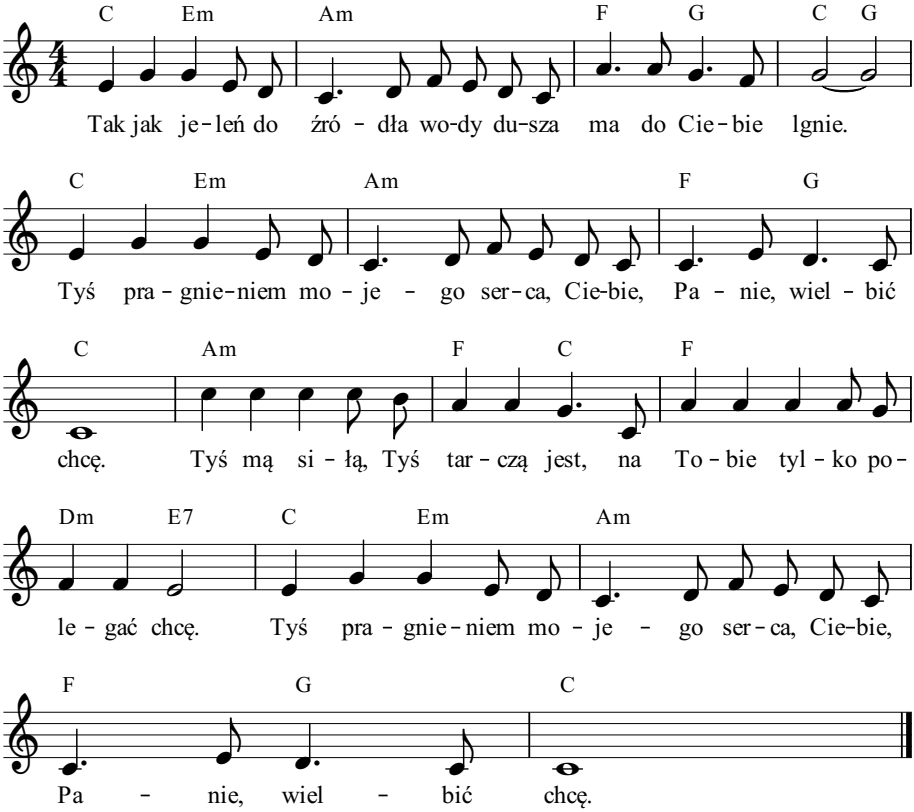

17 Powód do radości

32. Koziański

Jn. 15:11–12

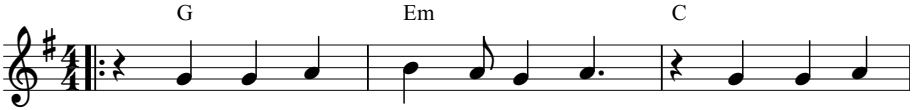

1. Czy dzi - siaj do ra - do - ści w swym ser - cu
Po - wo - dem mej ra - do - ści sam Je - zus
2. Mo - że więc dzi - siaj u - śmiech roz - ja - śni
Po - wierz mu wszyst - kie spra - wy, pro - ble - my

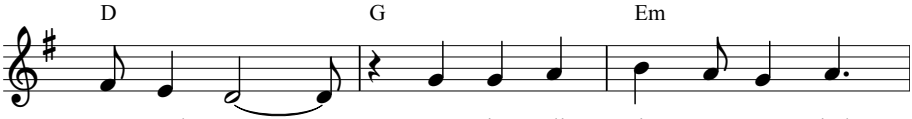

1. po - wód masz? Bo je - śli nie, to po - wiedz,
Chry - stus jest. On przez swą krew mnie zba - wił
2. two - ją twarz, bo po - wód do ra - do - ści
od - daj swe, od ra - zu lżej ci bę - dzie,

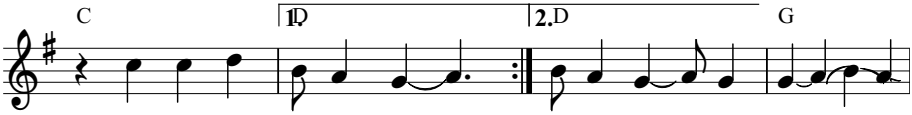

1. ja mo - gę ci go dać.
i cie - bie zba-wi też. To Je -
2. już te - raz do-brze znasz.
bo On roz - wią-że je.

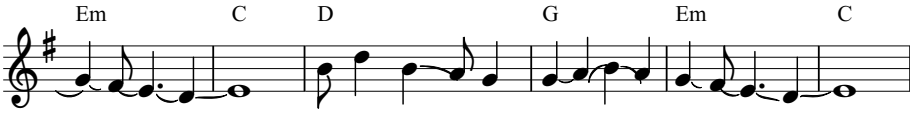

- zus, pa-nów Pan, to Je - zus,

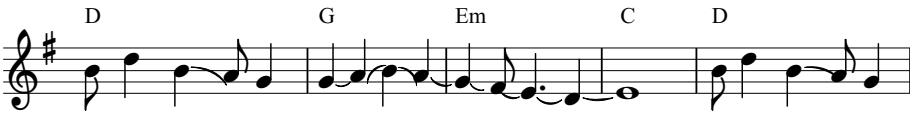

kró-lów Król, to Je - zus, Bo-ży Syn, to

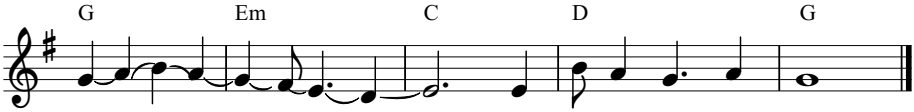

Panie, chwalę Imię Twe 18

Dz. 2:31

25. Koziański

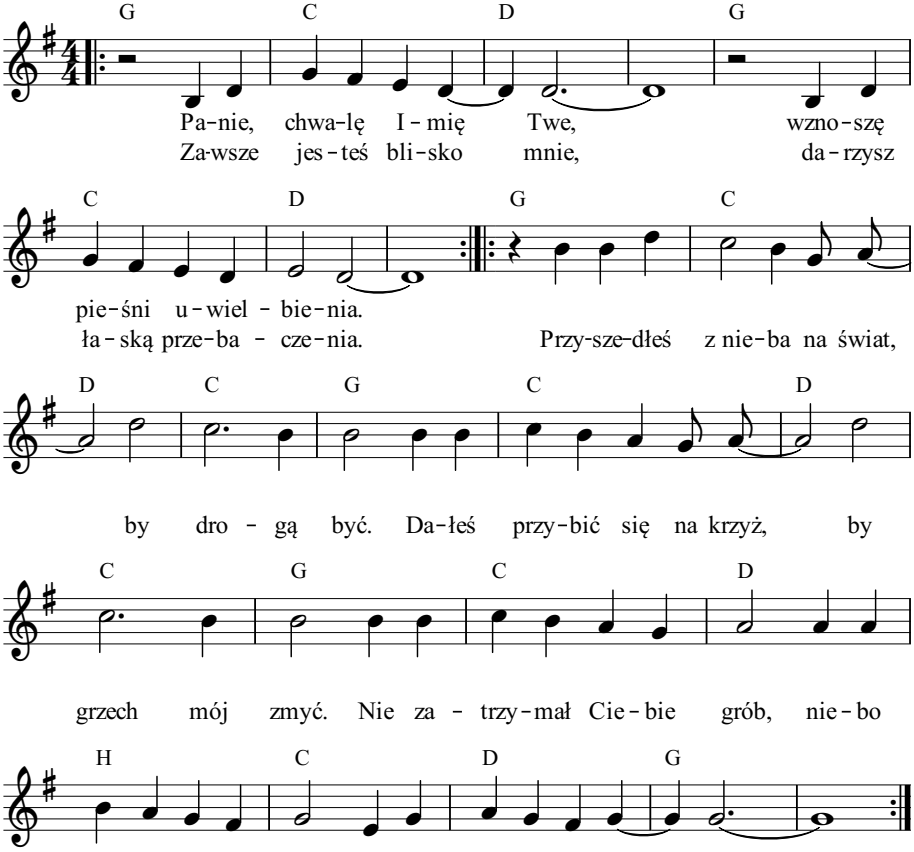

19 Sługa Król

24. Koziański

Flp. 2:5–11

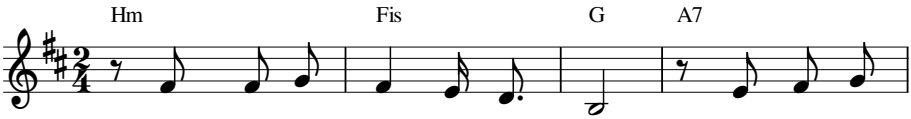

1. O - puś - cił dom, dziec-kiem był, na zie - mię
2. W o - gro - dzie tam sto - czył bój, na sie - bie
3. Spójrz, o - to ran krwa - wy ślad, gdzie gwo-ździe
4. Więc ucz - my się słu - żyć tak, by w ży - ciu -

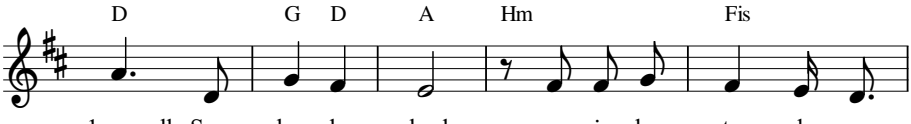

1. zszedł, Swą chwa-łę skrył, a - że - by tu słu - gą
2. wziął mój cię - żar win. Wy-cier-piał strach, go - rycz,
3. wbił o - krut - ny grzech. Tak cier-piał Syn Stwór-cy
4. swym tron Je - mu dać. Znać bliź-nich ból, po - moc

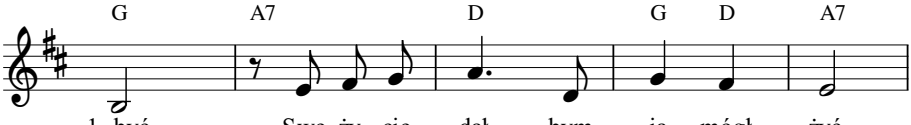

1. być. Swe ży - cie dał, bym ja mógł żyć.
2. ból, lecz Oj - cu rzekł: "Bądź wo - la Twa".
3. gwiazd. O - fia - rą był za grze - chy twe.
4. nieść i słu - gą być, jak Chrys - tus Pan!

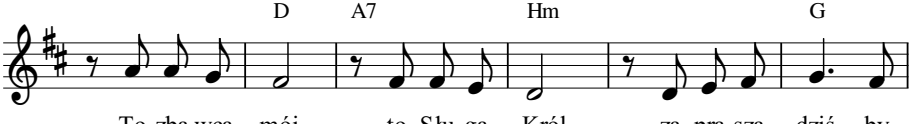

To zba-wca mój, to Słu-ga Król, za-pra-sza dziś, by

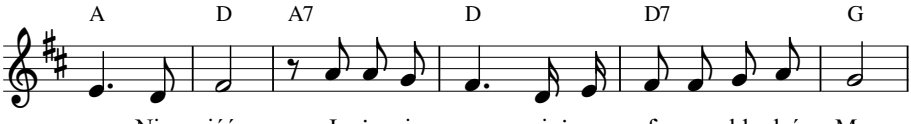

za Nim iść. I ży-cie swe wciąż w ofie-rze skła-dać Mu.

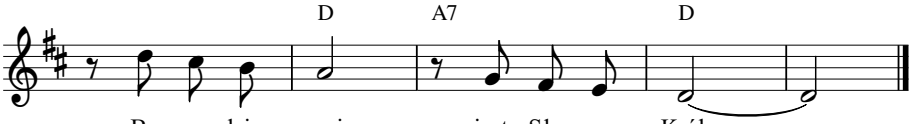

Bo go-dzien czci jest Słu - ga Król.

Ktoś Cię dzisiaj woła

20

Ef. 3:17–19

22. Koziański

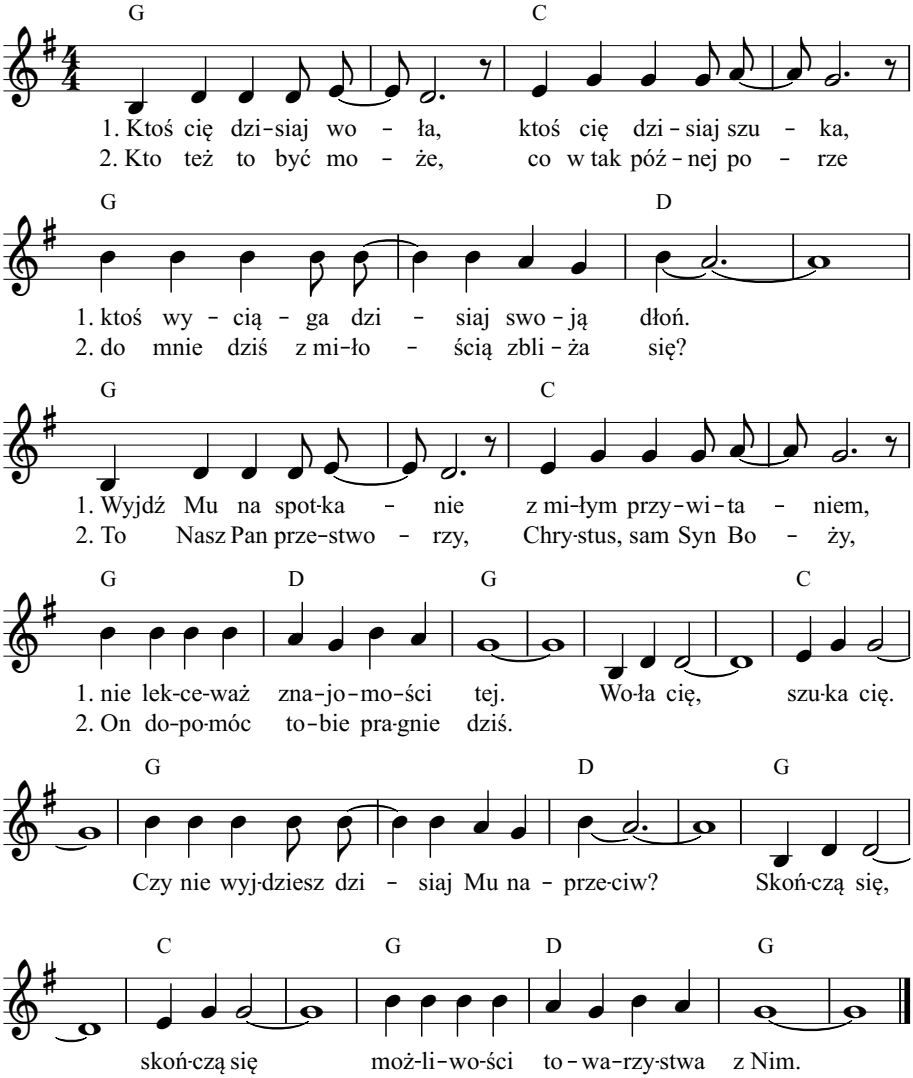

21 Wczoraj dziś i na wieki

28. Koziański

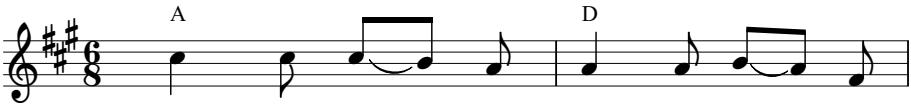

1. Wczo raj, dzi - siaj i na wie - ki
2. Czas prze - mi - ja, pły - ną wie - ki,
3. Bóg mu świat nasz pod - dał ca - ły,
4. W swej mi - ło - ści nas od - ku - pił.

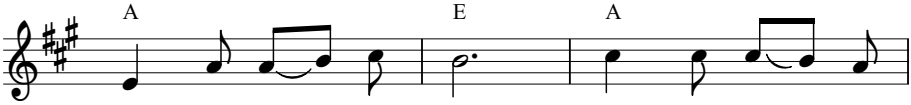

1. Je - zus jest ten sam. Świat się zmie - nia,
2. Je - zus wiecz - nie trwa. Świat się zmie - nia,
3. Je - zus świa - ta Pan. Wszy - stko chwa - łę
4. Tak, On ko - cha nas. Z na - mi szczę - ściem

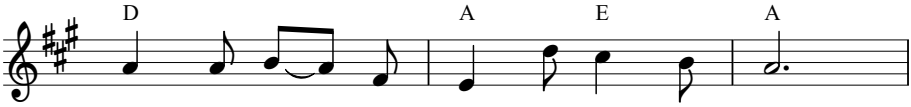

1. gó - ry, rze - ki, tyl - ko nie mój Pan.
2. gó - ry, rze - ki, tyl - ko nie mój Pan.
3. Je - go gło - si, wiel - bi każ - dy stan.
4. swym się dzie - li, więc śpie-waj - my wraz.

Chwa - ła Je - mu, cześć, chwa - ła Je - mu, cześć!

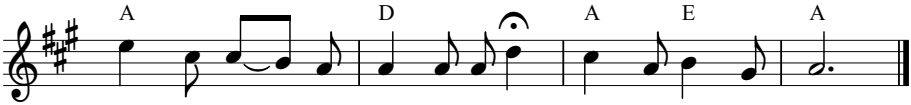

Świat się zmie - nia, gó - ry, rze-ki, tyl - ko nie mój Pan.

Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki.

Hebr. 13:8

Uwielbiać mego Pana chcę 22

30. Koziański

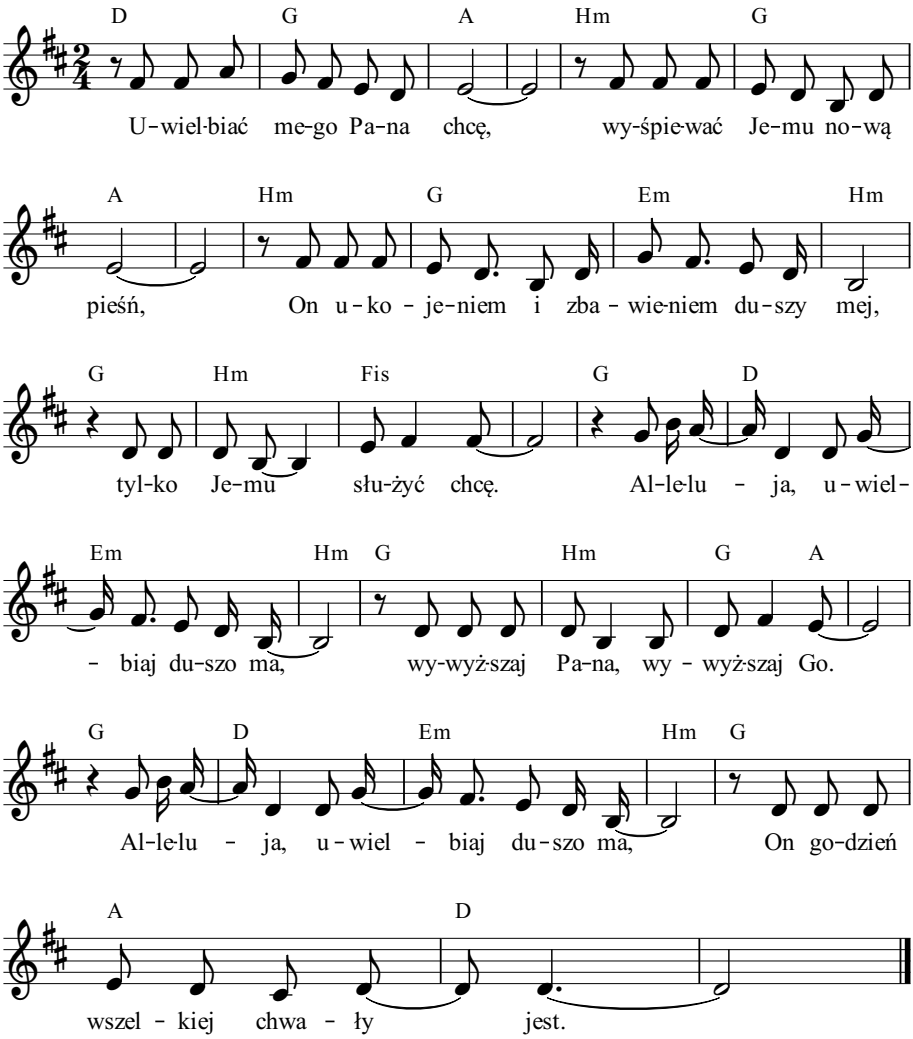

Alleluja. Chwal, duszo moja, Pana! Chwalić będę Pana, pókim żyw,
Śpiewać będę Bogu memu, dopóki żyć będę.

Ps. 146:1–2

23 Ludu Pański

31. Koziański

Mk. 13:33

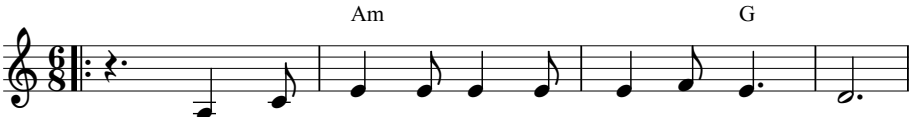

1. Lu - du Pań - ski czu - waj bądź go - to - wy,
Wnet zaś - wi - ta dla cie - bie dzień no - wy,
2. Niech po - ko - ra w ser - cu twym za - miesz - ka,
Czu - waj, gdyż tak ła - twa, pro - sta ścież - ka
3. Bo - juj śmia - ło w mo-dłach nie le - ni - wy.
W Get - se - ma - ne sto - czył bój żar - li - wy,
4. Czu - waj więc wy - bra - ny lu - du Pań - ski,
Wnet po - wi - ta cię już zbór nie - biań - ski

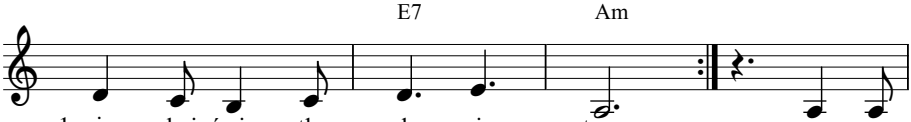

1. nie - chaj świa - tło pło - nie twe.
więc przy - go - tuj lam - py swe. Bądź go -
2. bo prze - ciw - nik nie śpi zły.
zmie - ni się w kłam - stwa znój.
3. Po - mnij, za cię Pan do krwi
niech więc lam - pa twa się lśni.
4. zbli - ża się we - sel - ny dzień.
wśród ra - do - snych śpie - wów brzmień.

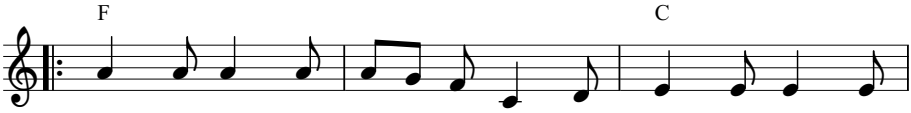

to - wy, Pan twój wo - ła! Bądź go - to - wy, Pan twój
Zbaw - ca twój po - wo - ła, aż cię Zbaw - ca twój po -

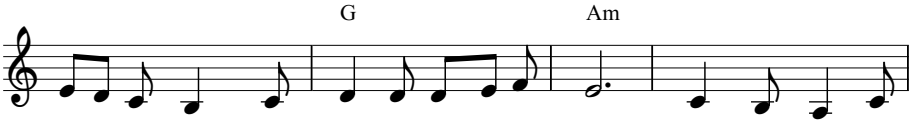

wo - ła, czu - waj, bo się chy - li dzień. Czu - waj, bo się
wo - ła w kraj, gdzie znik-nie smut - ku dzień w kraj gdzie znik - nie

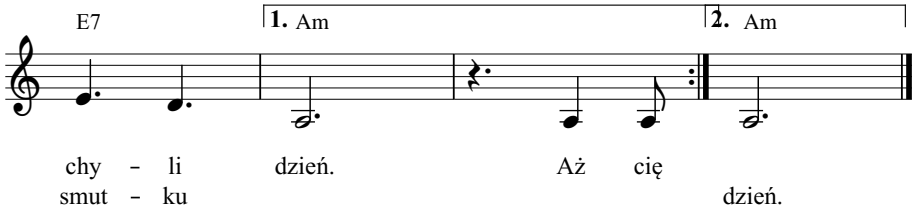

Jesteś radością mojego życia 24

33. Koziański

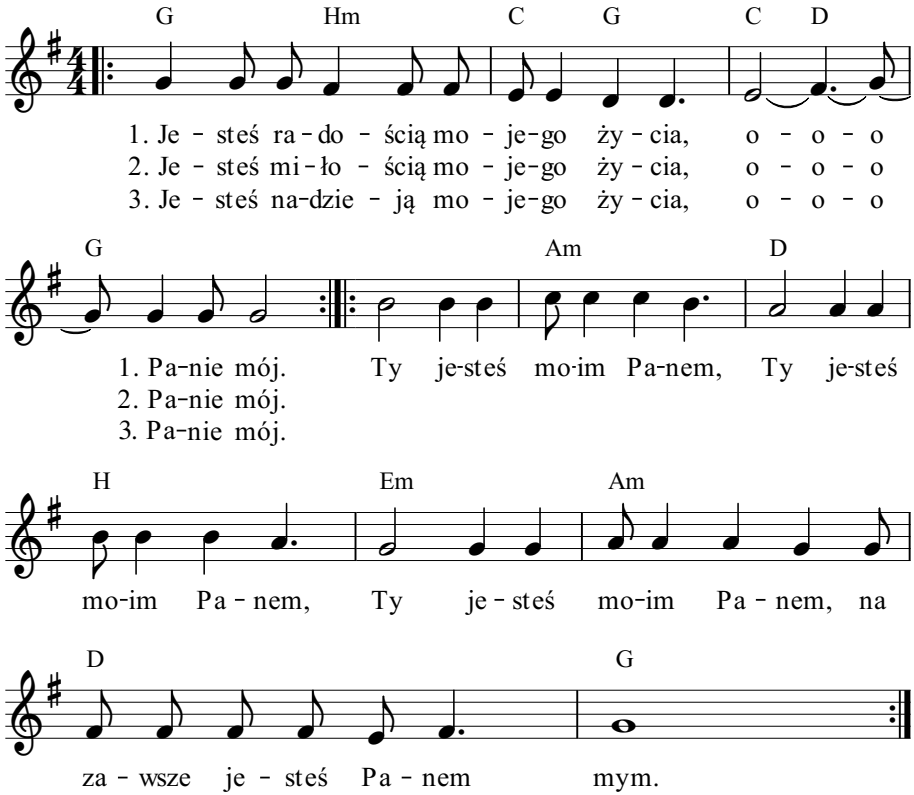

Ty jesteś ochroną moją, strzeżesz mnie od ucisku,
Otaczasz mnie radością wybawienia. Sela.

Ps. 32:7

25 Pan jest pasterzem moim

23. Koziański

Ps. 23

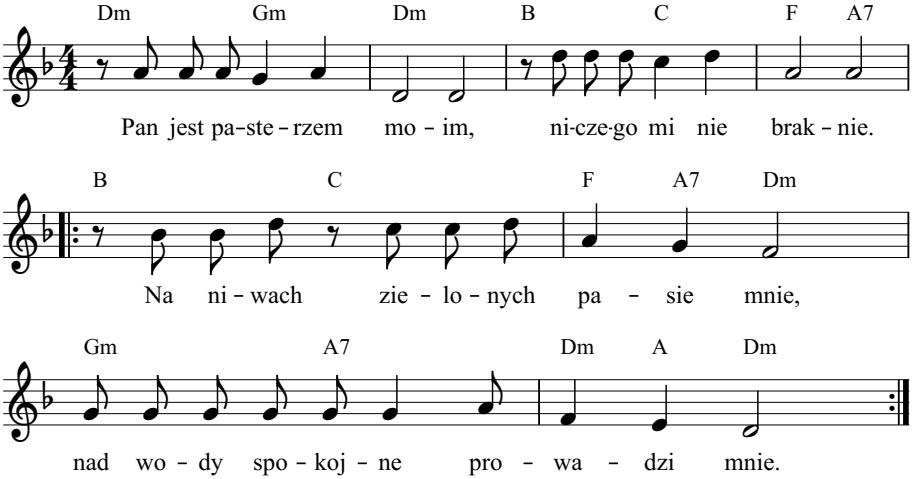

26 Naucz chodzić mnie

55. Koziański

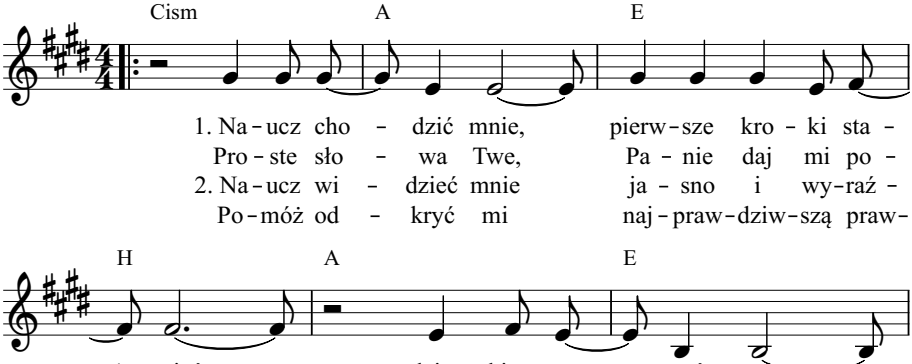

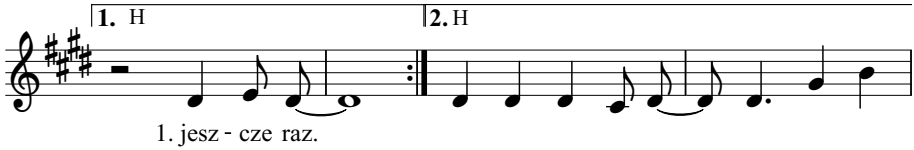

1. jesz - cze raz.

2. jesz - cze raz.

Twe - go za - kosz - to - wać. Sto pro -

cie - szył się już za - wsze.

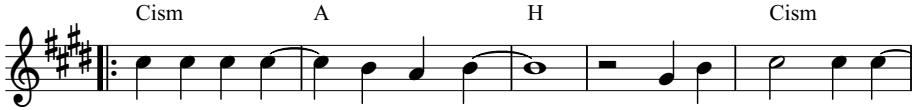

ble - mów i sto na - szych wad. No - we wciąż pu - łap -

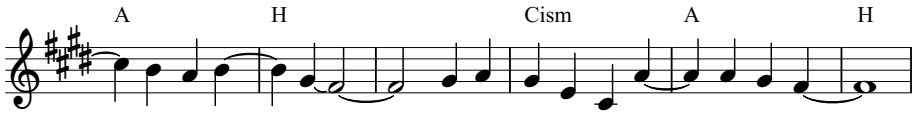

- ki, za-gad - ki. Roz-bi - ja-my ko-la - na o bruk,

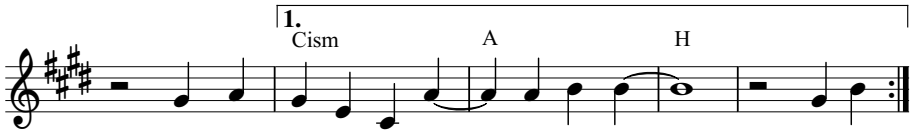

lecz znów do-bry pod-no - si nas Bóg. Sto pro

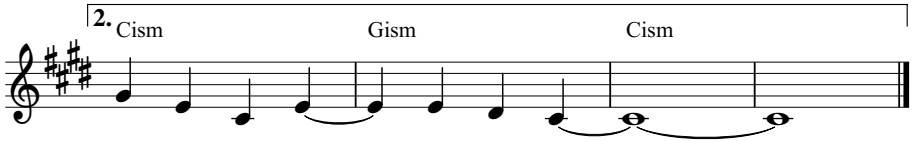

do - bry pod - no - si nas Bóg.

I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie
i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios.

Mt. 18:3

27 Zbawienie jest w Bogu mym

35. Koziański

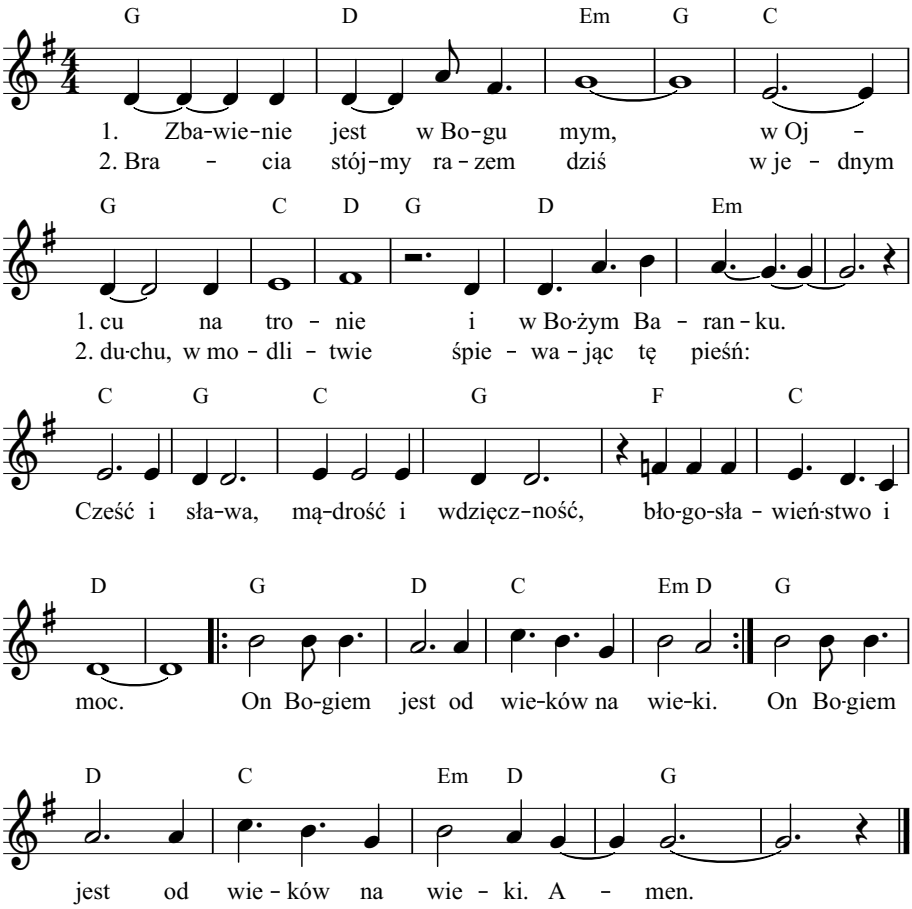

A królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu Bogu, niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

1 Tm 1:17

Kto przebywać będzie 28

Ps. 15

46. Koziański

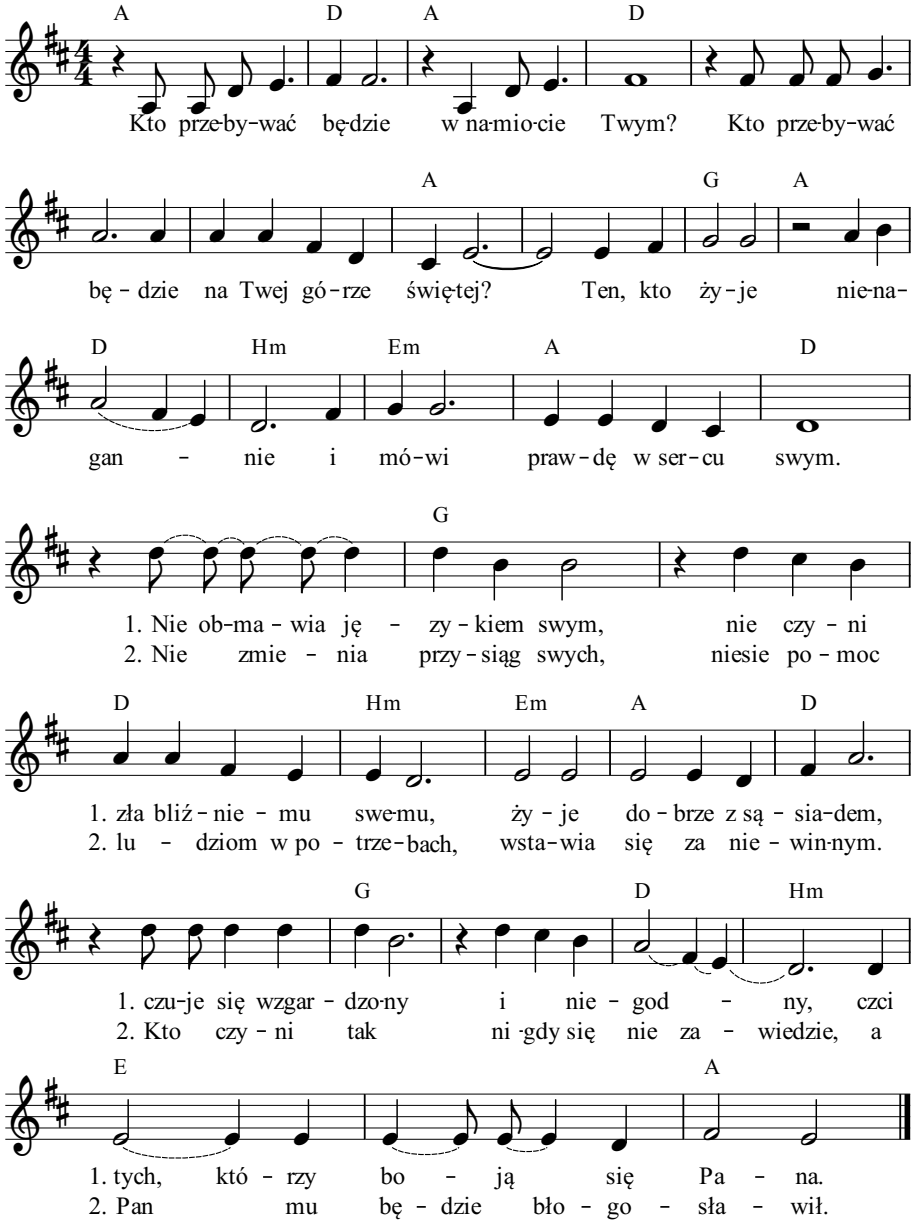

29 Gdzieś w gwiazdy

40. Koziański

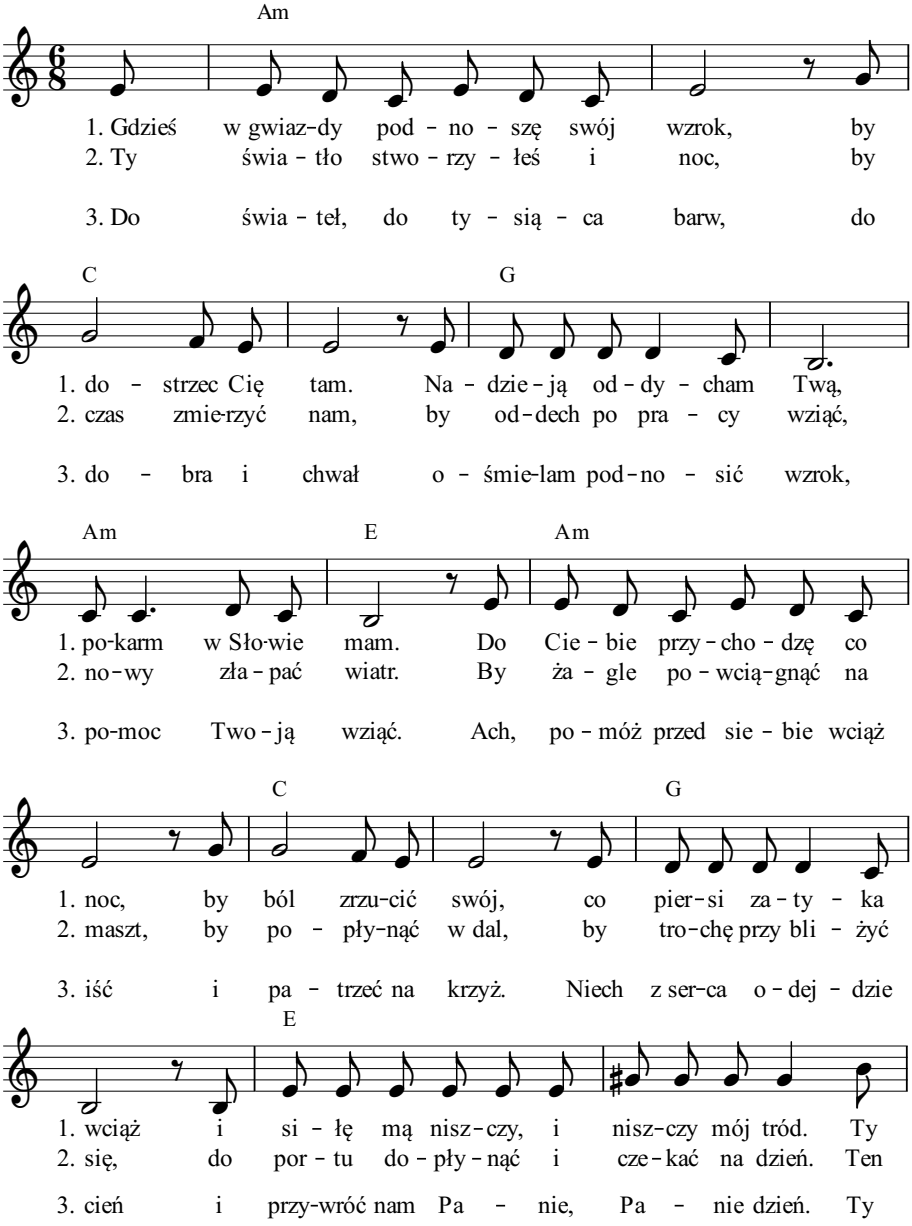

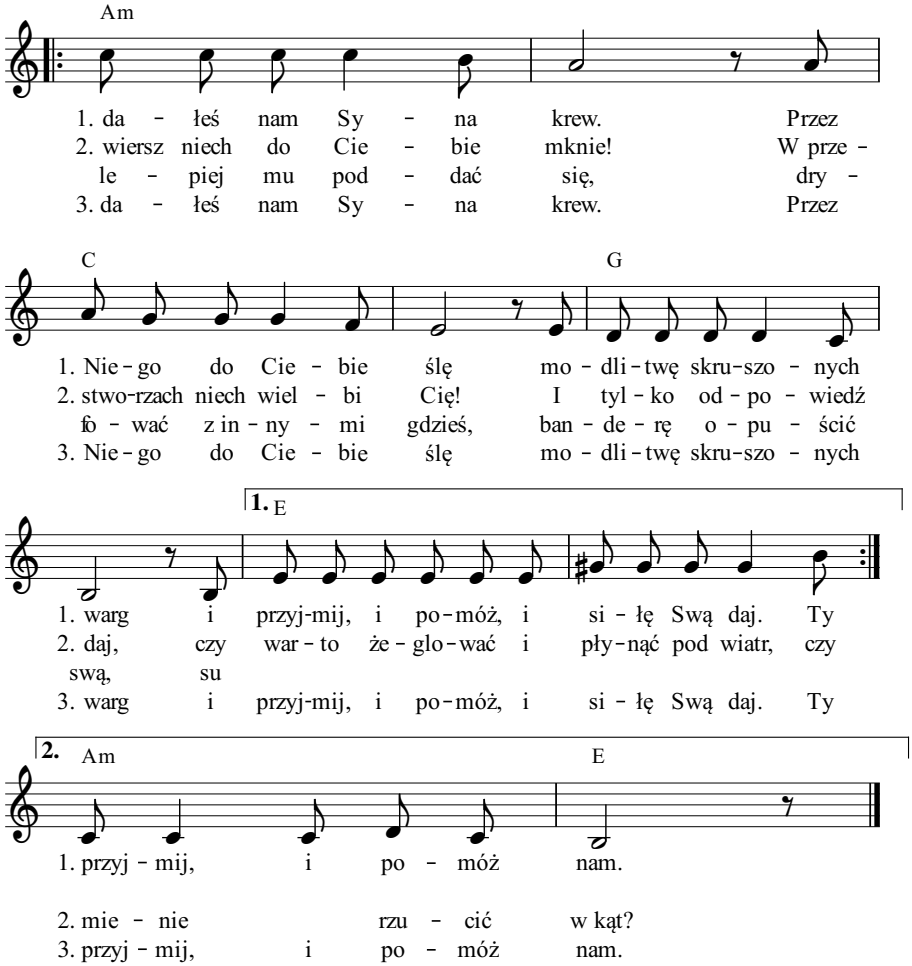

Ale Ty, Panie, jesteś tarczą moją, chwałą moją, I Ty podnosisz głowę moją. Głosem moim wołam do Pana, A On odpowiada mi z świętej góry swojej. Sela. Położyłem się i zasnąłem; Obudziłem się, bo Pan mnie wspiera.

Ps. 3:4-6

30 Stójmy razem

37. Koziański

1 Pio. 3:8

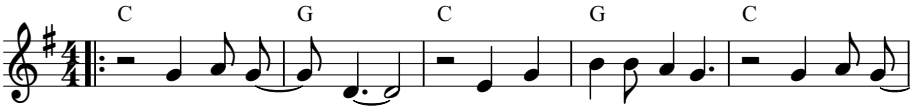

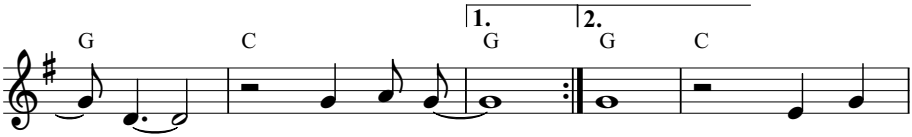

1. Bądź-my
2. Mi - łość
3. Do - ce -

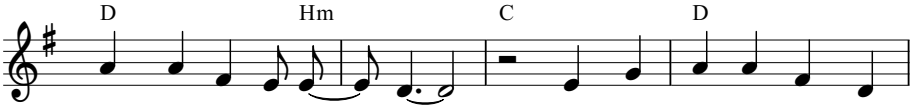

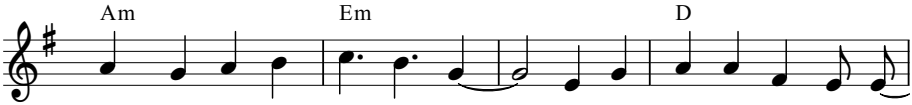

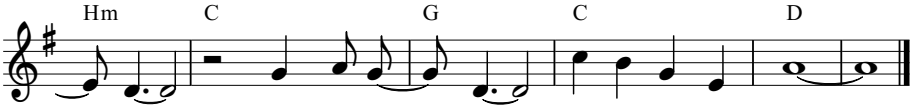

Głosem Twoim zostać chcę 31

Mk. 16:15

39. Koziański

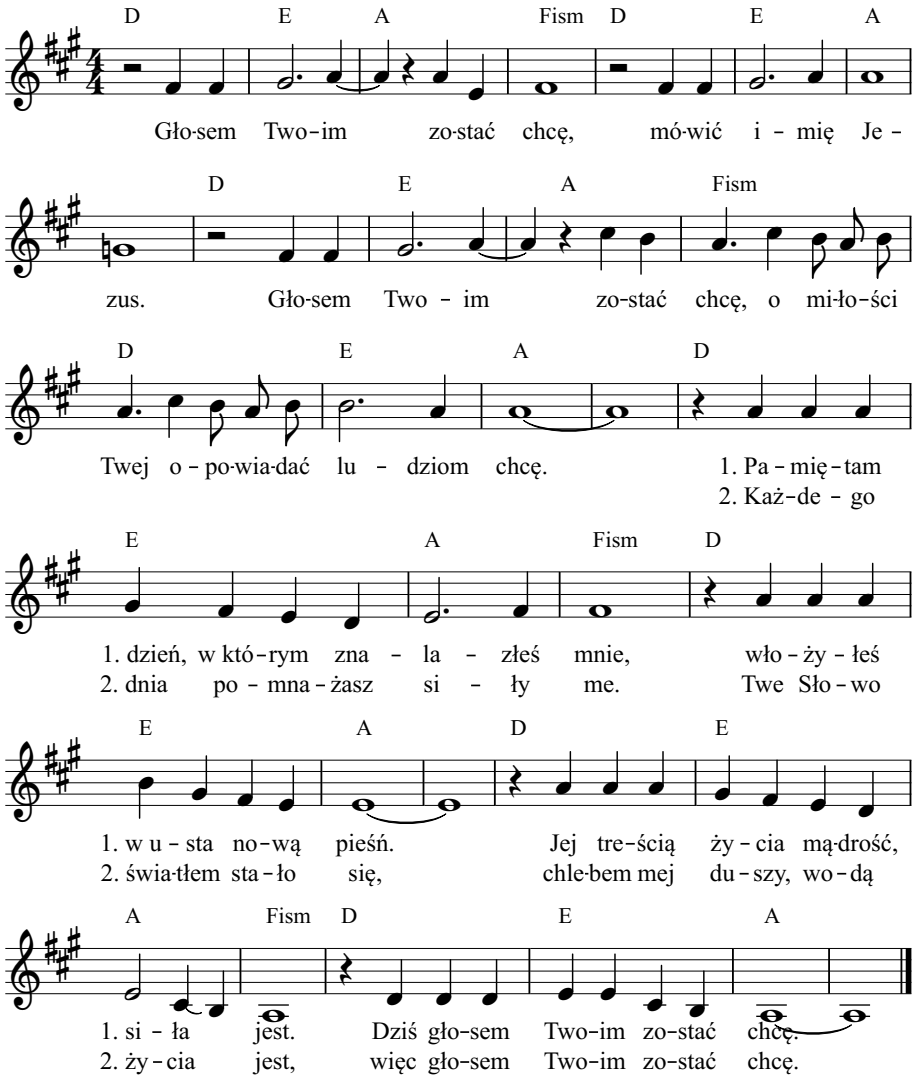

32 Ty jesteś skałą

36. Koziański

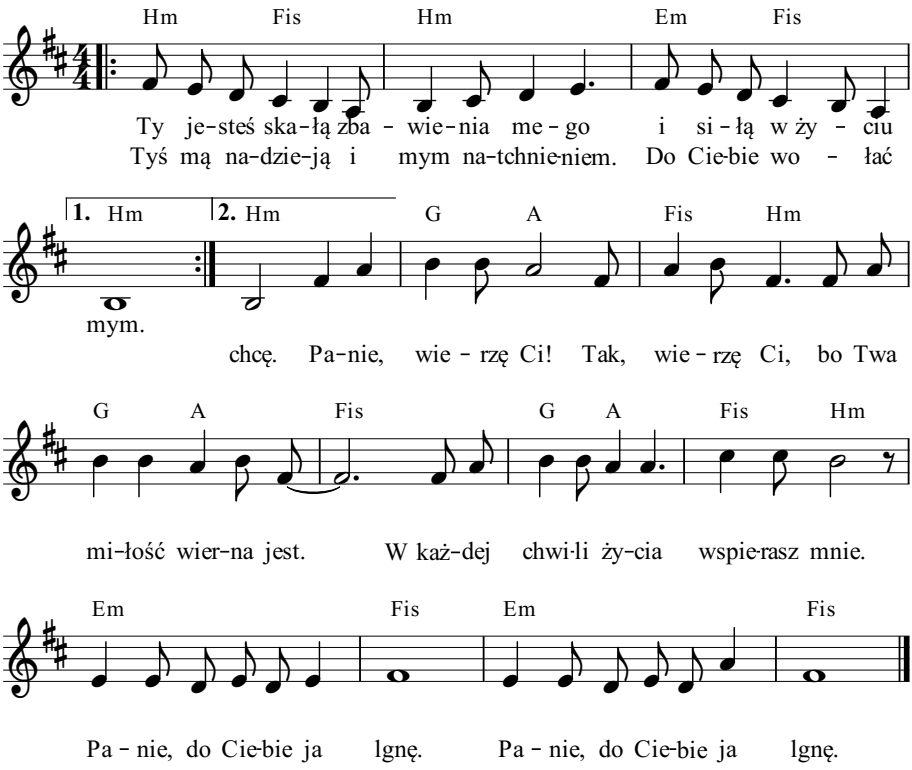

On wzywać mnie będzie: Tyś Ojcem moim,
Bogiem moim i skałą zbawienia mego.

Ps 89:27

Wejdź do Pańskich bram 33

Ps. 100:4

41. Koziański

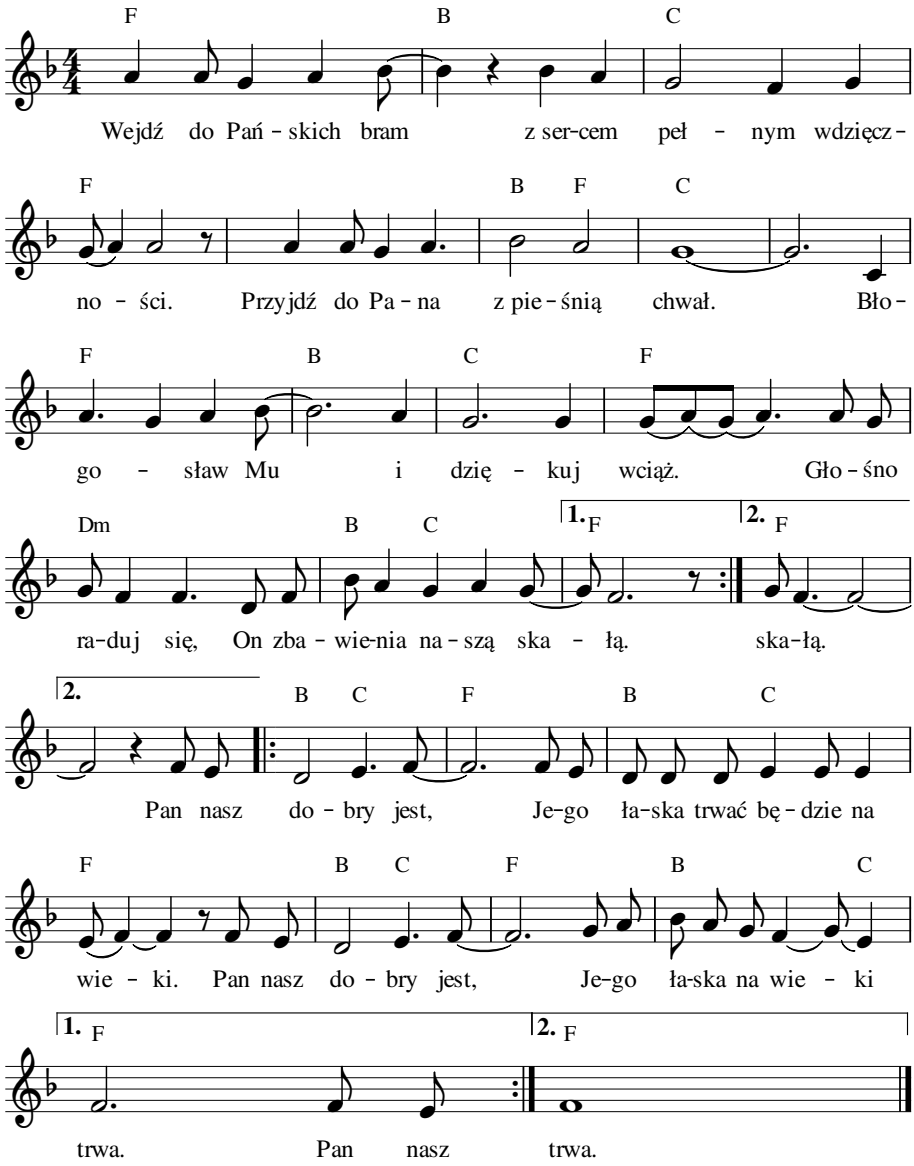

34 Tobie ufać chcę

42. Koziański

Ps. 84:13

Kanon I

Am Dm G C

Przy To - bie skry - ję się, Ty za - wsze bu - dzisz w ser - cu

F Dm E

mym wy - zwo - le - nia pieśń, nie bę - dę się wię - cej

Kanon II

E7 Am Dm G

bać. To - bie u - fać chcę! To - bie u - fać chcę!

C F Dm E

Wiem już dziś, że si - łą mą, mo - cą mą jest sam

Am Dm G

Pan. To - bie u - fać chcę, To - bie u - fać chcę.

C F Dm E

Po - wiem wszyst - kim: si - łą mą, mo - cą mą jest sam

Am

Pan, To - bie u - fać chcę!

Panie, pragnę kochać Cię

35

Rzym. 8:38–39

43. Koziański

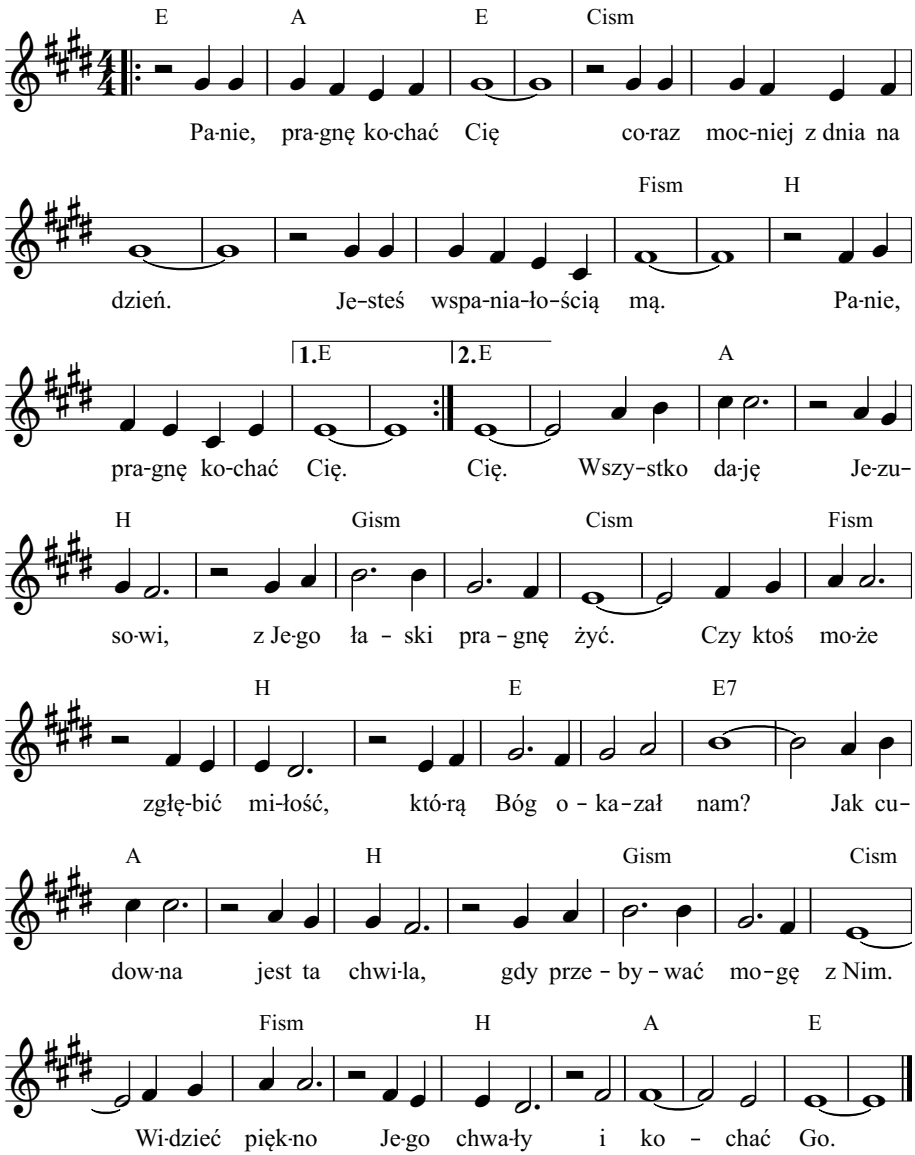

36 Chcę wam dzisiaj powiedzieć

49. Koziański

Jn. 8:12

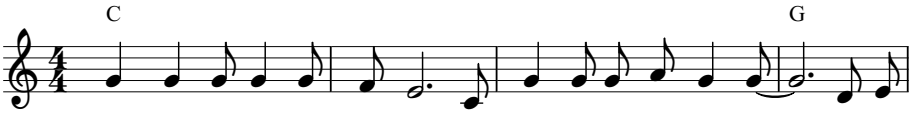

Chcę wam dzi-siaj po - wie-dzieć, na - praw-dę po-wie-dzieć to, że zna-

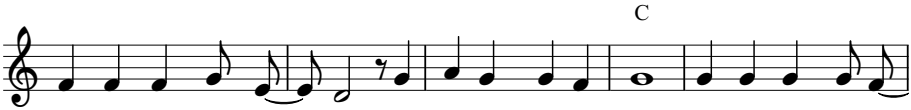

la-złem cel w tym ży - ciu, od - kry-łem świa-tło dnia. Je-zus jest świa-tło-

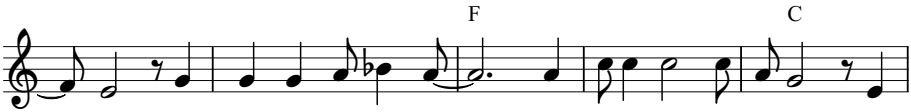

- ścią, On zmie-nił ży-cie me, więc ży-ję dla Je-zu-sa. Tak,

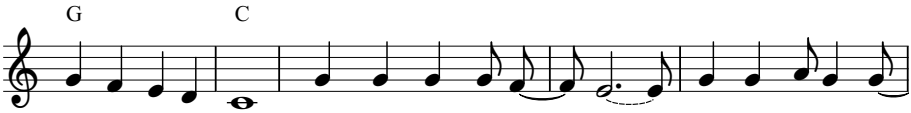

On jest dro-gą mą. 1. Jesz-cze mam pro-ble - my, cza-sem czu-ję ból,
2. Cza-sem ktoś od-cho - dzi, zo - sta - ję wte-dy sam,

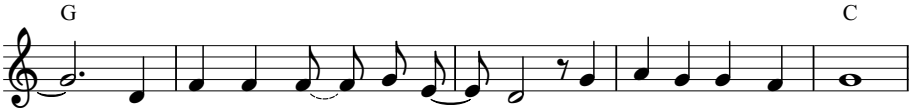

1. lecz Je - zus i - dzie ze mną, po - ma ga zno - sić trud.
2. lecz Je - zus wciąż i - dzie ze mną i wi - ta u swych bram.

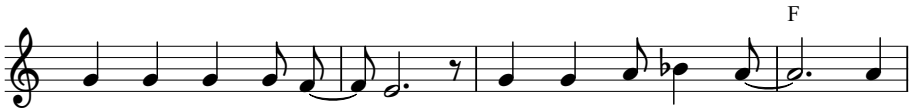

1. Jesz-cze ro - bię błę - dy, zba - czam z dro - gi swej, lecz
2. Ży - cie pełne jest cier - ni, trud - no mi - nąć je, lecz

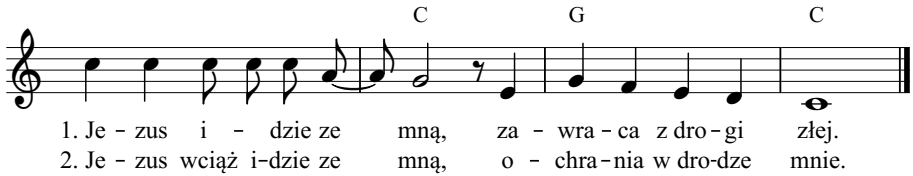

Chwała, chwała, Barankowi cześć 37

45. Koziański

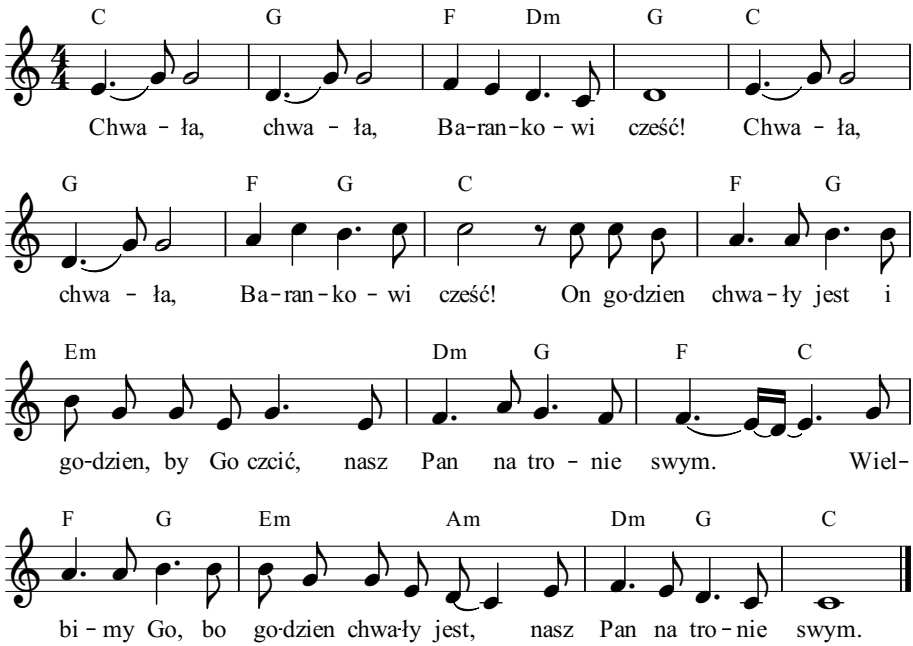

I mówili głosem donośnym: Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo.

Obj. 5:12

38 To szczęście czeka nas

53. Koziański

Ps. 17:15

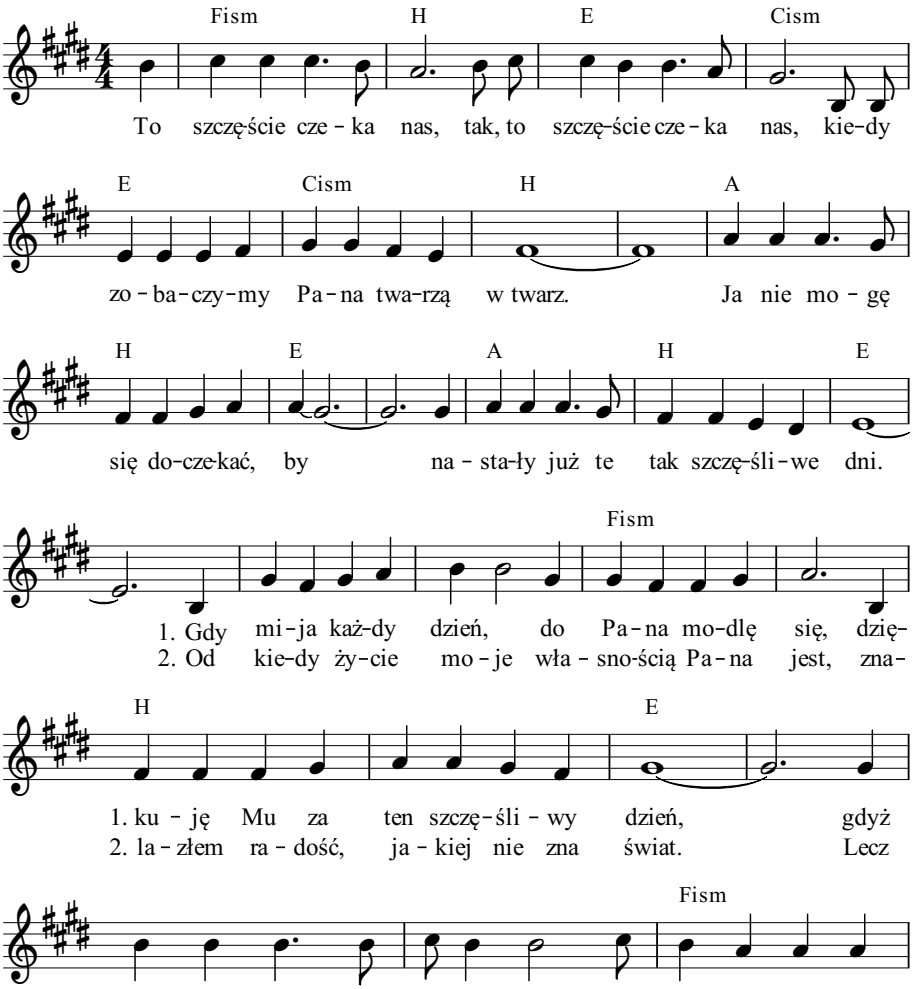

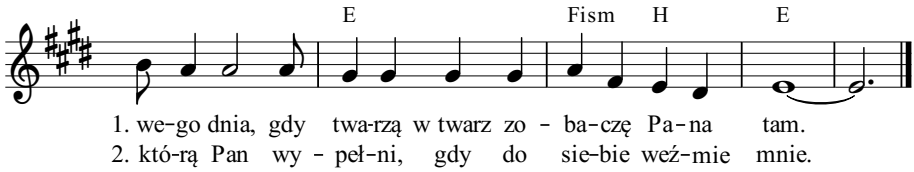

Są chwile jak ta

39

Jn. 14:21

48. Koziański

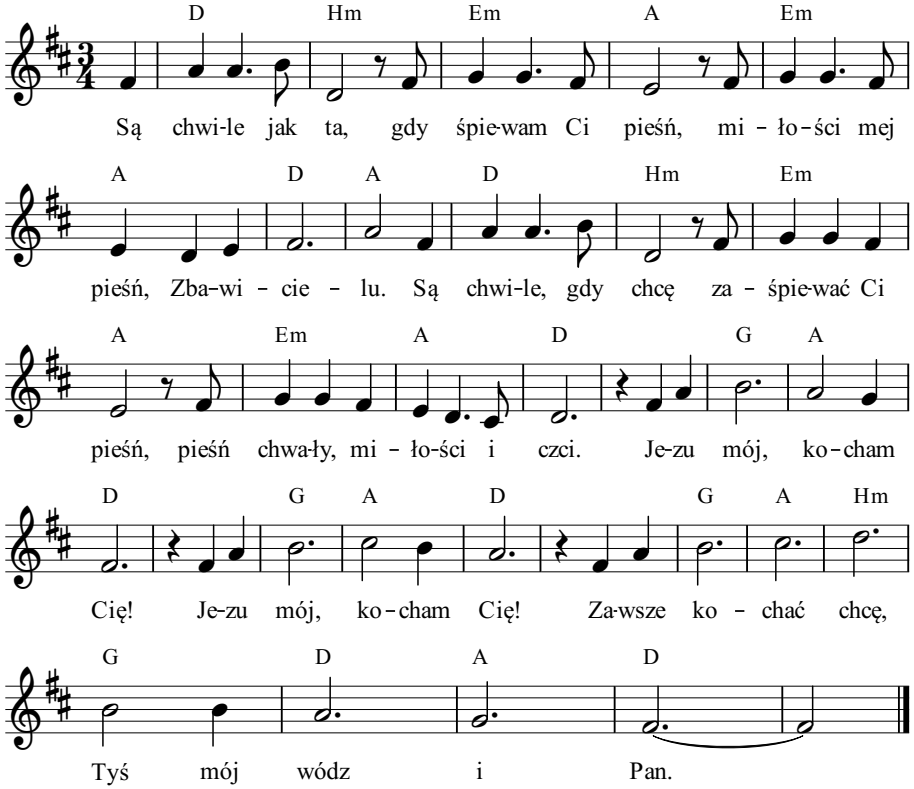

40 Jezus jest pośród nas

50. Koziański

Jn. 17:26

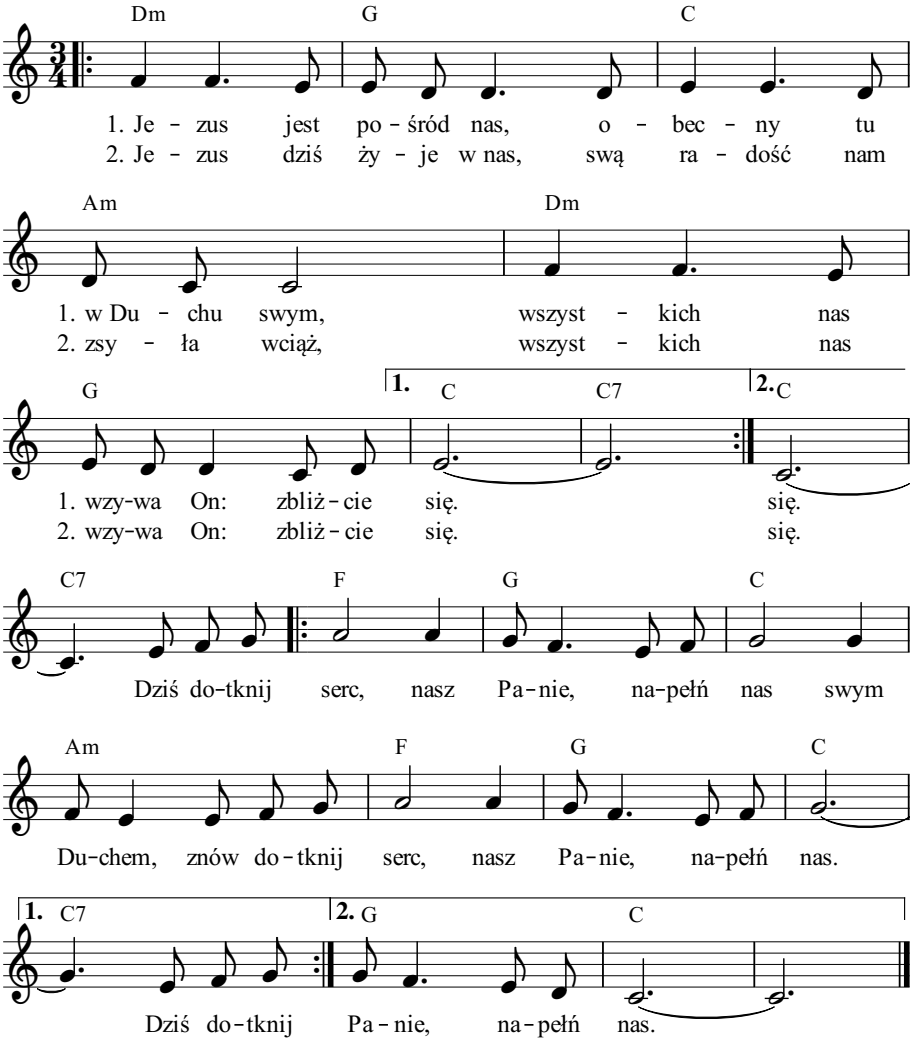

Dziś jest czas

41

52. Koziański

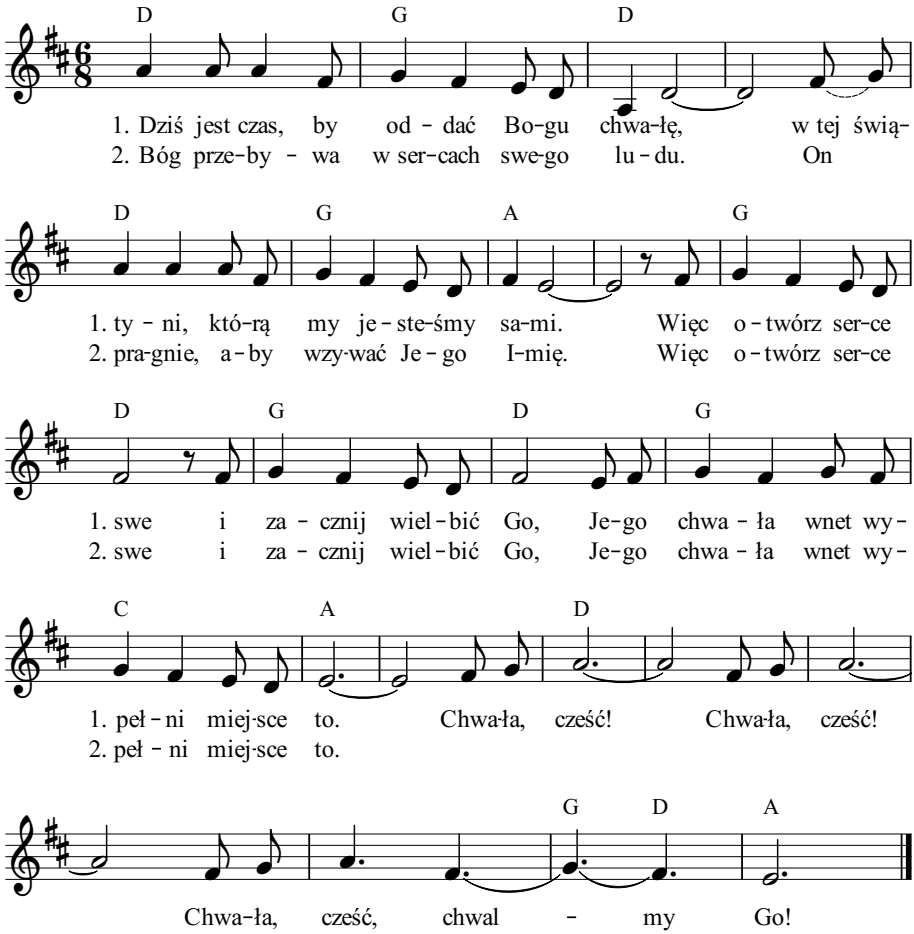

Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego,
który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też
do siebie samych? Drogoście bowiem kupieni.
Wysławiajcie tedy Boga w ciele waszym.

1 Kor 6:19-20

42 Dziś Tobie śpiewam tę pieśń

62. Koziański

Ps. 8:4–10

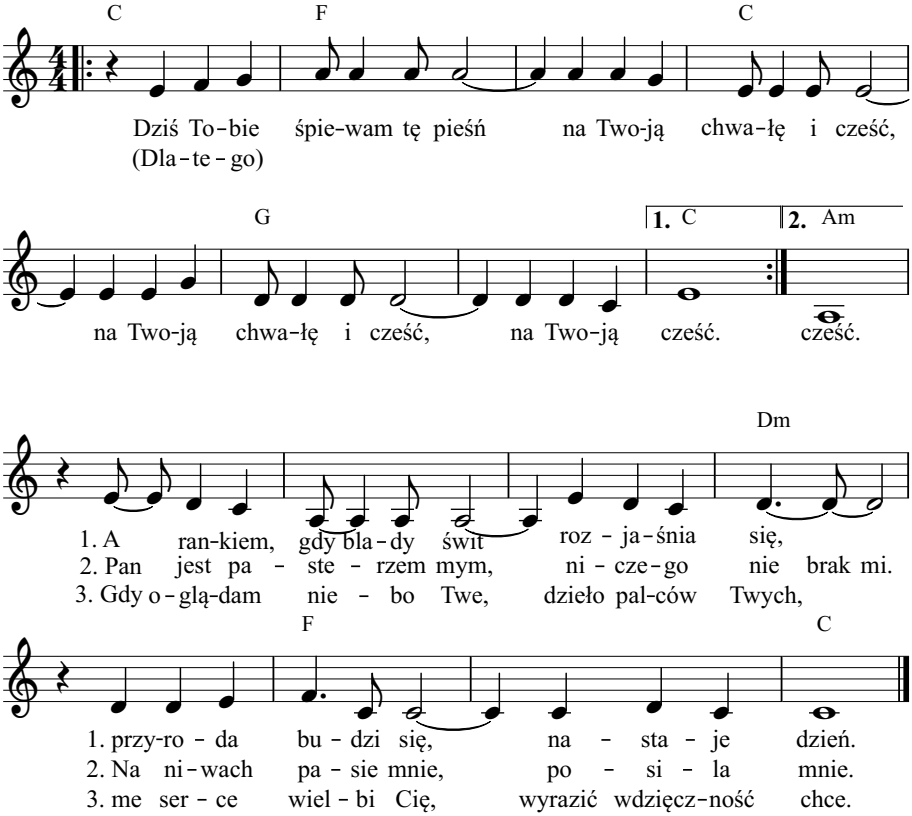

Gdy oglądam niebo twoje, dzieło palców twoich, Księżyc i gwiazdy, które Ty ustanowiłeś: Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, Lub syn człowieczy, że go nawiedzasz? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od Boga, Chwałą i dostojeństwem uczyniłeś go. Dałeś mu panowanie nad dziełami rąk swoich, wszystko złożyłeś pod stopy jego: Owce i wszelkie bydło, Nadto zwierzęta polne, Ptactwo niebieskie i ryby morksie, Cokolowiek ciągnie szlakami mnórz. Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi!

Ps. 8:4–10

Kiedy tak idziesz sam

43

Ps. 104:24

61. Koziański

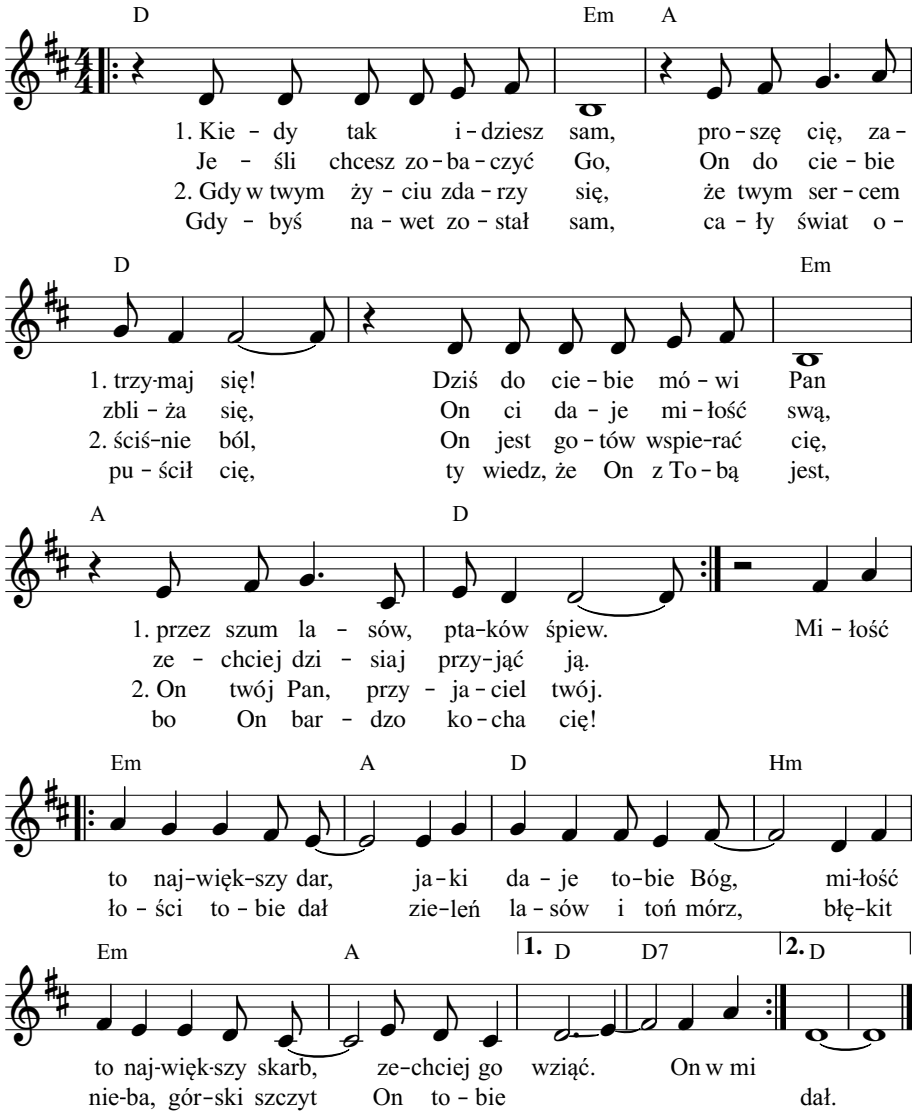

44 Nasze biodra przepasane

56. Koziański

Flp. 3:13:14

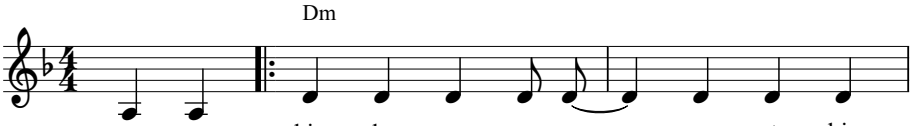

1. Na - sze bio - dra prze - pa - sa - ne, w tor - bie
sie - my mi - łość, po - kój, ra - dość,
2. Wę - dru - je - my po - przez bu - rze, pia - sek
je - my przy o - a - zach, by za -
3. Gdy doj - dzie - my już do Pa - na, po - chy -
rzek - nie: "O, mój sy - nu, ty u -

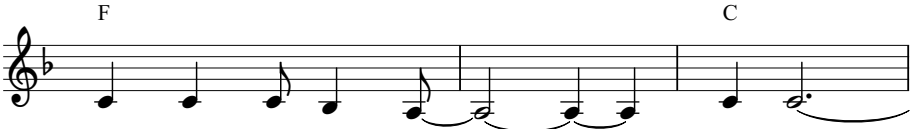

1. krom - ka chle - ba tkwi, wię - cej
któ - rą da - je Bóg. Przy - ja - cie - lem
2. w o - czy szczy-pie nas, słoń - ce
czerp - nąć Bo - żych sił, by móc
3. li - my na - szą skroń, wy - cią - gnie - my
mia - łeś do - brze żyć, w chwa - le

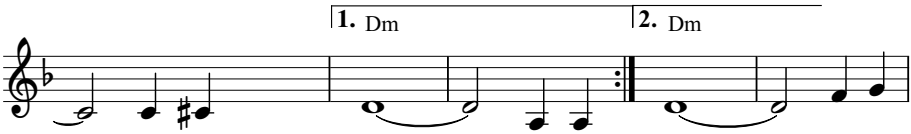

1. nie bierz nic. Po - nie
bę - dzie wróg. Na-sze
2. pa - li twarz. Przy-sta
da - lej iść.
3. twar - dą dłoń. Bóg ci
mo - jej bądź."

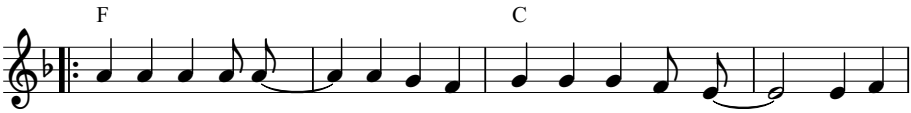

ży - cie to wę - drów - ka do nie - bies - kich Oj - ca bram, Bóg na

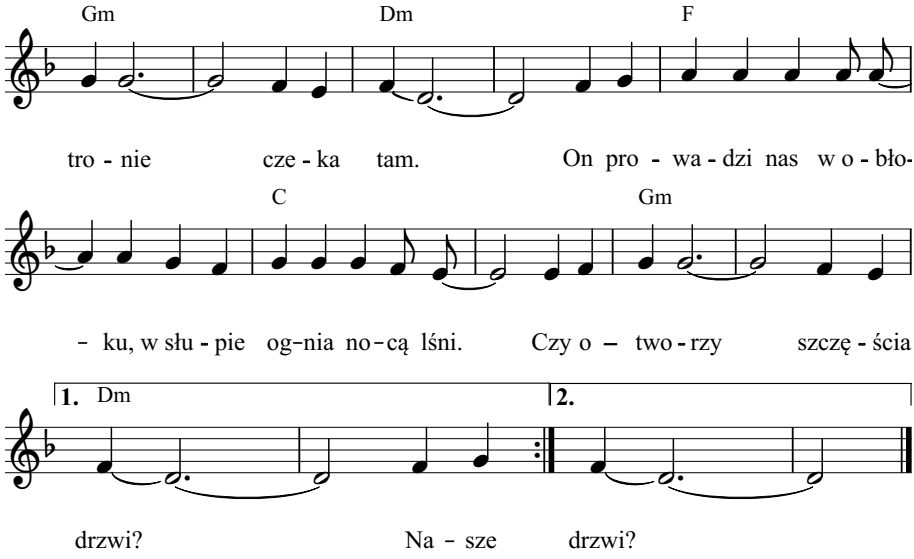

Pan skałą i twierdzą 45

Ps. 18:3 1. Poznański

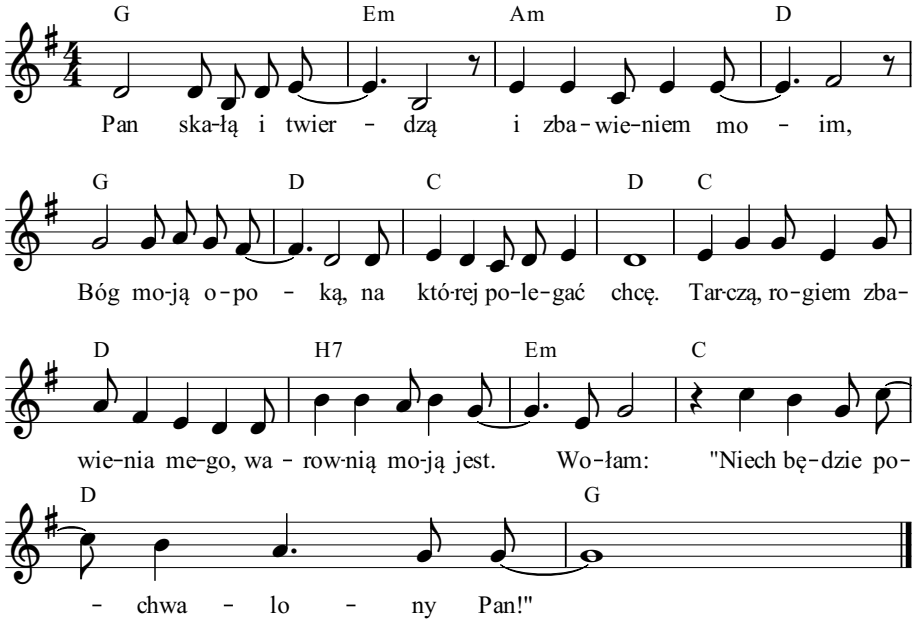

46 Wierzyć mnie, Panie, ucz

76. Koziański

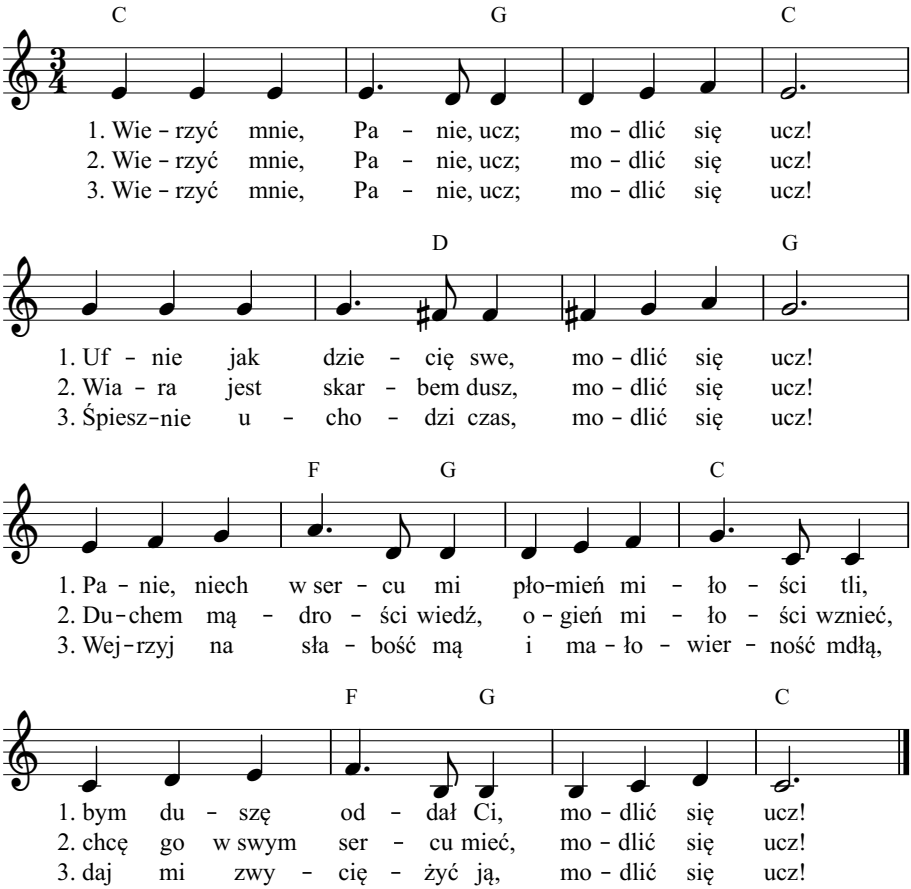

Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi.

Rzym 8:26-27

Gdy uczniów swych

47

Łk. 9:1–6

65. Koziański

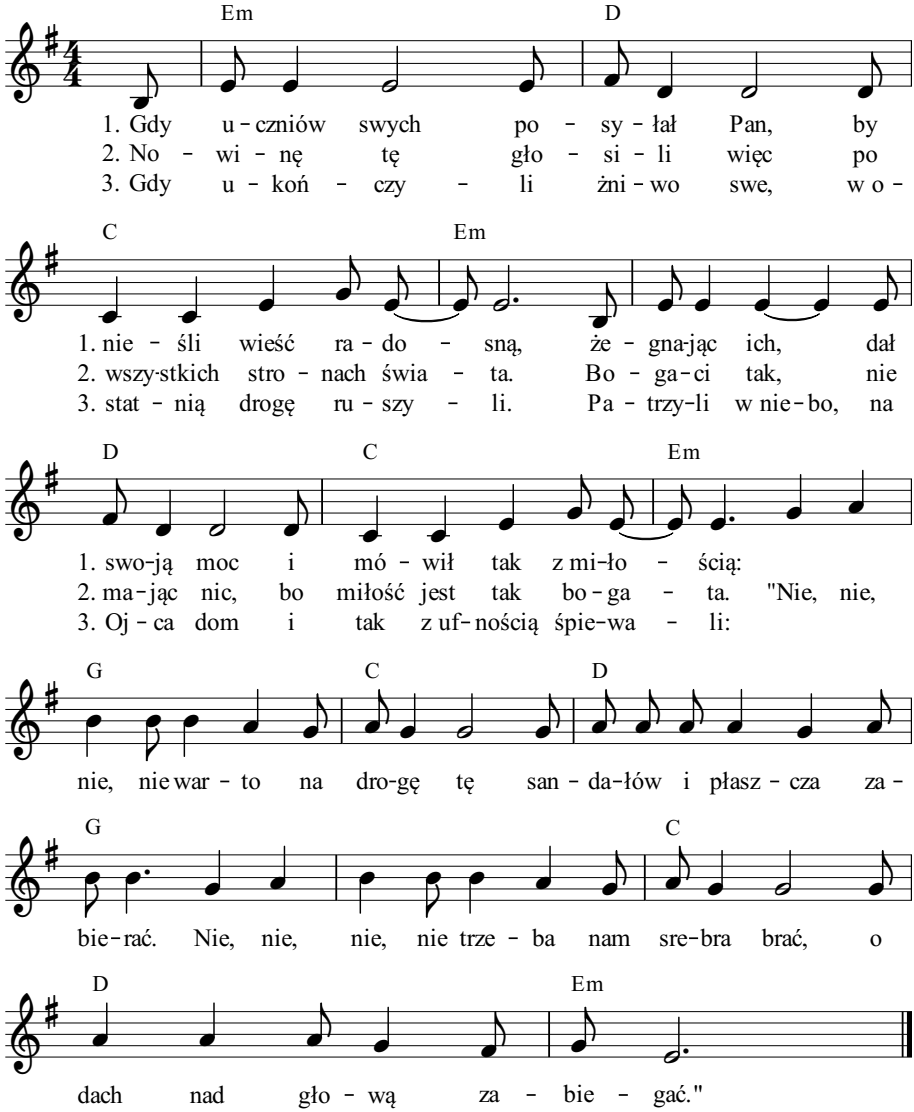

48 Miłość Twa trudna jest

66. Koziański

Rzym. 13:8–10

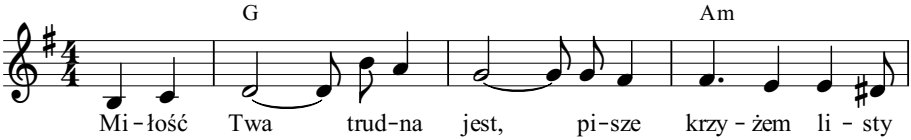

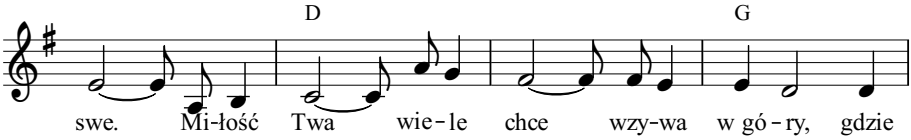

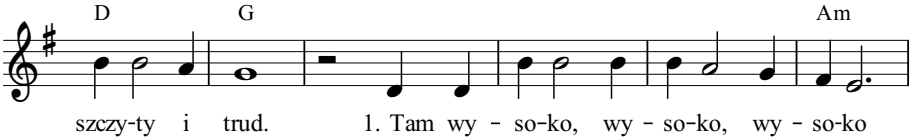

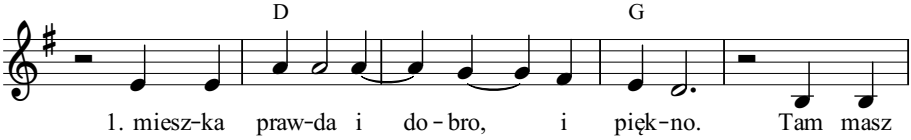

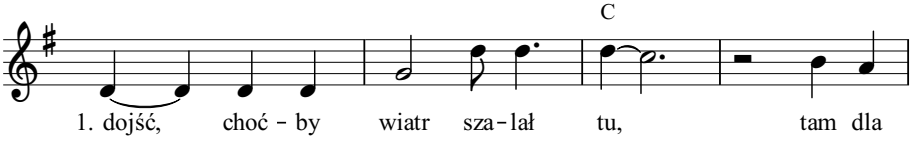

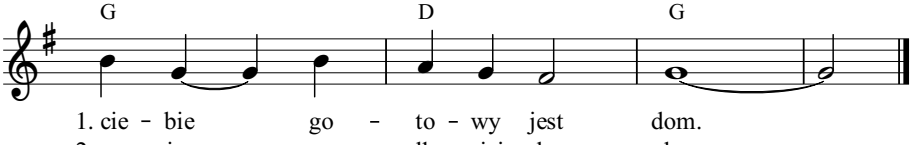

Chodziłeś, Panie

49

Jn. 6:51

67. Koziański

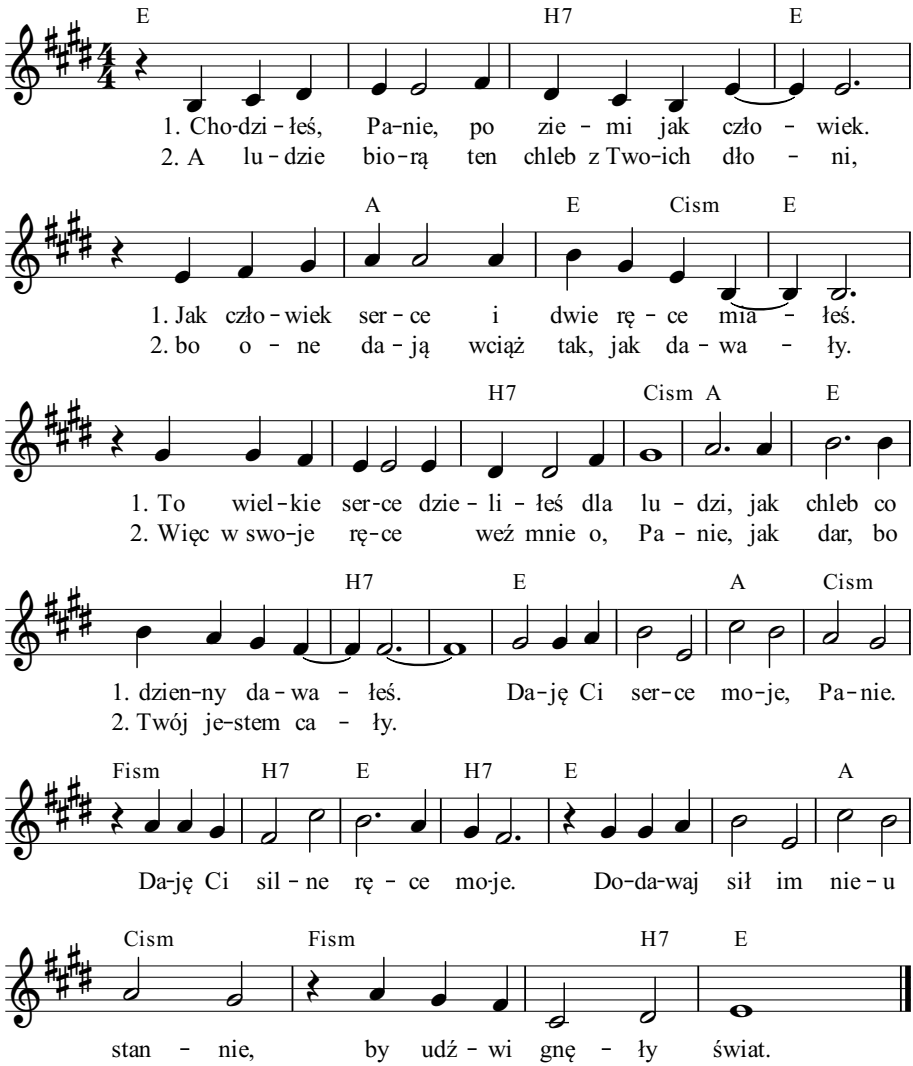

50 De colores

69. Koziański

Ps. 104

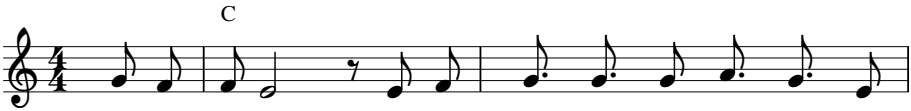

1. De co - lo-res; wio-sną zbu - dzo - nych barw, zie - leń
2. De co - lo-res; i po - ran - ną ju - trzen - kę swej
3. De co - lo-res; ką - pie w kwia-tów swych py - le cu -
4. De co - lo-res; we wspa - nia - łych ko - lo - rach jest

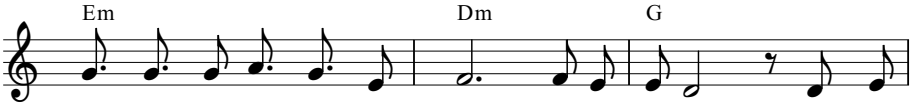

1. li - ści i traw roz - lał Pan. De co - lo-res; la - tem
2. ro - sy pę-dzel-kiem nasz Pan. De co - lo-res; bar - wi
3. dow-ne mo - ty - le nasz Pan. De co - lo-res; te ko-
4. noc zwy - cię - żo - na świ - taniem. De co - lo-res; śmierć już

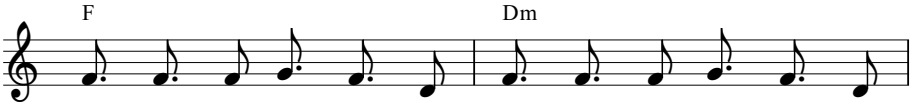

1. pta - ków o - dzie - nie ma - lu - je w de - se - nie nasz
2. zło - ta pro - mie - niem i słoń - ca czer - wie - nią nasz
3. lo - ry wspa-nia - łe na swą wy - lał chwa - łę nasz
4. Chry-stus zwy - cię - żył i wię - zy, i grzech zmar - twych -

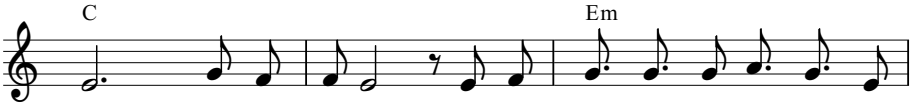

1. Pan. De co - lo-res; kro - ple far - by tę - czo - wej po
2. Pan. De co - lo-res; i roz - ja - śnia jak dia - ment swój
3. Pan. De co - lo-res; dla mnie je - den z ich tę - czy się
4. wstaniem. De co - lo-res; Je - mu wszy - scy dzię-kuj - my i

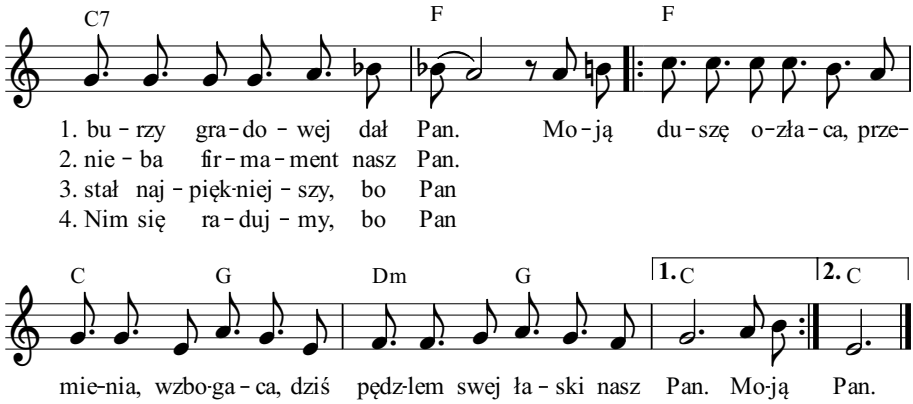

Ofiaruję Tobie 51

7. Ponzański

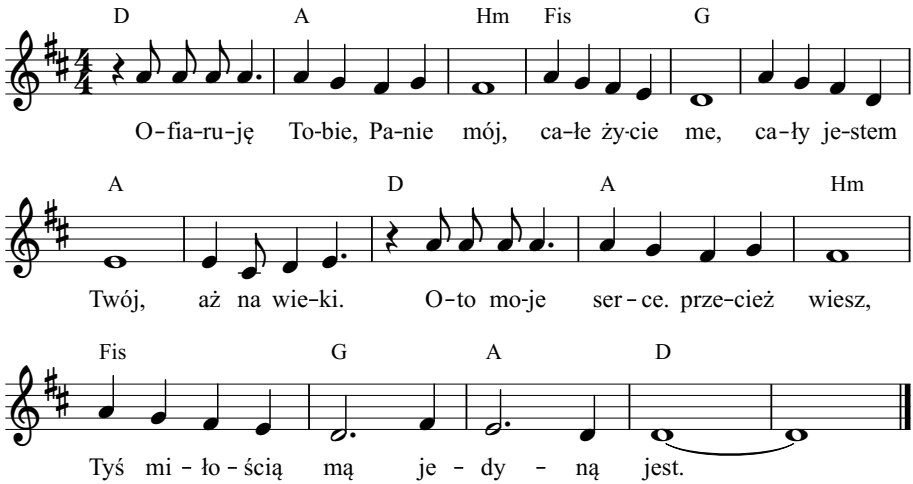

Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza.

Rzym 12:1

52 Szedłem kiedyś sam

64. Koziański

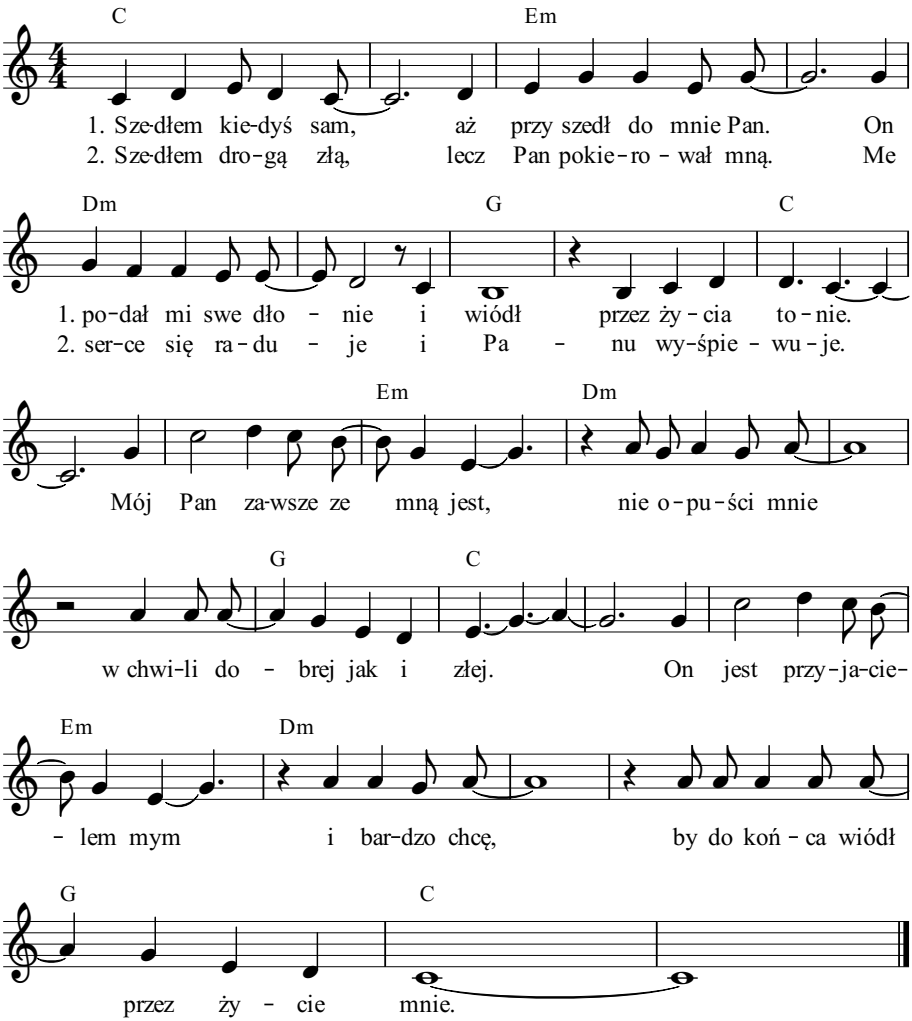

A sam Pan pokoju niech wam da pokój zawsze i wszędzie.
Pan niechaj będzie z wami wszystkimi.

2 Tes 3:16

Oczyść serce me

53

1 Pio. 1:15–16

71. Koziański

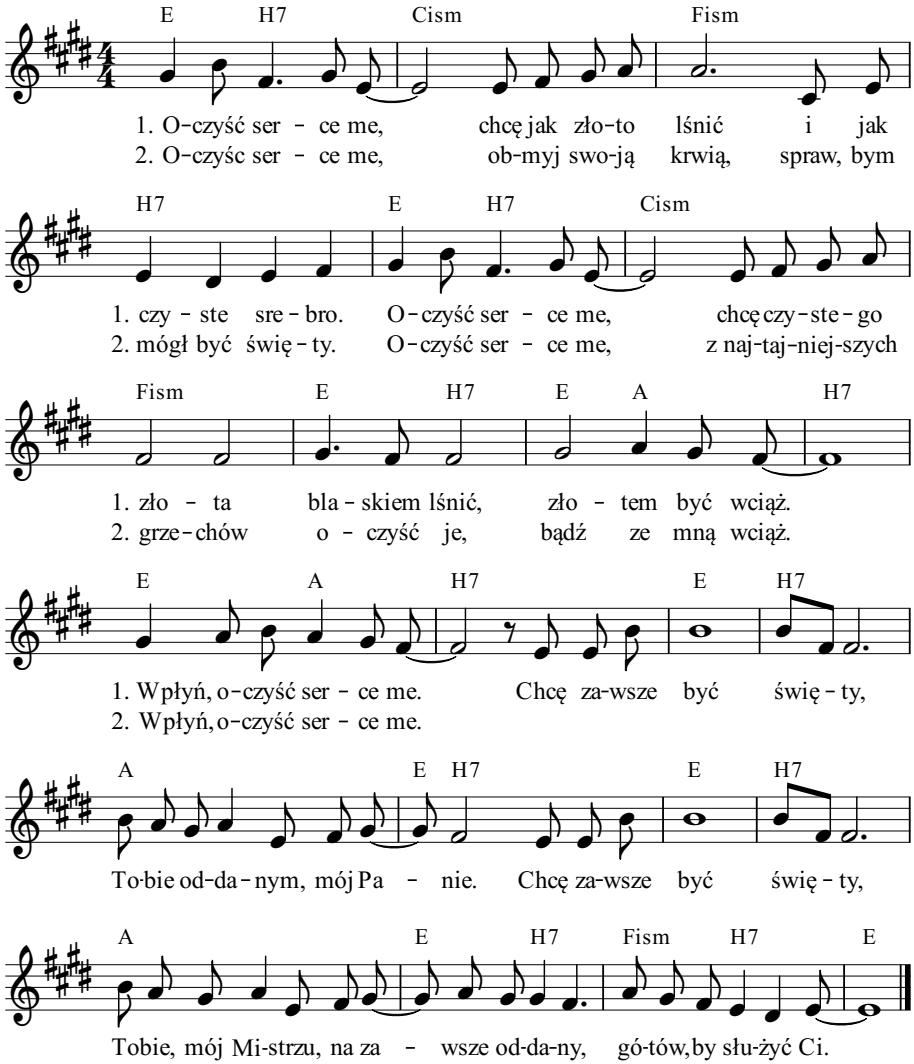

54 Powrót

59. Koziański

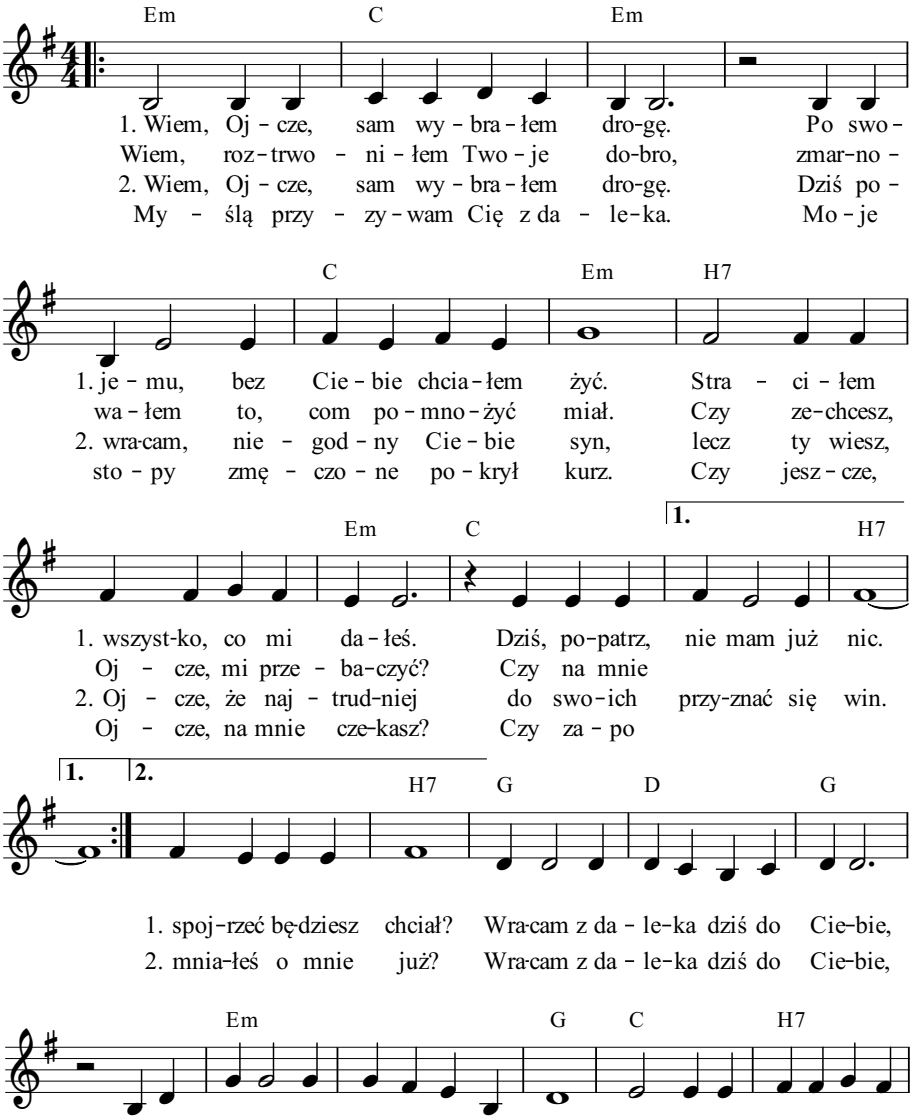

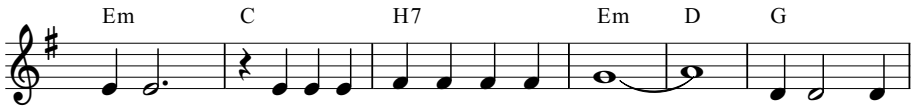

1. cze-nie, o da-ro - wa-nie mo-ich win. Ser-ce prze-

2. cze-nie, o da-ro - we-nie mo-ich win. Ser-ce prze-

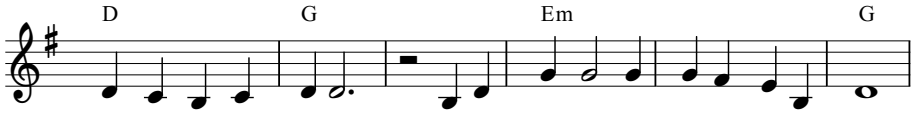

1. peł-nia mi wzru - sze-nie, kie-dy wresz-cie oj - cow-ski uj-rzę dom.

2. peł-nia mi wzru - sze-nie, kie-dy wresz-cie oj - cow-ski uj-rzę dom.

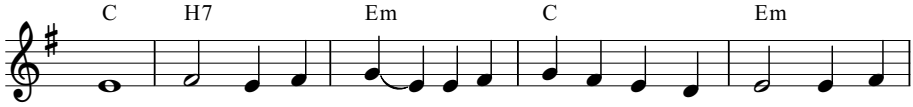

1. O - bym cho-ciaż mógł, Oj-cze, słu - gą Two - im być, gdym Cię

2. Na - gle w da-li, hen, wi-dzę Cie-bie po - przez łzy, na spo-

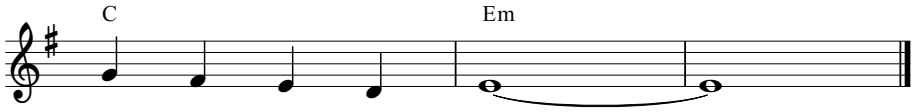

1. za - wiódł ja - ko syn.

2. tka - nie i - dziesz mi.

Dlatego, że ten syn mój był umarły,
a ożył, zginął, a odnalazł się.
I zaczęli się weselić.

Łk. 15:11–32

55 W mojej pamięci

77. Koziański

Dz. 8:36:37

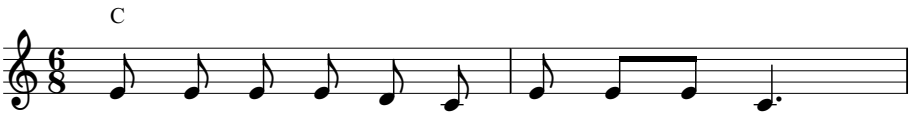

1. W mo-jej pa - mię - ci na za - wsze się wrył
2. Z du-cha zro - dzo - ny do ży - cia wśród chwał,

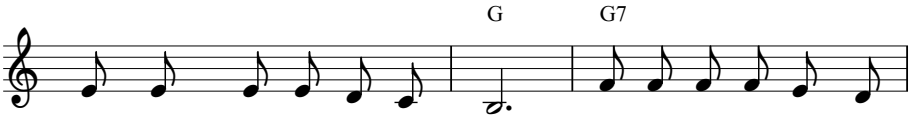

1. cud - ny, wspa-nia - ły ten dzień, gdy na roz-dro-żu, w ciem-
2. z grze-chów zwol-nio - ny przez krzyż, z ży-wą na-dzie-ją, że

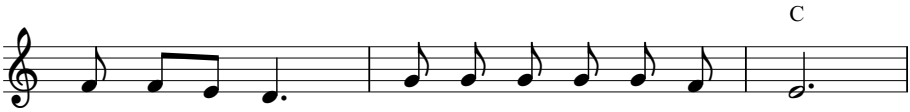

1. no - ści, bez sił Zbaw-cę spot - ka - łem wśród mgieł.
2. w nie-bie mam dział, zdą-żam do do - mu hen wzwyż,

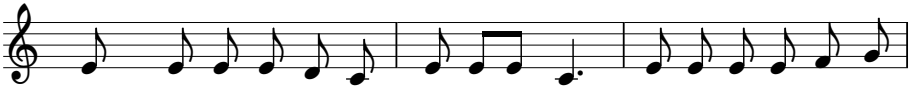

1. Ja - kiż On wier-ny przy - ja-ciel i druh, za-raz wy-cią-gnął swą
2. wciąż wspo-mi-na-jąc pa - mięt-ny ten dzień, któ-ry tak wie-le dał

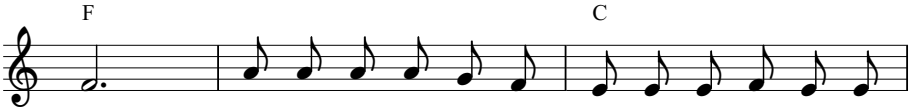

1. dłoń, Je - zus Zba - wi - ciel, mój Pan, mo - je ży - cie, już
2. mi: gdy na roz - sta - ju mój Je - zus do ra - ju z mi -

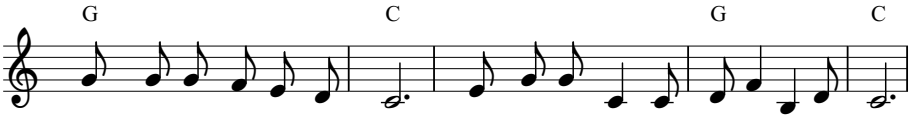

1. zgub-na nie gro-zi mi toń. Nie-biań-ski blask wy - peł-nił du-szę mą,
2. ło - ścią o-two-rzył mi drzwi.

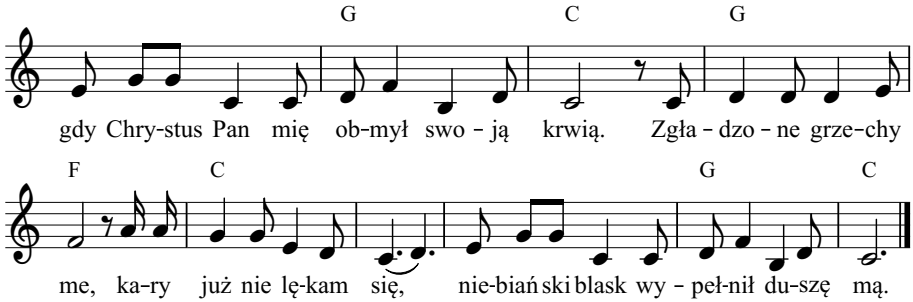

Dziś Ojcze nasz 56

Gal. 4:6

72. Koziański

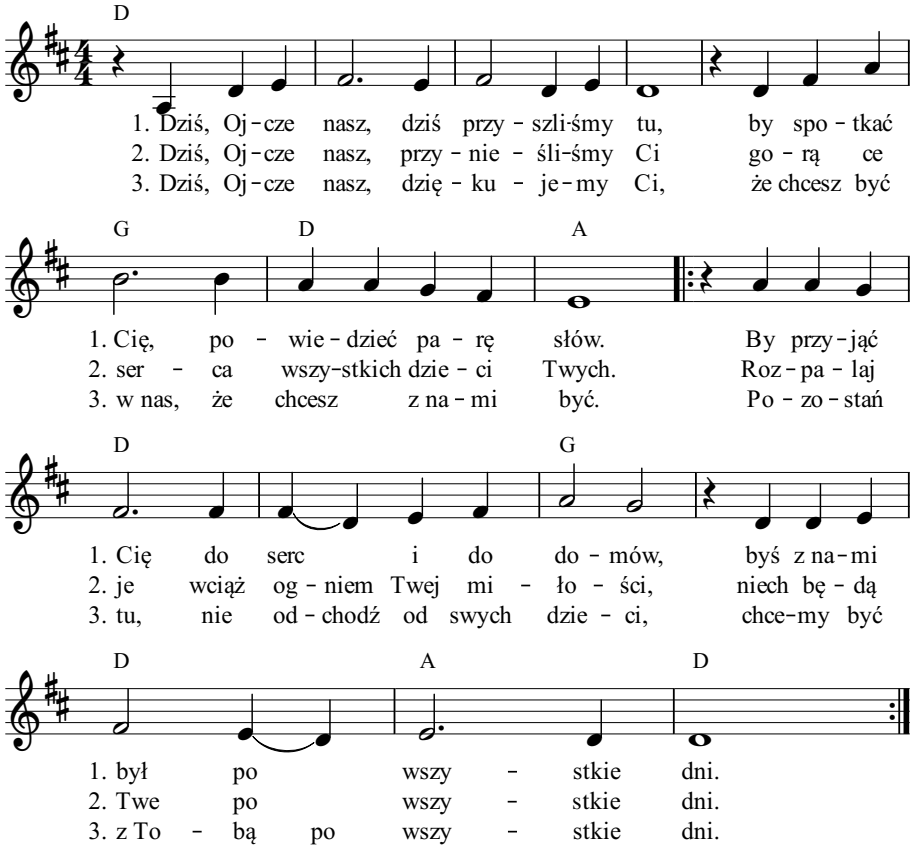

57 Powiedz to Panu

74. Koziański

Ps. 31

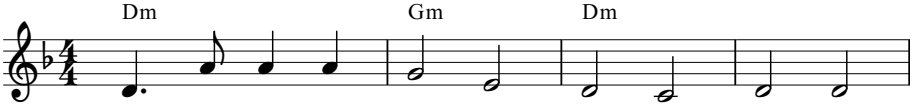

1. Kie - dy świat się pa - li, pa - li, pa - li,
2. Kie - dy świat się wa - li, wa - li, wa - li,
3. Gdy w roz - pa - czy to - niesz, to - niesz, to - niesz,

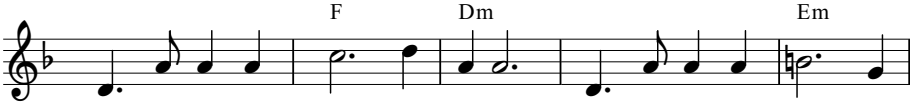

1. gdy pło-mie-nie wkrąg sza - le-ją, kie - dy po-móc nikt nie
2. gdy twe ży - cie się roz - pa-da, gdy zmęczo - ny wal - ką
3. gdy cię głę - bia wód za - le-wa, kie - dy u - cisk cię przy-

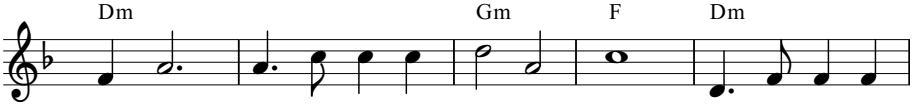

1. mo - że, u - czyń tyl - ko jed - ną rzecz. U - czyń tyl - ko
2. je - steś, u - czyń tyl - ko jed - ną rzecz. U - czyń tyl - ko
3. gnia-ta, u - czyń tyl - ko jed - ną rzecz. U - czyń tyl - ko

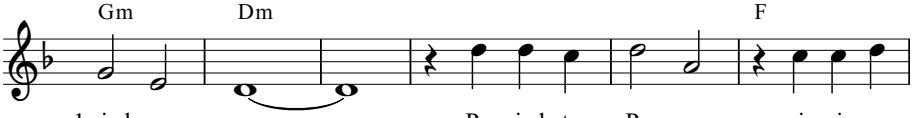

1. jed - ną rzecz. Po-wiedz to Pa - nu, nic nie u -
2. jed - ną rzecz.
3. jed - ną rzecz.

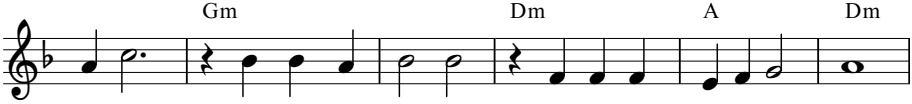

kry-waj, po-wiedz to Pa - nu, co-kol-wiek mo-że to być.

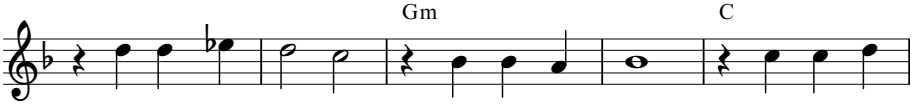

Po-wiedz to Pa - nu, wszy-stko jak jest. Po-wiedz to

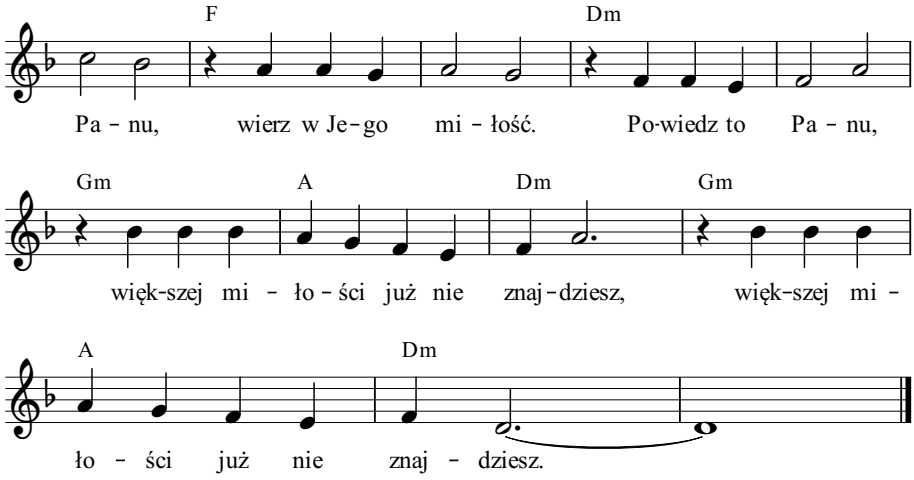

Święte imię Jezus 58

Dz. 4:12 15. Poznański

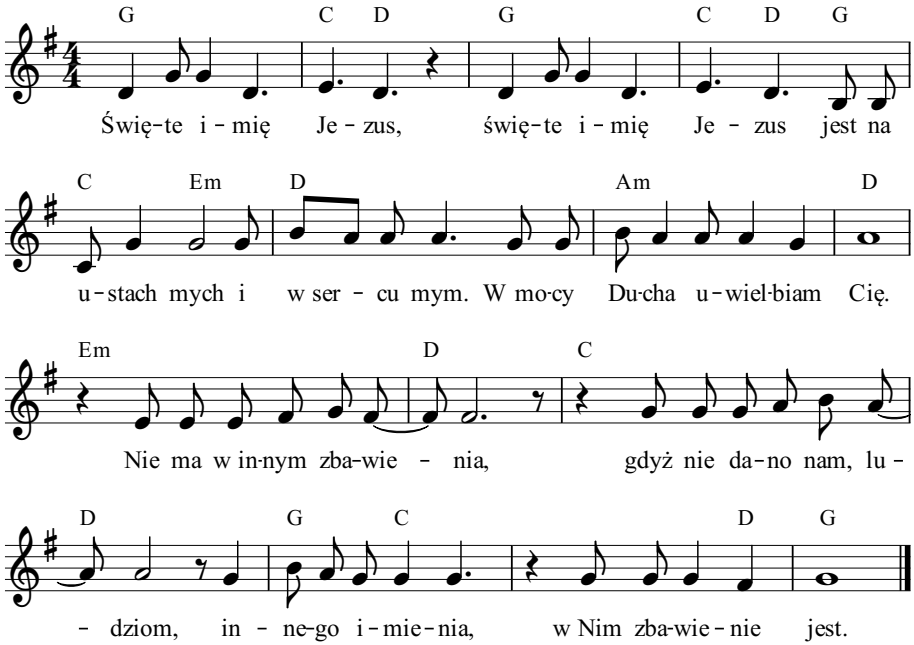

59 Tobie chór aniołów

4. Poznański

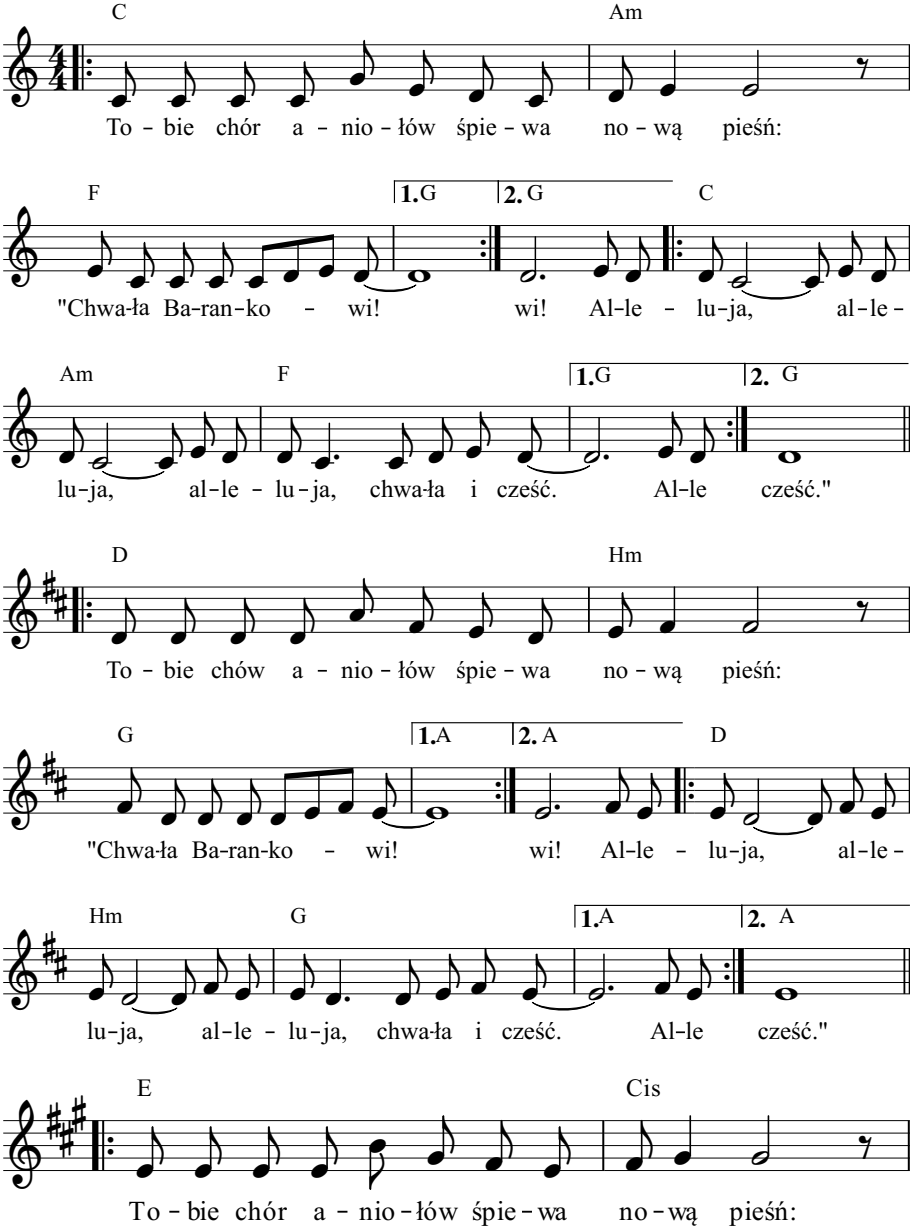

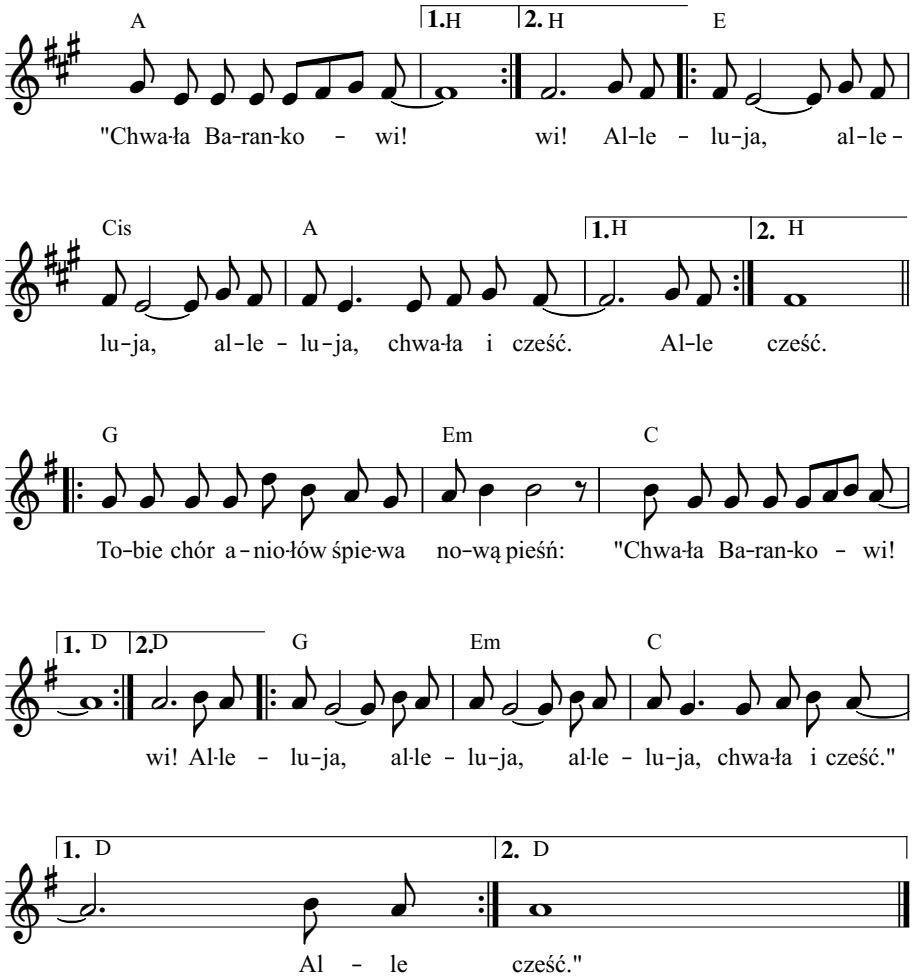

I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi,
i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło:
Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo
i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków.

Obj. 5:13

60 Pieśń na dobranoc

75. Koziański

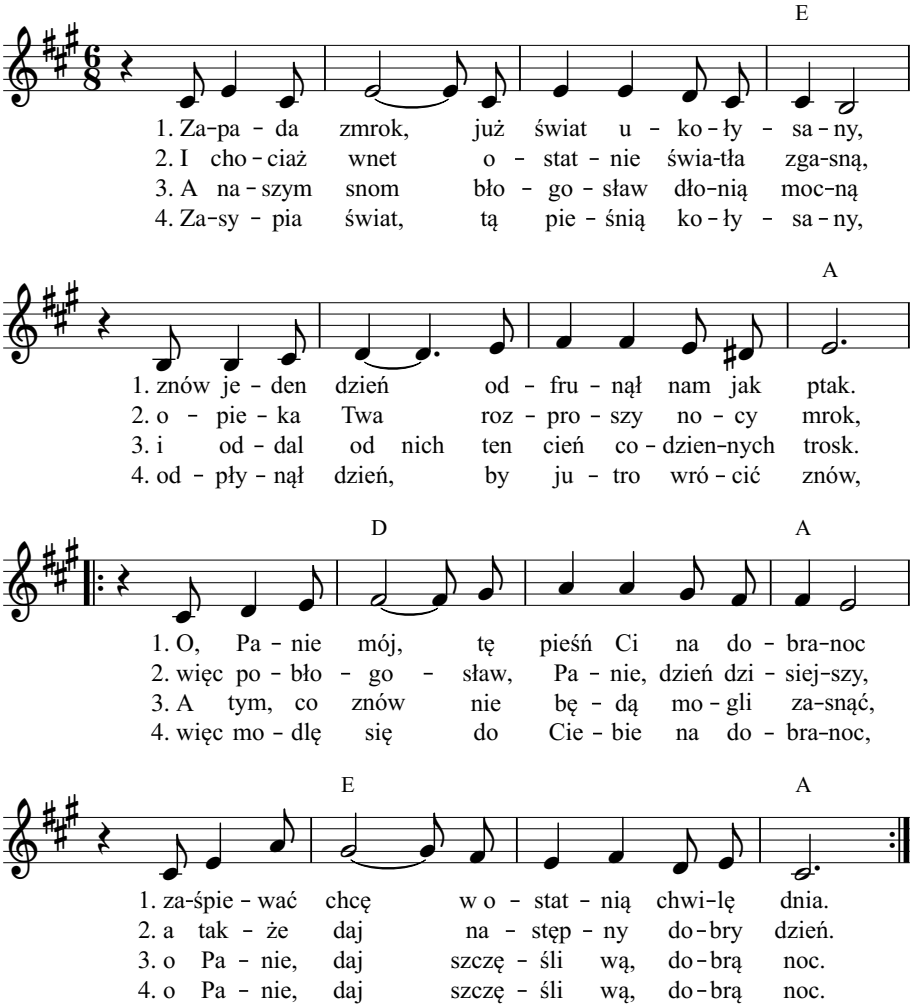

Spokojnie się ułożę i zasnę, Bo Ty sam, Panie,
sprawiasz, że bezpiecznie mieszkam.

Ps. 4:9

Bóg kocha mnie

61

12. Poznański

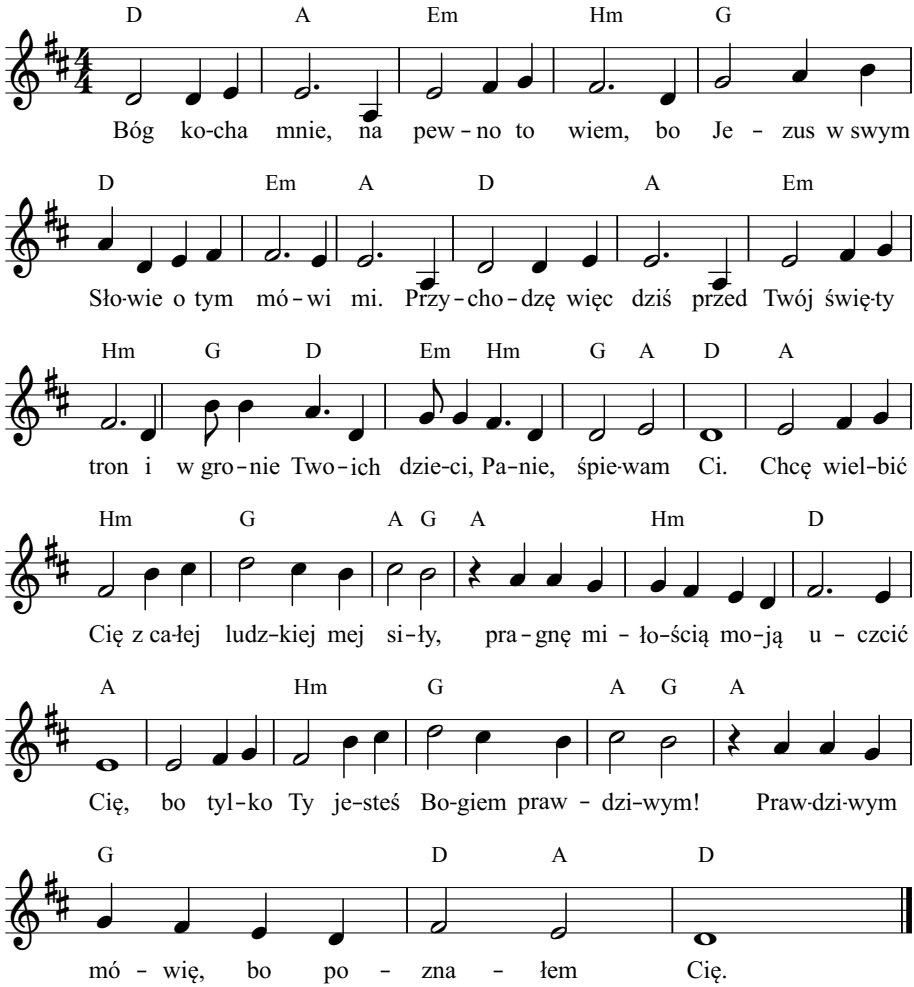

Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał,
że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś.

Jn. 17:23

62 Ty tylko mnie poprowadź

60. Koziański

Ps. 139:23–24

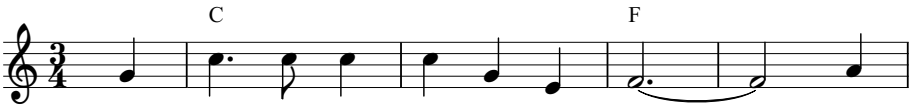

1. Gdy dro - gi po - my - li los zły i
2. Po - pro - wadź, jak in - nych pro - wa - dzisz przez

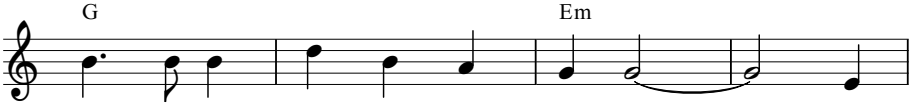

1. o - czy mgłą za - snu - je, miej
2. dro - gi naj - prost - sze z moż - li - wych i

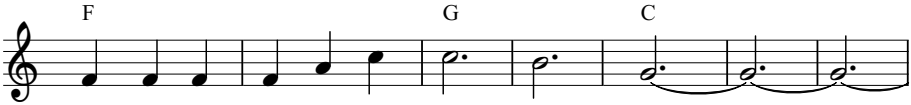

1. w so-bie tę uf- ność, nie lę - kaj się.
2. po - każ mi jed - ną, tę jed - ną z nich.

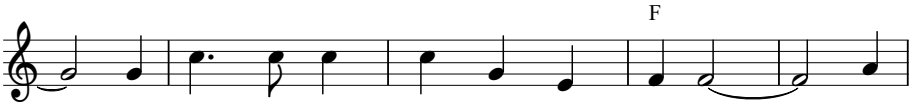

1. A kie - dy gniew świat ci prze - sło - ni i
2. A kie - dy już głos Twój u - sły - szę i

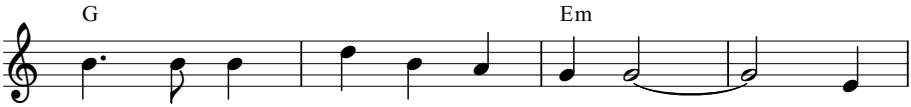

1. za zdrość jak chwast za - kieł - ku - je, miej
2. kar - mić się bę - dę nim co dzień: "Miej

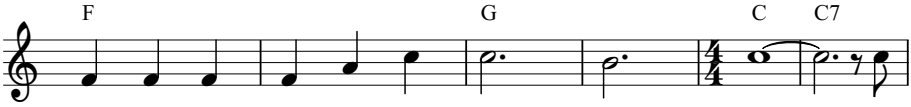

1. w so-bie tę uf - ność, nie lę - kaj się. Ty
2. w so-bie tę uf - ność, nie lę - kaj się."

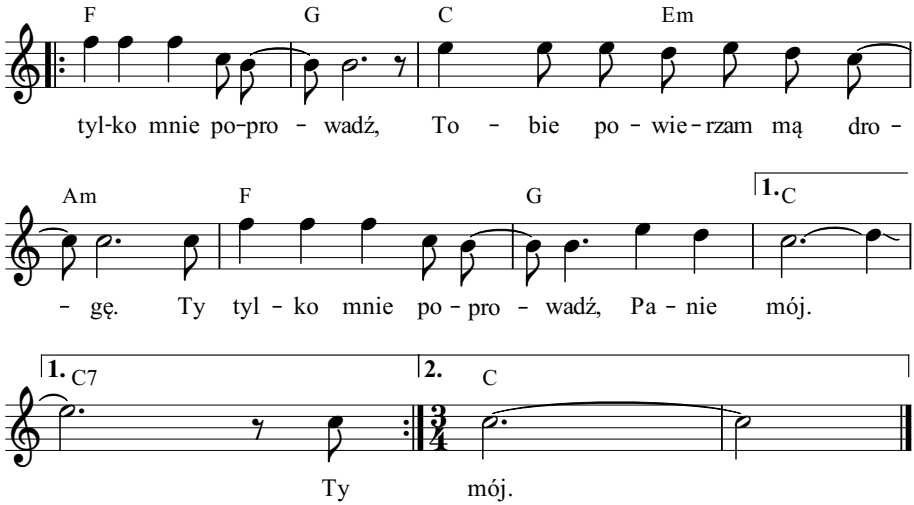

On jest moim życiem 63

Flp. 1:21

54. Koziański

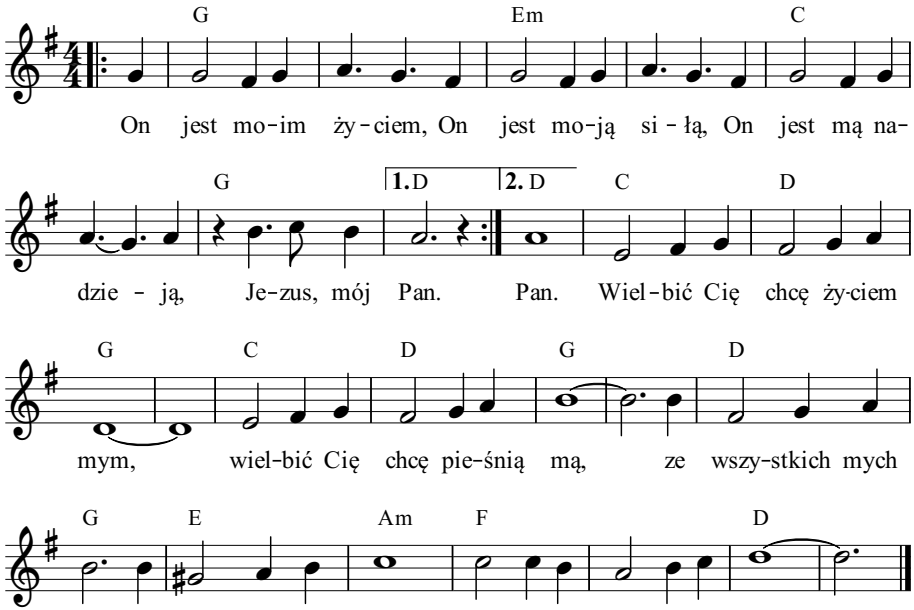

64 Gdy schodzimy się

13. Poznański

Mt. 18:20

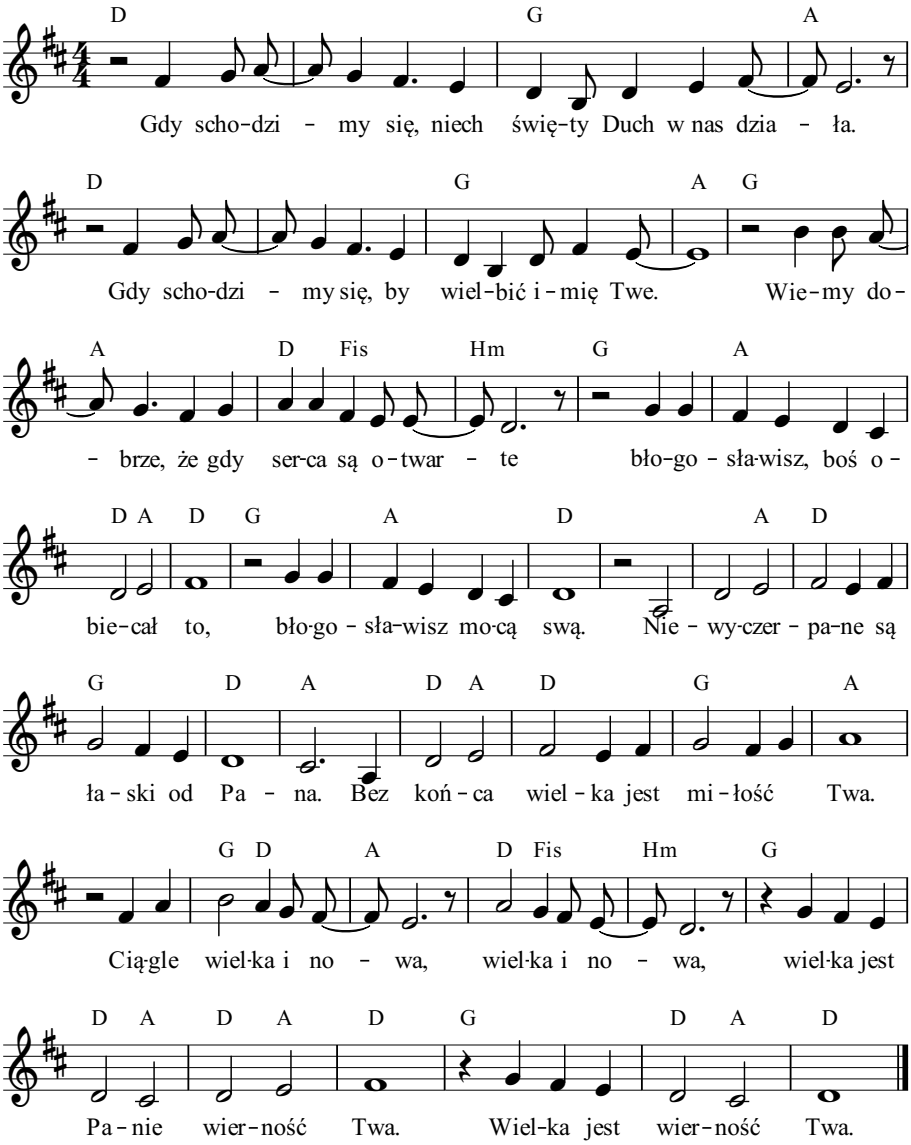

Jedyny Pan

65

10. Poznański

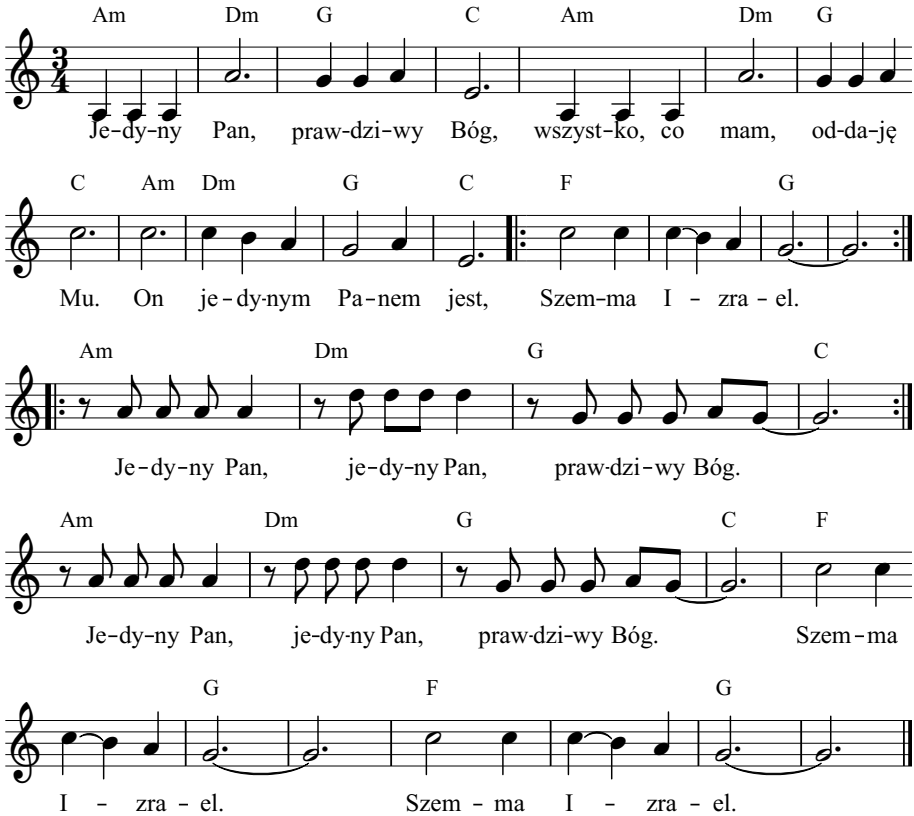

Słuchaj, Izraelu!
Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie!
Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego,

z całego serca swego
i z całej duszy swojej,
i z całej siły swojej.

5 Moj. 6:4–5

66 Idąc z pieśnią

63. Koziański

Łk. 8:24

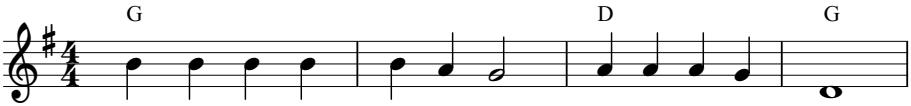

1. I - dąc z pie-śnią przez ten świat, dą - żąc cią - gle wzwyż,
2. Gdy bez Zbaw - cy nie - raz noc ciem-na stra-szy mnie,
3. Gdy z do - li - ny wzno-szę wzrok, tam, na gó - ry szczyt
4. Kie - dy kru - chej ło - dzi mej gro - zi mor-ski zwał,

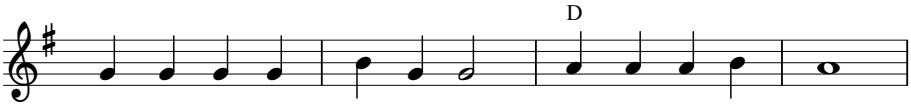

1. chcę po - ka - zać bliź-nim mym na Je - zu - sa krzyż.
2. wte - dy ja do Zbaw-cy nóg co - raz bli - żej lgnę.
3. wi - dzę, Pan pro - wa - dzi mnie po - przez wal - ki zgrzyt.
4. ja nie lę - kam się, o nie, gdyż w mej ło - dzi Pan.

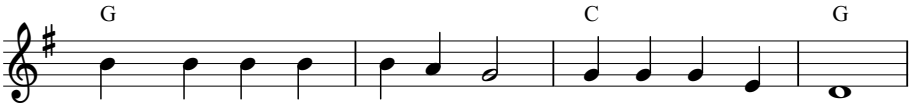

1. Świat po - ra - nił du - szę mą, gar - dzi sło - wem mym,
2. On mym świa-tłem, ży-ciem mym. Co mi zro - bi wróg?
3. Gdy kie - ru - je bi - twą Pan, pierz-cha strach i łzy.
4. Po - przez ży - cie wie-dzie mnie pew - ną rę - ką swą.

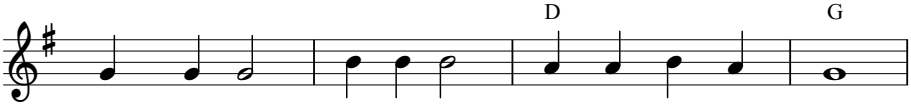

1. lecz mnie Pan wie-dzie sam przez naj - cięż - sze dni.
2. Gdy mnie Pan wie-dzie sam po - śród ciem-nych dróg.
3. Po - da dłoń, znisz-czy sam wszy-stkich wró - gów mych.
4. Wciąż ten sam, wier-ny Pan, bar - dzo ko - cham Go!

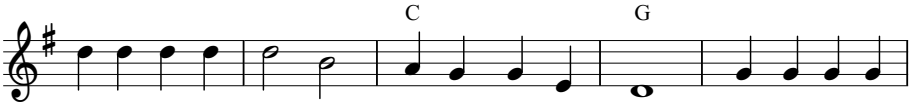

Je - zu, chcę Cię wi - dzieć, spoj-rzeć w Two-ją twarz, wiecz-nie Cie-bie

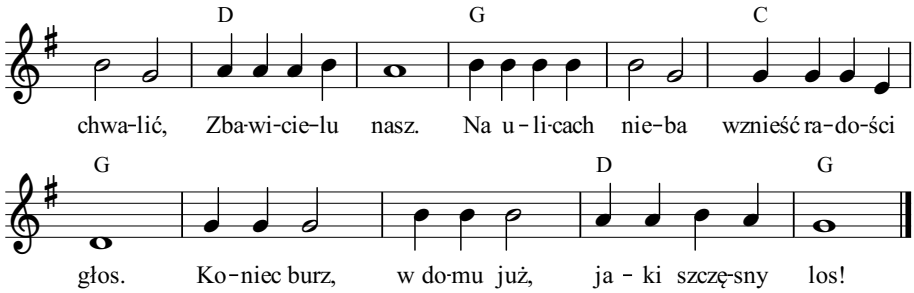

Bóg tak umiłował świat

67

10. Poznański

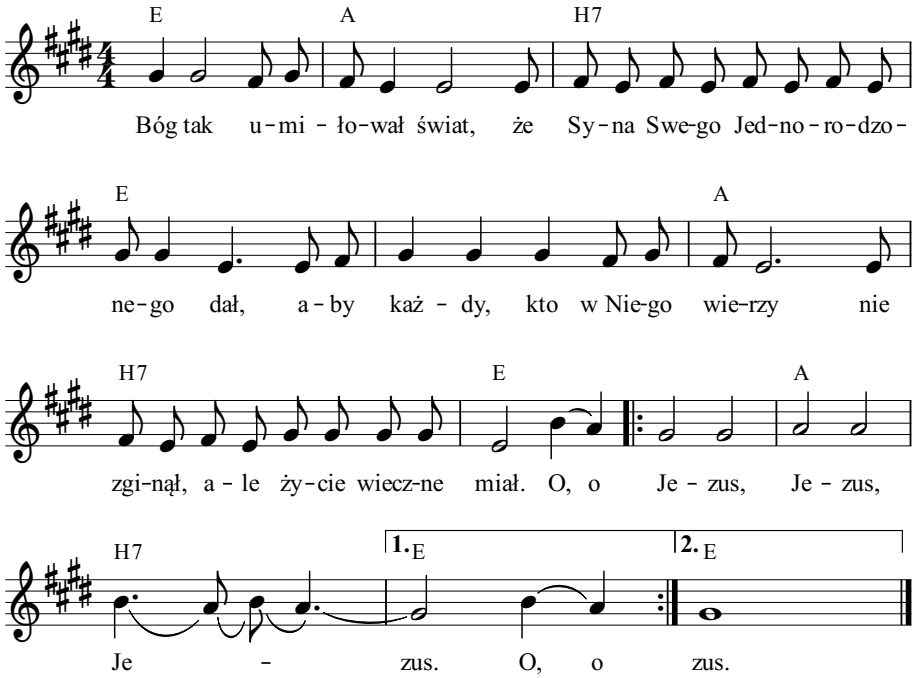

Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał,
aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

Jan 3:16

68 Otwórz me oczy

17. Poznański

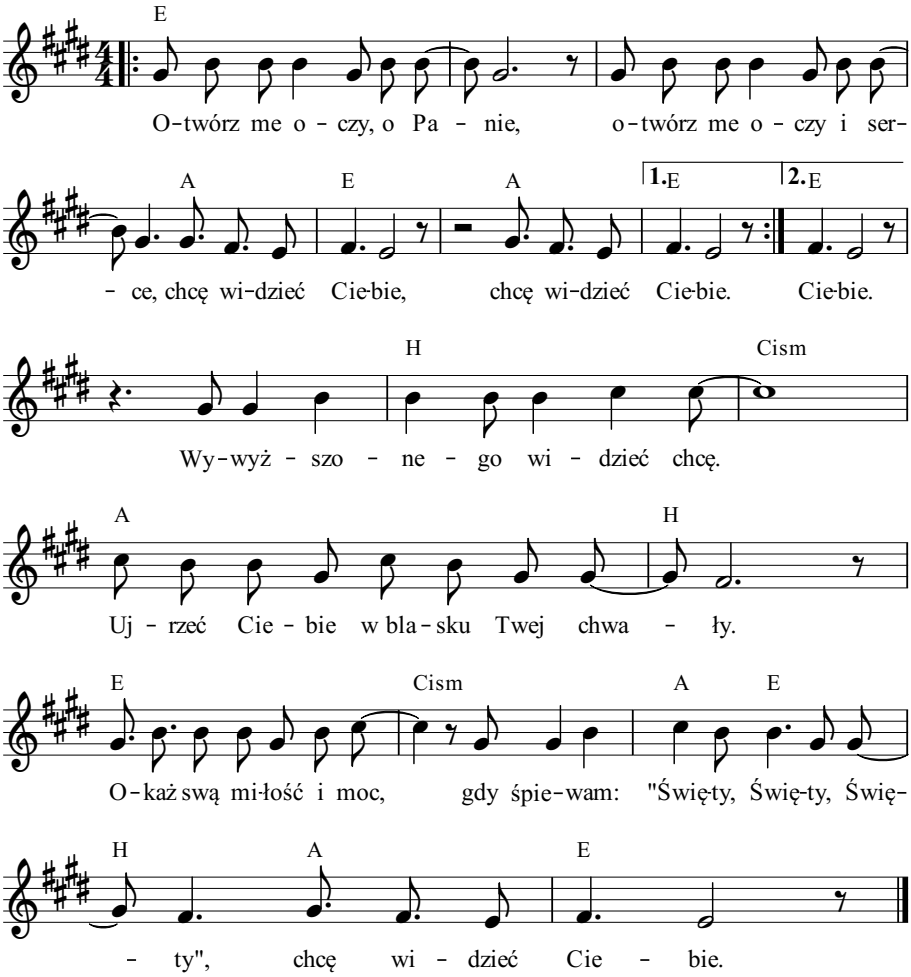

Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę pochwalną,
to jest owoc warg, które wyznają jego imię.

Hbr 13:15

Zanim powiem słowo

69

Ps. 139:4

18. Poznański

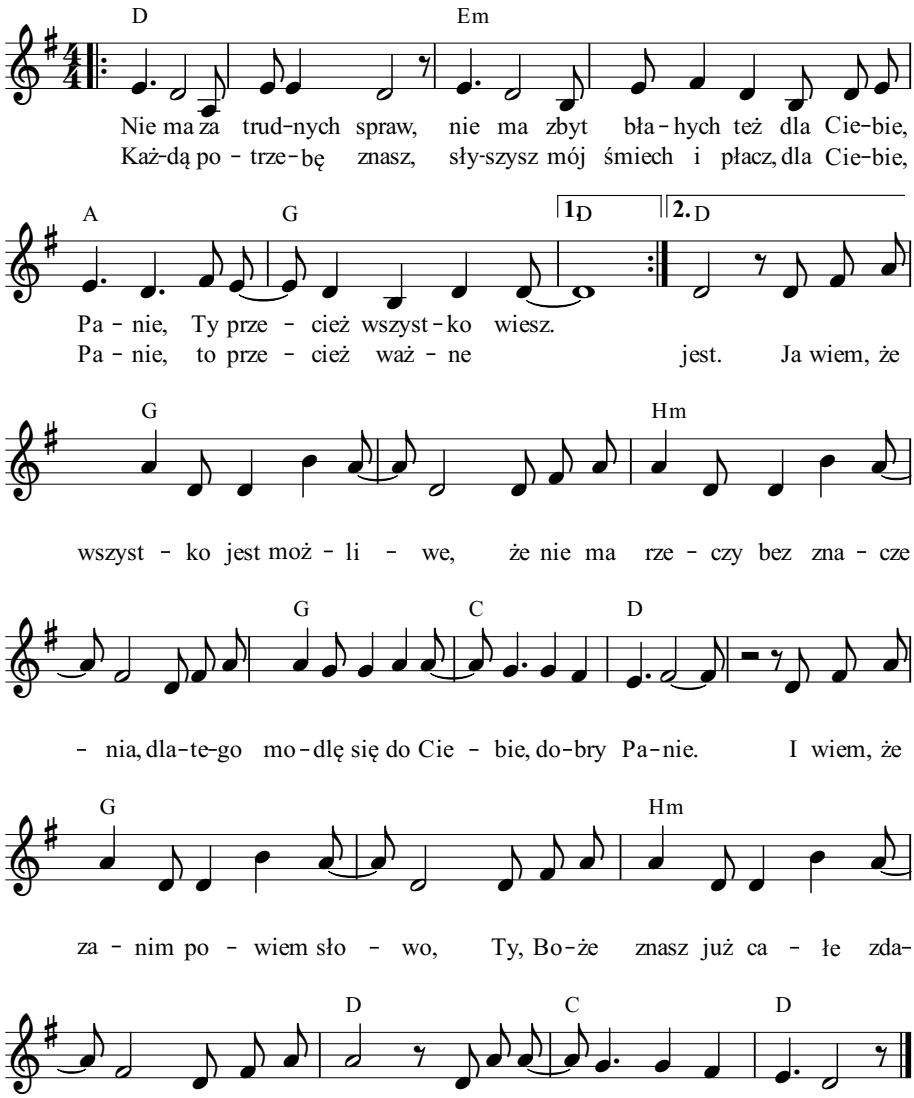

70 Wiem, że nic mnie nie odłączy

19. Poznański

Rzym. 8:35

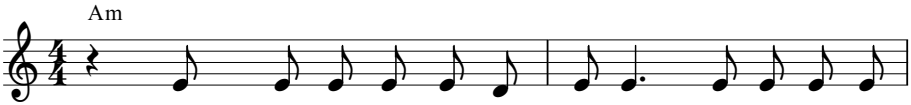

1. Wiem, że nic mnie nie od - łą - czy od mi - ło - ści
2. A - ni wiel - kie u - tra - pie - nia, ni co - dzien - ne
3. W du - szy wzra - sta wciąż na - dzie - ja, ser - ce ro - śnie

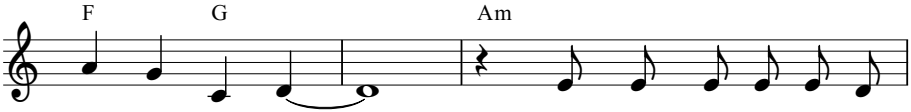

1. me - go Bo - ga, On w swym Sy - nu pier - wo -
2. zwy - kłe tru - dy, czy - jaś złość, o - sa - mot -
3. spo - dzie - wa - niem. Duch wspo - ma - ga nie - moc

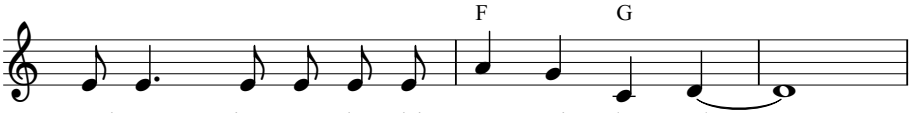

1. rod - nym pierw - szy lu - dzi u - mi - ło - wał.
2. nie - nie, wiel - kie zim - na al - bo gło - dy,
3. na - szą i do - da - je sił w mo - dli - twie.

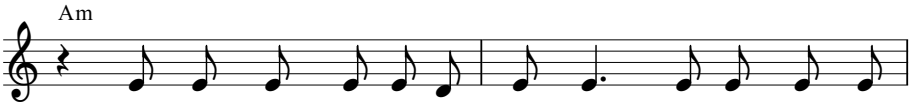

1. Każ - dym dniem kształ - tu - je w du - szy o - braz jed - no -
2. a - ni bu - rze nie - bez - pie - czeństw, ni bo - le - sna
3. Bóg da - ro - wał na - sze wi - ny po - przez śmierć swo -

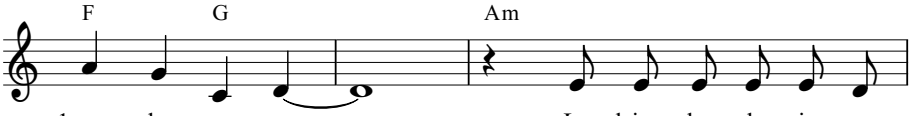

1. ro - dzo - ne - go. Lu - dziom ko - cha - ją - cym
2. w ser - ce ra - na, nic nie mo - że mnie od -
3. je - go Sy - na. Szczę - ście cze - ka na nas

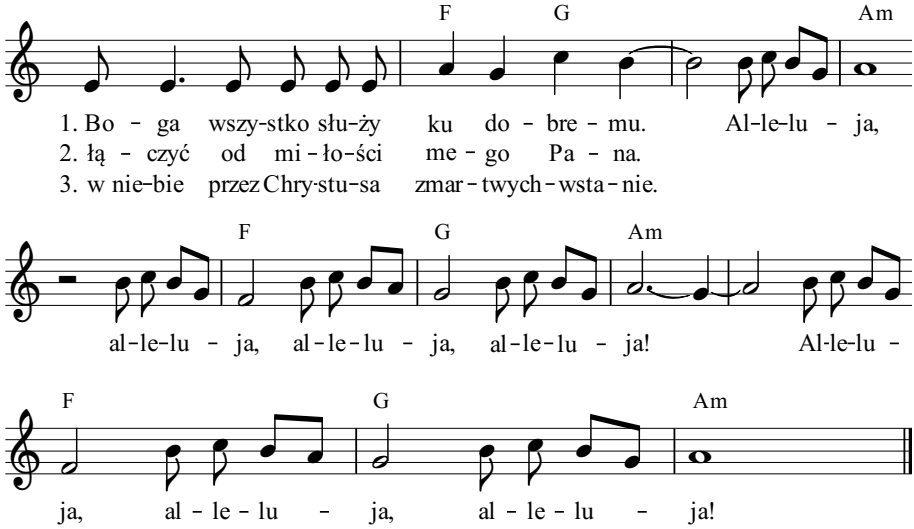

Pokojem moim Bóg 71

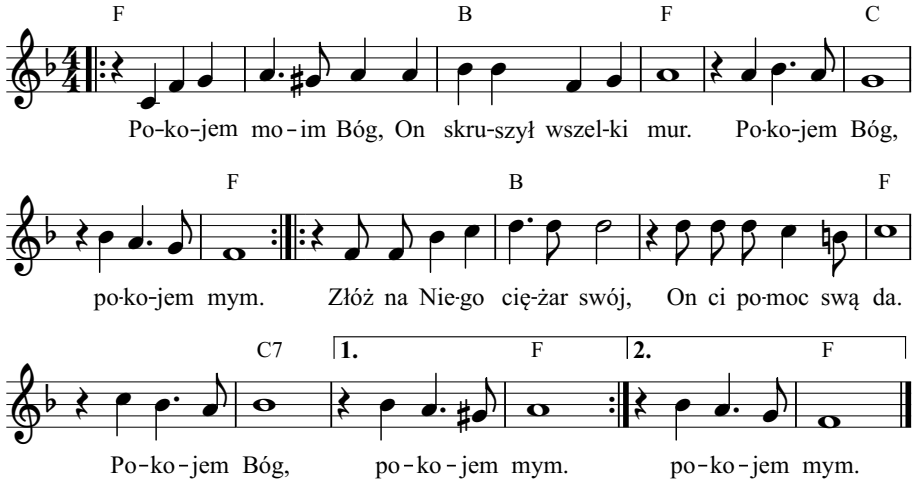

Pokój pełny mają ci, którzy kochają twój zakon,
Na niczym się nie potkną.

Ps. 119:165

72 Łaską jesteśmy zbawieni

6. Poznański

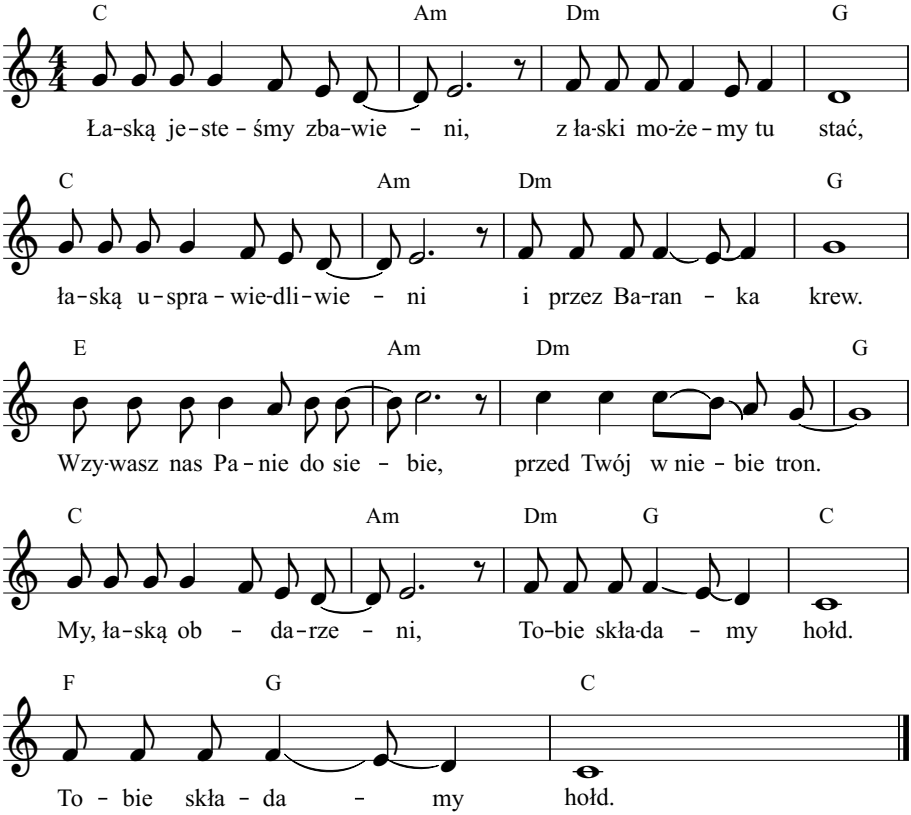

I nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił
wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście.

Ef 2:5

Głośno do Pana wołam

73

Ps. 130:1–2

26. Poznański

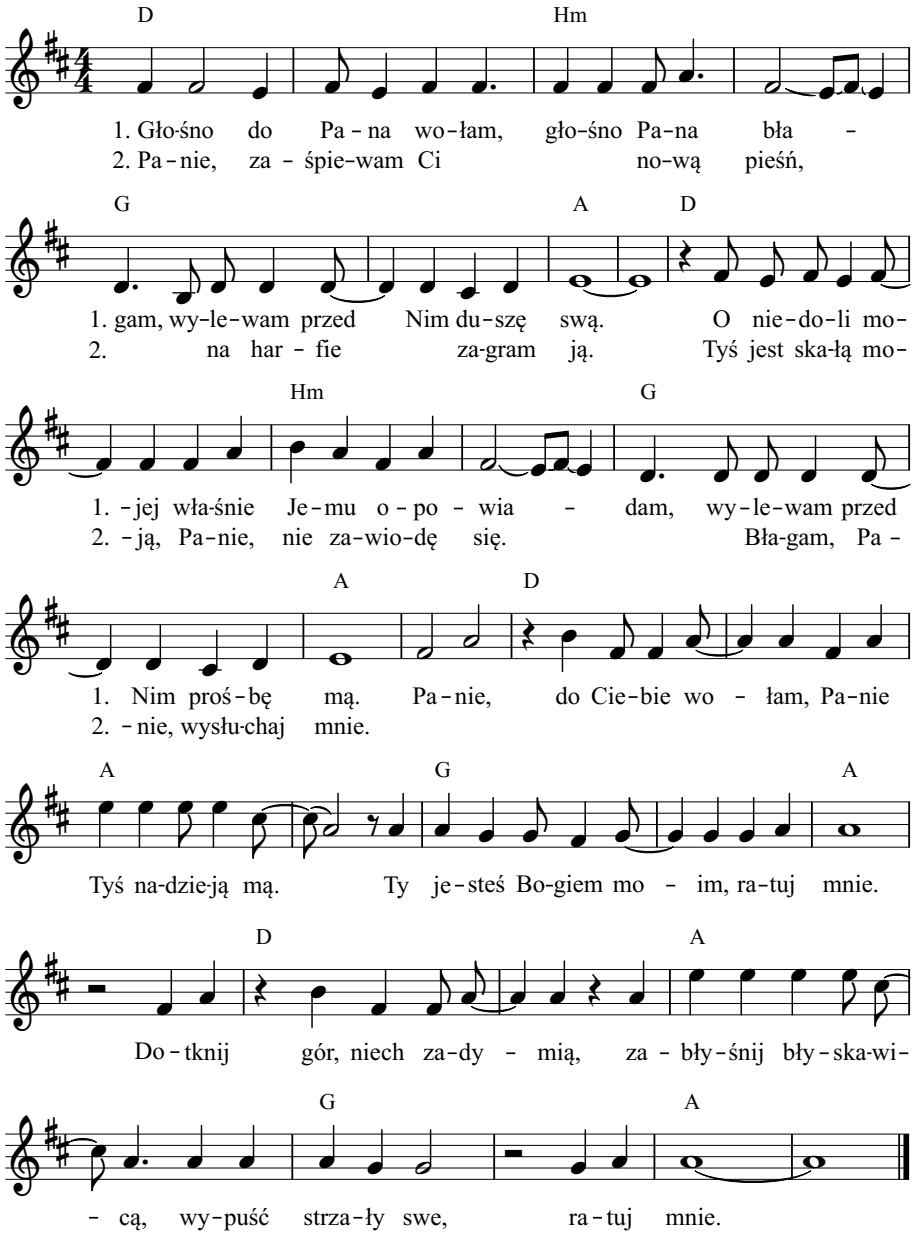

74 Pan przed nami szedł

20. Poznański

Ps. 107:13–14

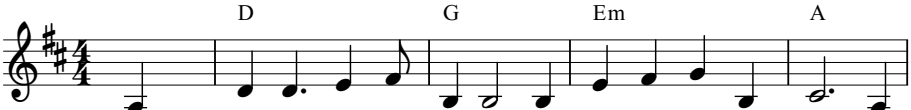

1. Przez dłu-gie ty-siąc-le-cia za To-bą lu-dzie szli po
2. W wę-drów-ce wier-nych lu-dzi wi-dzia-łem ży-cia cel. Me
3. Na ryn-ku wie-lu lu-dzi, a z ryn-ku wie-le dróg, od-
4. I wte-dy zo-ba-czy-łem mi-lio-ny ludz-kich stóp i-

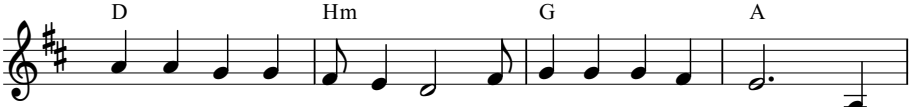

1. dro-gach i bez-dro-żach w o-pa-da-ją-ce mgły. W ciem-
2. ser-ce po-ru-szy-łeś, by lep-sze sta-ło się. To
3. na-leźć Cię nie mo-głem, zgu-bi-łem por-tret Twój. I
4. dą-ce za po-chod-nią aż po zba-wie-nia próg. Do

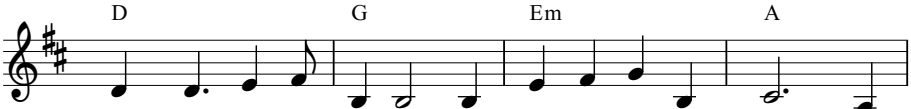

1. no-ści świa-tłem by-łeś i chmu-rą by-łeś w dzień, za
2. by-ło trud-ne dzie-ło, bo wo-kół lu-dzi tłum; wśród
3. w dro-gę wy-ru-szy-łem, bo chcia-łem zmie-nić się, swe
4. mar-szu do-łą-czy-łem, choć na-dal ba-łem się, lecz

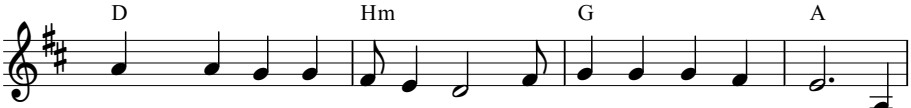

1. rę-kę pro-wa-dzi-łeś, zwąt-pie-nia zni-kał cień. A
2. śla-dów na go-ściń-cach szu-ka-łem Two-ich stóp.
3. grze-chy o-pu-ści-łem, by ła-twiej zna-leźć Cię.
4. w chwi-lach naj-trud-niej-szych na rę-kach nio-słeś mnie.

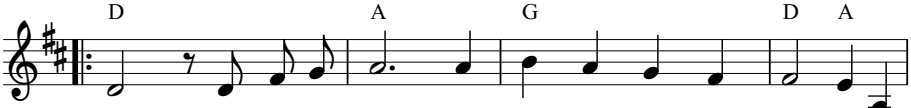

Pan przed na-mi szedł z po-chod-nią wśród ciem-no-ści i
wia-trem chro-nił nas, jak ska-ła na pu-sty-ni i

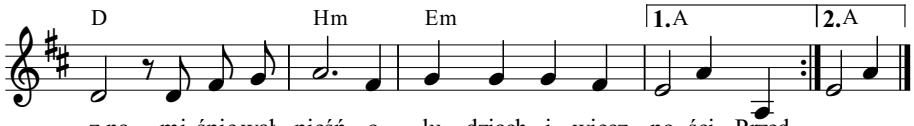

Czcijmy Jezusa

75

Mt. 28:5–6

44. Koziański

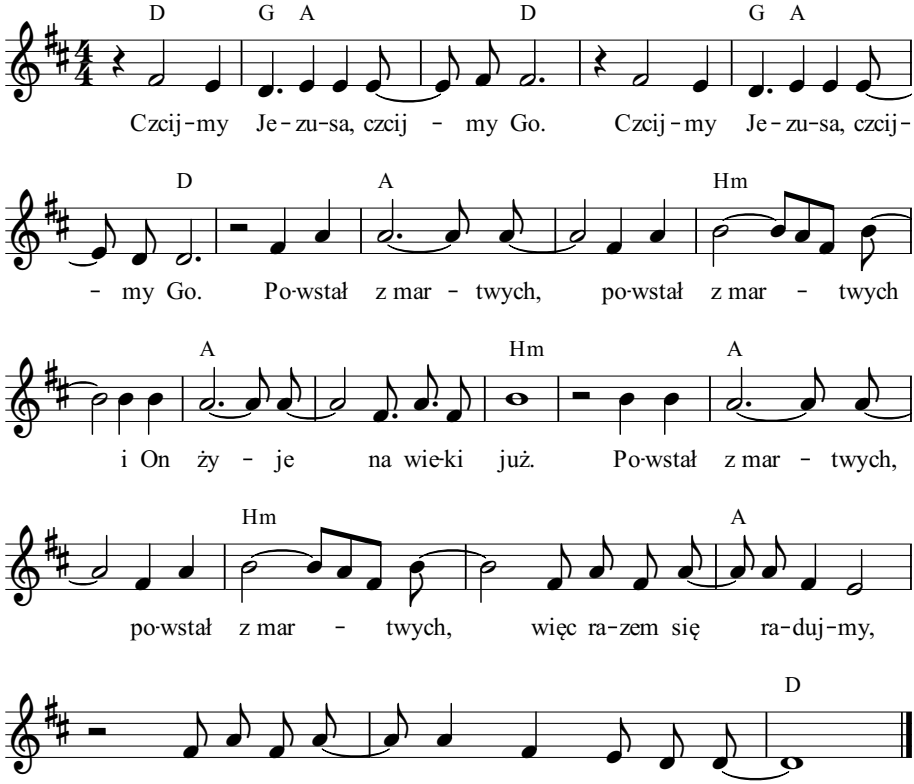

76 Dziękuję Ci Jezu

21. Poznański

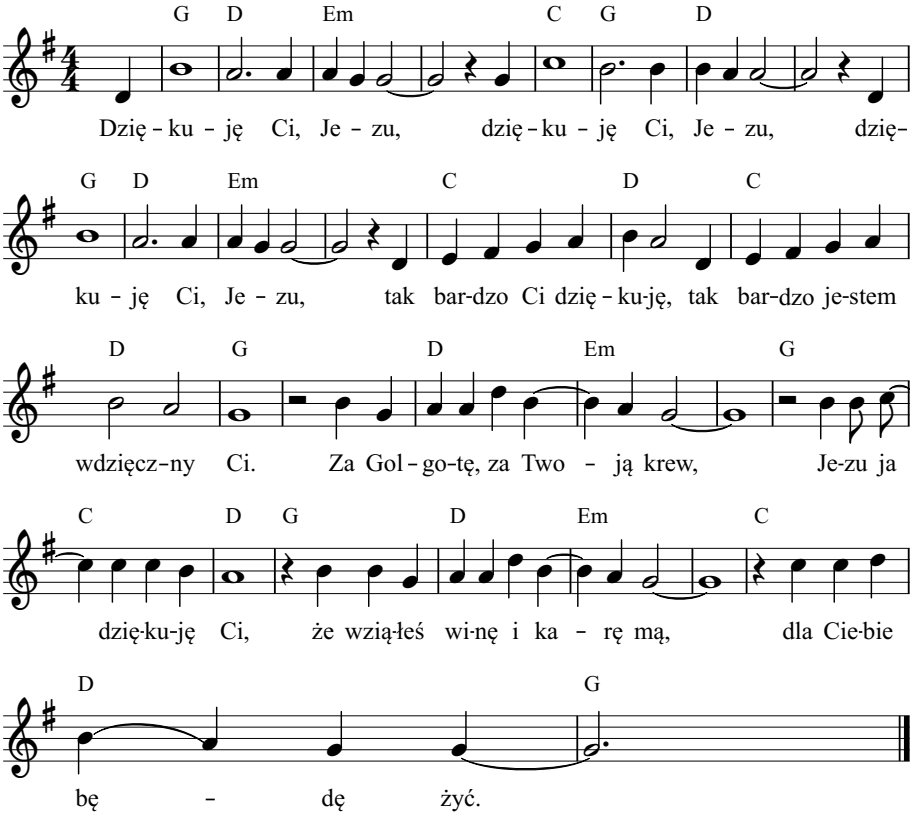

Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni.

Izaj 53:4

77 Dziękuję Ci Jezu | 82 str.

Lepszy jeden dzień

77

Ps. 84:11

31. Poznański

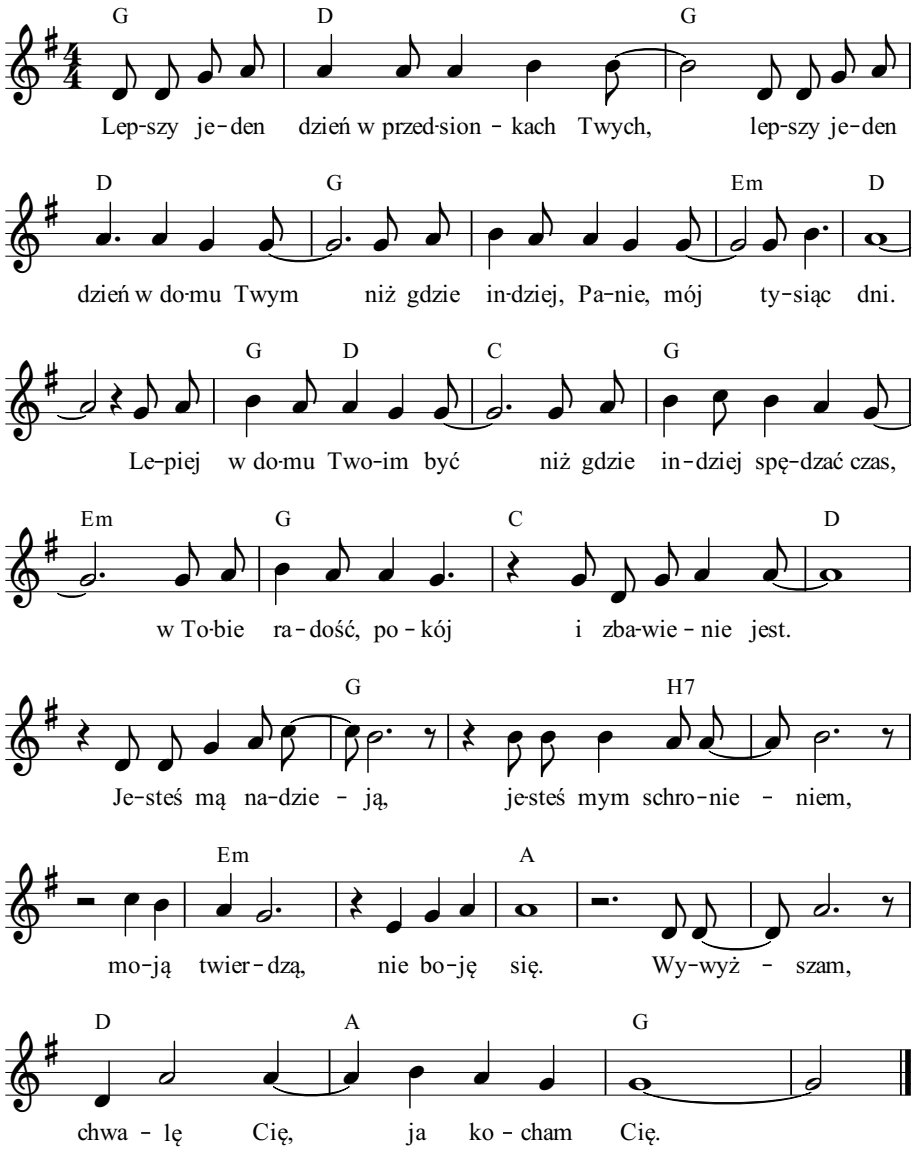

78 Kiedy wokół łzy

23. Poznański

Łk. 15:7

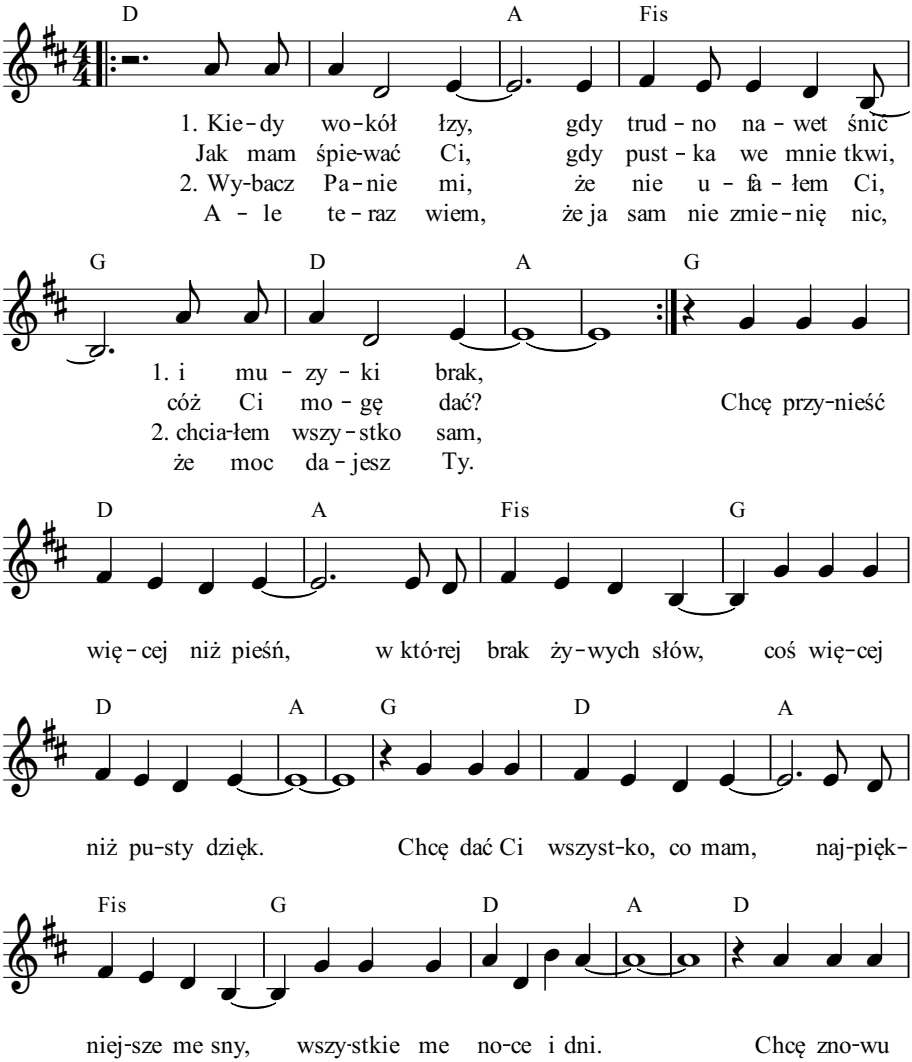

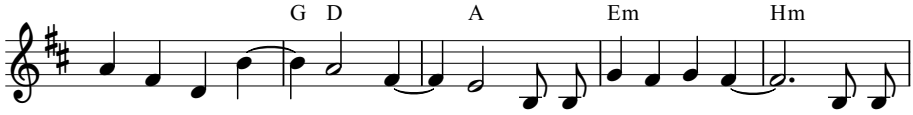

wró-cić do Cie - bie, Pa - nie, a - by u - ko - ić ból, a - by

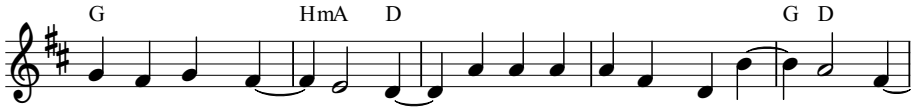

u - wiel - bić Cię, Je - zu. Me ser - ce tę - skni za To - bą, Pa-

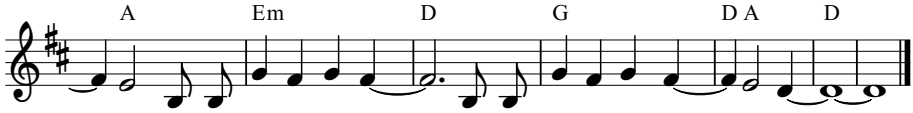

- nie, pra-gnę u-wiel-bić Cię, pra-gnę od-dać Ci cześć, Je-zu.

Wy jesteście 79

Mt. 5:16

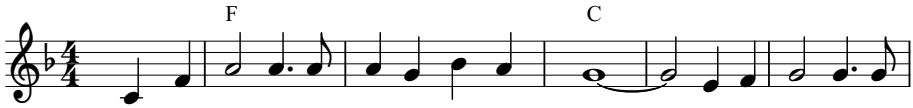

1. Wy je - ste-ście na zie-mi świa-tłem Mym. Wy je - ste-ście na
2. My je - ste-śmy na zie-mi świa-tłem Twym. My je - ste-śmy na

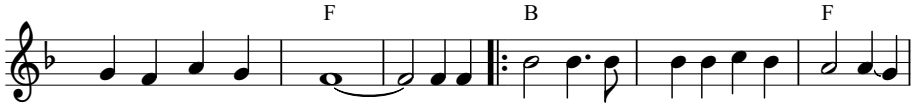

1. zie-mi świa-tłem Mym. A-by lu-dzie wi - dzie-li do-bre czy-ny
2. zie-mi świa-tłem Twym. A-by lu-dzie wi - dzie-li do-bre czy-ny

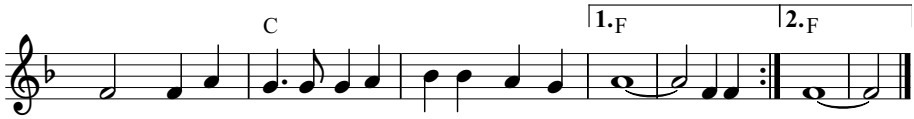

1. w was i chwa - li - li Oj-ca, któ-ry w nie-bie jest. A-by jest.
2. w nas i chwa - li - li Oj-ca, któ-ry w nie-bie jest. A-by jest.

80 Prawda jedyna

29. Poznański

1 Pio. 3:8

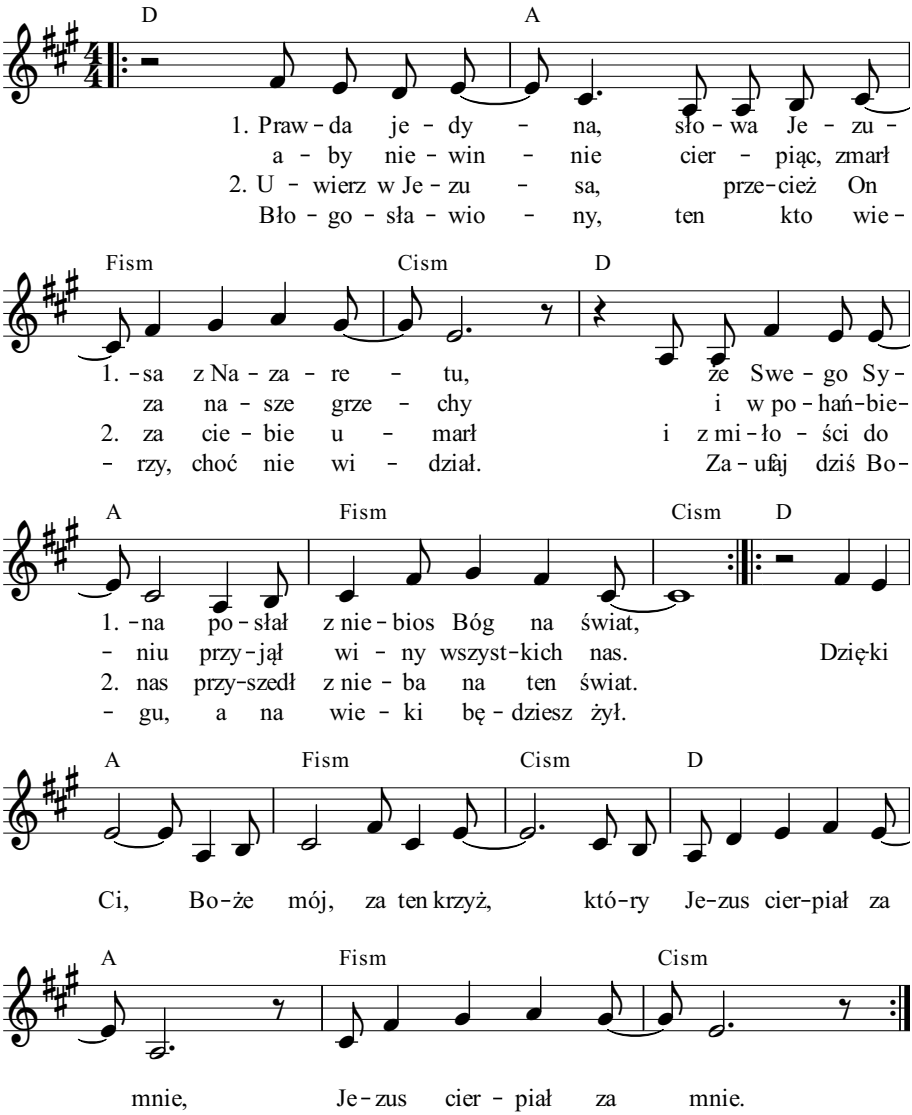

Chrystus Pan przyszedł na ten świat

81

25. Poznański

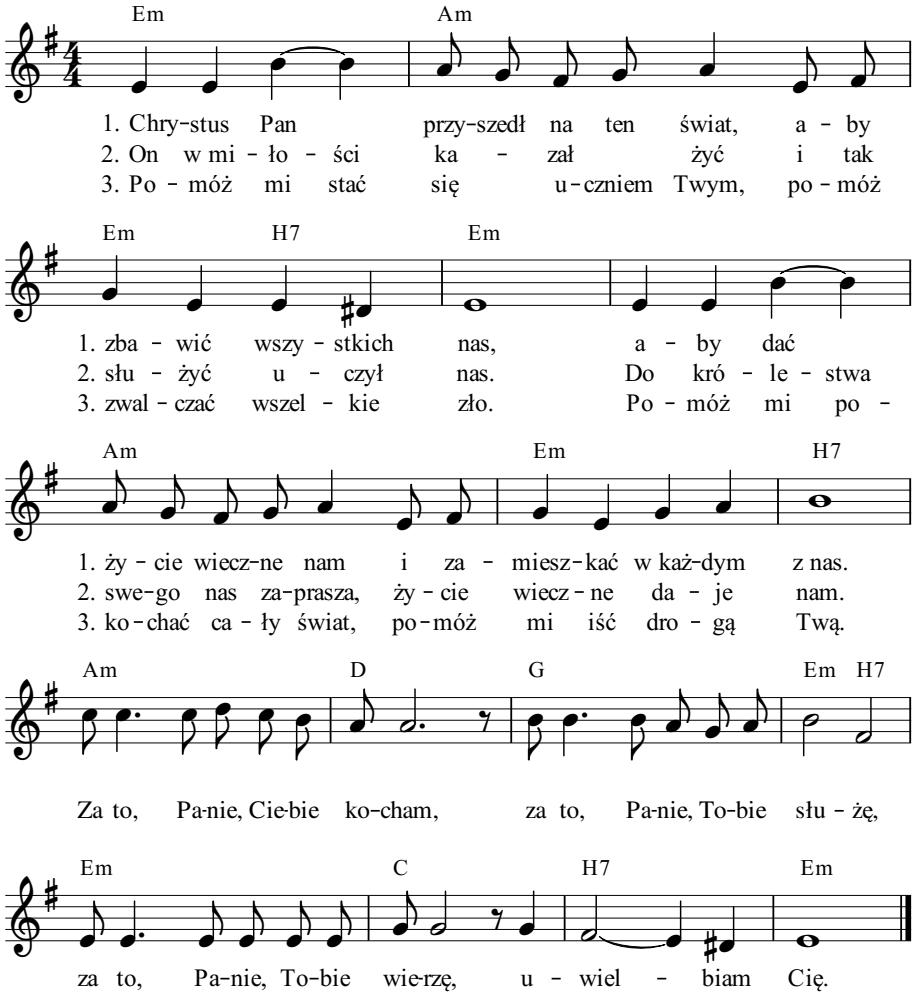

A jeśliby kto słuchał słów moich, a nie przestrzegał ich, Ja go nie sądzę;
nie przyszedłem bowiem sądzić świata, ale świat zbawić.

Jn. 12:47

82 Jezus daje nam zbawienie

28. Poznański

1 Jn. 1:7

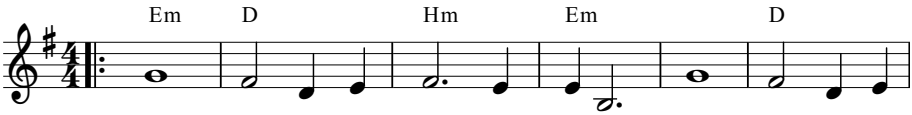

1. Je - zus da - je nam zba - wie-nie, Je - zus da - je
Je - mu skła-dam dzięk - czy - nie-nie, chwa - łę z ser-ca
2. W Je - go ra - nach u - zdro - wie-nie, w Je - go śmier-ci
Je - go krew to o - czysz - cze-nie, Je - go ży - cie

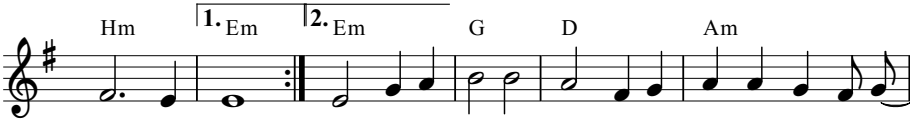

1. po - kój nam.
me - go dam. Je-zus si - łą mą, Je-zus pie-śnią me - go ży -
2. ży - cia dar.
chwa - łą nam.

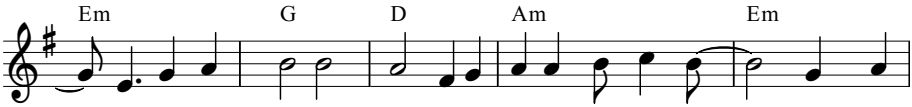

- cia. Kró-lem wiecz-nym On, nie-po - ję-ty w mo-cy swej. W Nim zna-

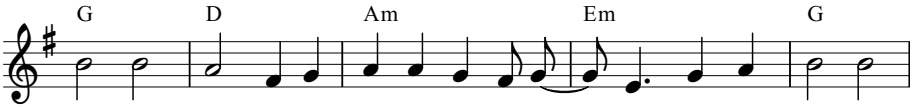

la - złem to, cze-go szu - ka - łem do dzi - siaj. Sam mi po - dał

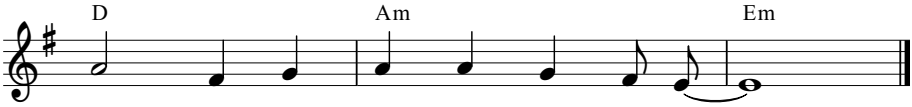

dłoń, bym zwy - cię - żał w każ - dy dzień.

Jezus, dla Jezusa

83

Gal. 2:20

35. Poznański

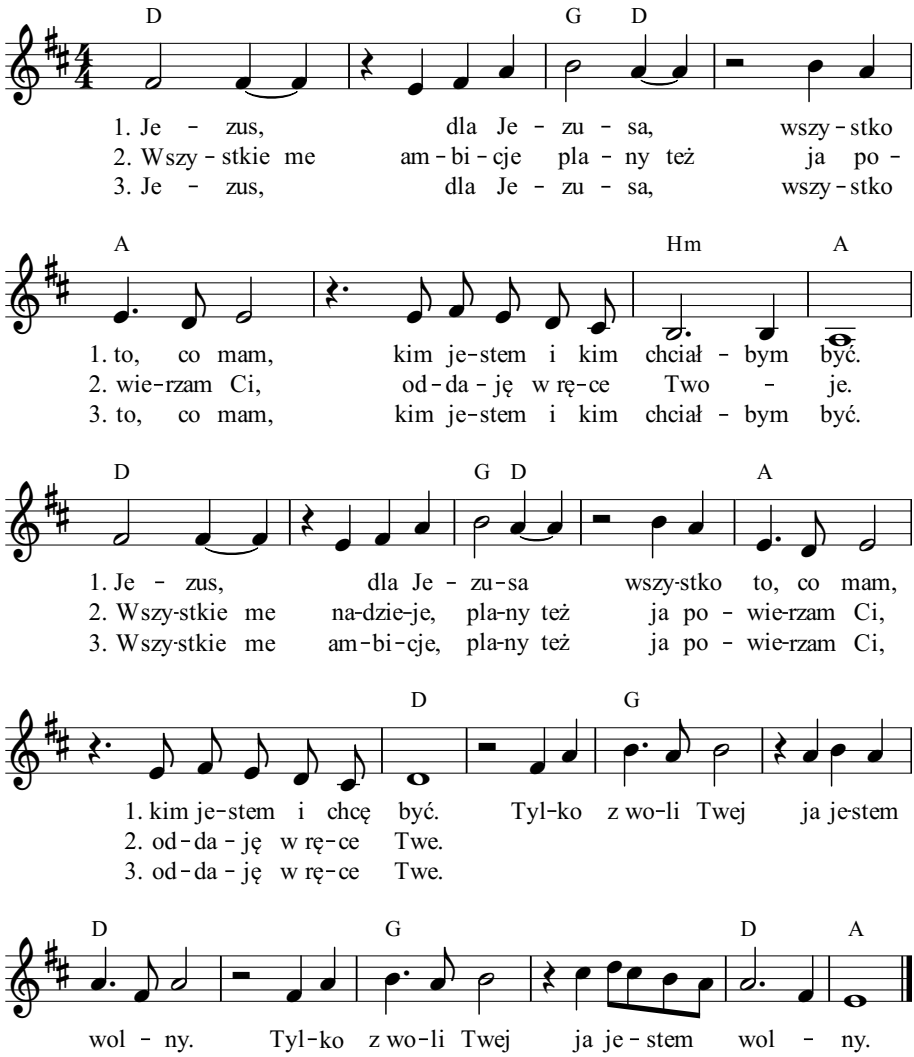

84 Pieśń radości

Dz. 13:48

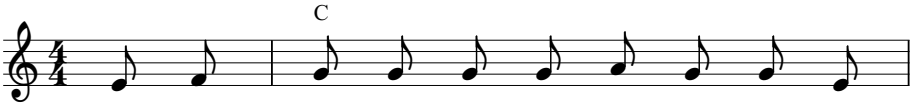

1. Pieśń ra - do - ści, pieśń we - se - la w mo - im
2. Próż - no w świe - cie tym szu - ka - łem u - wol -
3. Cięż - ką by - ła mo - ja dro - ga, kie - dy

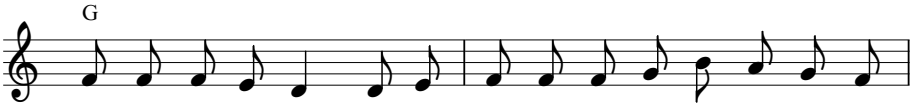

1. ser - cu gło - śno brzmi od - kąd na mej dro - dze sta - nął Chry-stus
2. nie - nia z mo-ich win, nie zna - la - złem, kto by brze-mię ze mnie
3. sze-dłem po niej sam, cier - ni, gła - zów i prze - pa - ści ba - łem

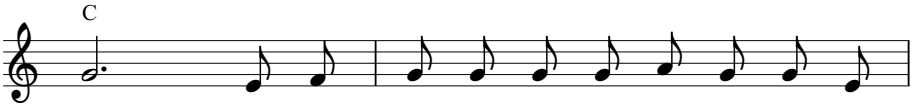

1. Pan. Każ - dy smut - ny re - fren za - milkł cho - ciaż
2. zdjął. A na dro - dze mo - jej sta - nął dnia pew -
3. się. Lecz z Je - zu - sem już nie bo - ję się wy -

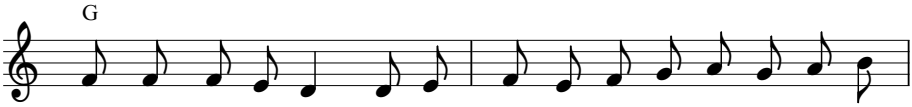

1. w o-czach błysz-czą łzy, bo On wszy-stkie mo - je grze-chy zgła-dził
2. ne - go Bo - ży Syn, On me grze-chy na swe bar - ki chęt-nie
3. bo - jów, wyrw ni jam, On bez - piecz-nie prze-pro - wa - dzi dzie-cię

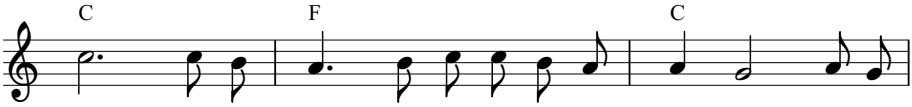

sam.
wziął. W ser-cu mym prze-dziw-na pieśń roz - brzmie - wa, pieśń ra -
swe.

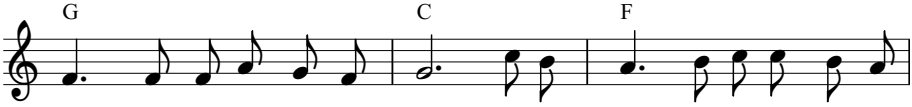

do - ści w naj - pięk-niej-sze dni. Na - wet pieśń a-niel-ska nie jest

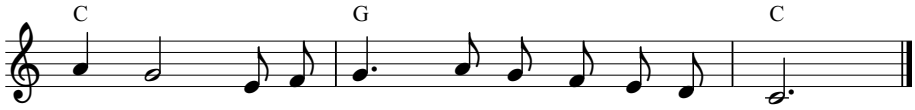

Każdego dnia 85

Jak. 4:8

72. Koziański

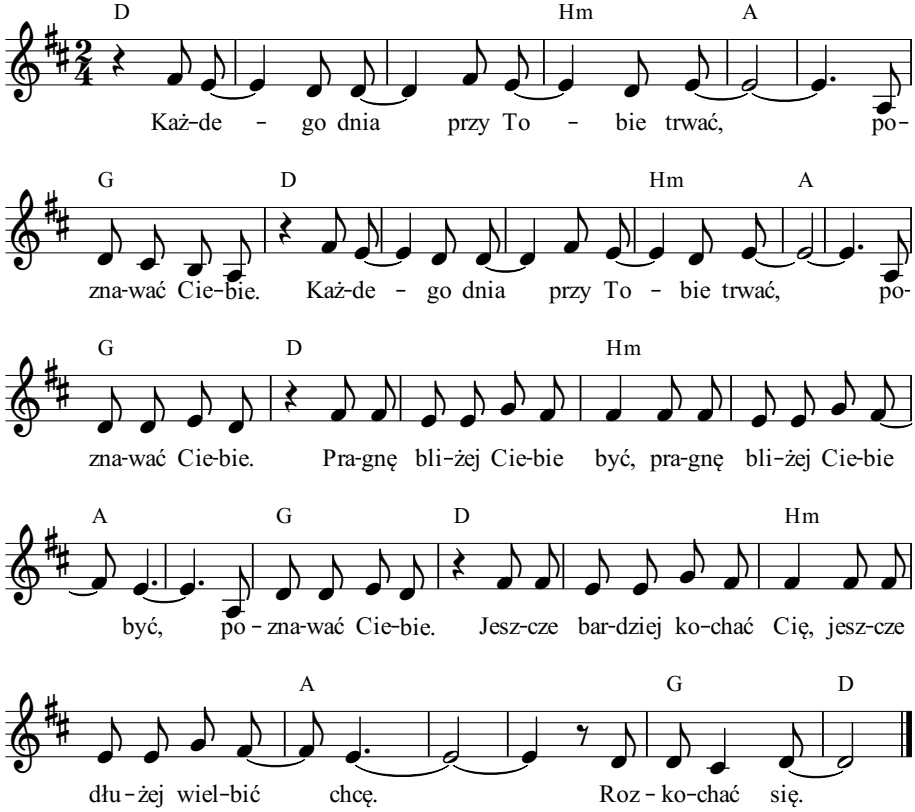

86 Pan wywyższony

16. Poznański

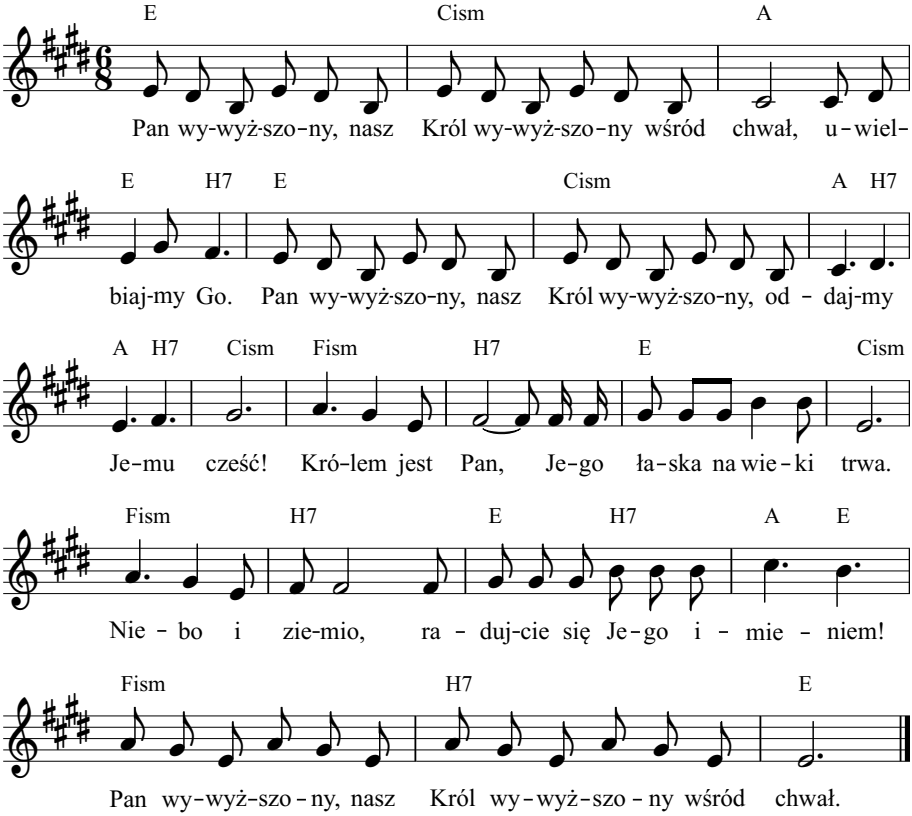

Pan żyje! Niech będzie błogosławiona skała moja!
Niech będzie wywyższony Bóg, mój Zbawiciel!

Ps 18:47

Nie trudno jest 87

Dz. 4:12

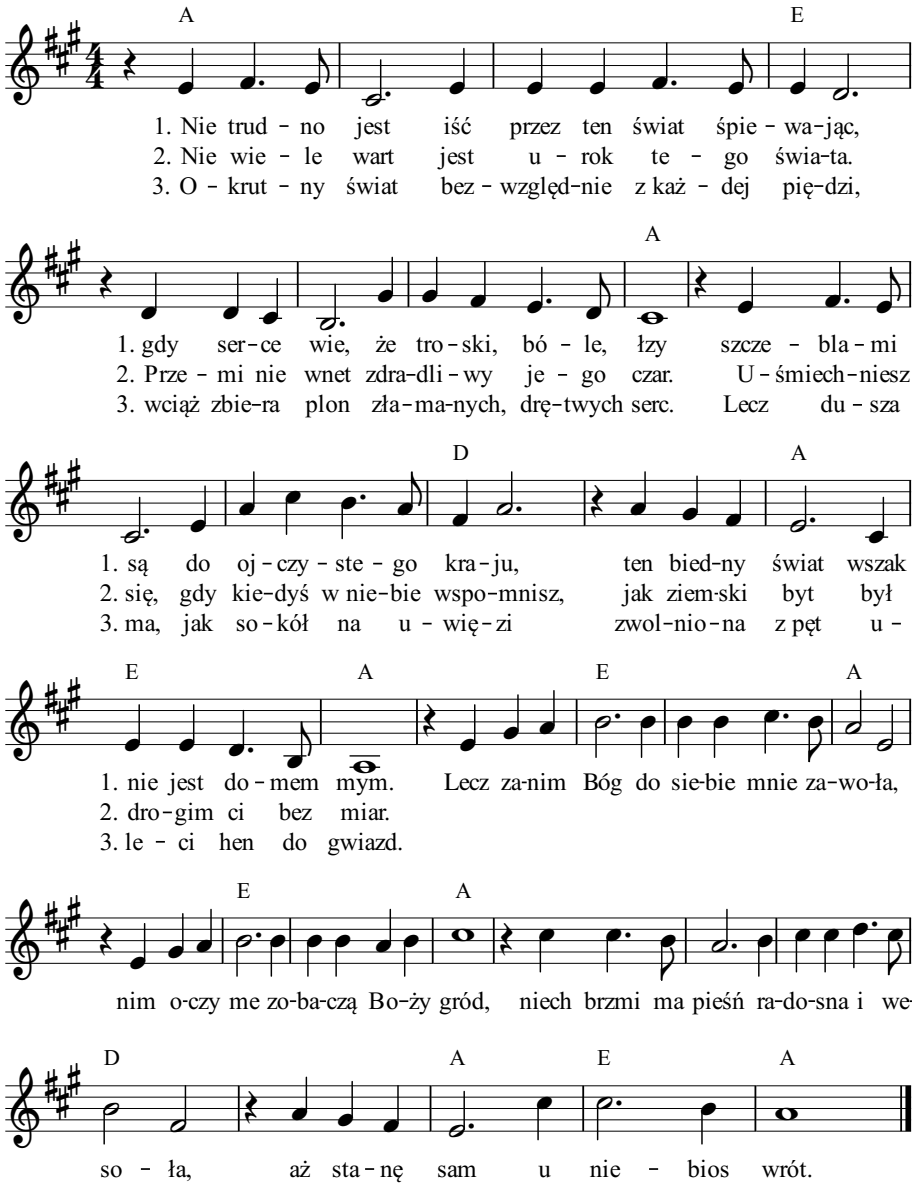

88 Chwal Pana, chwal

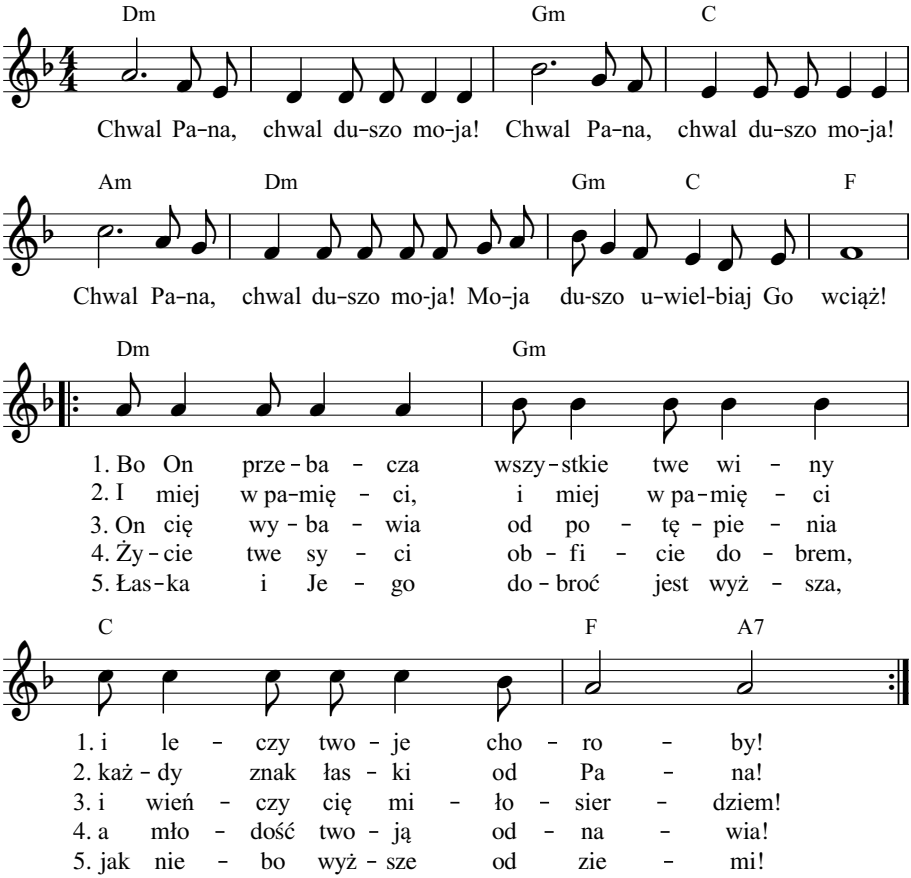

Błogosławcie Panu, wszystkie dzieła jego
Na wszystkich miejscach panowania jego!
Błogosław, duszo moja, Panu!

Ps 103:22

Nasz Pan

89

Jn. 10:14

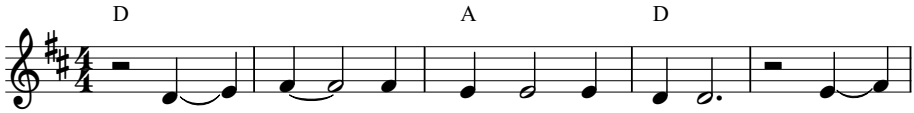

1. Nasz Pan jest do - brym pa - ste-rzem. Za - gu-
2. Nasz Pan prze - ba - czył Pio - tro - wi. Nasz
3. Mag-da - le - nę przy - gar - nął z czu - ło-ścią. Do - brą
4. Z Ni-ko - de-mem siadł w pro - gu wśród no - cy, bo ro-
5. Nasz Pan prze - ba - czył ło - tro - wi. Za - che-
6. O, Pa - nie, je - steś - my przed To - bą z Mag-da-

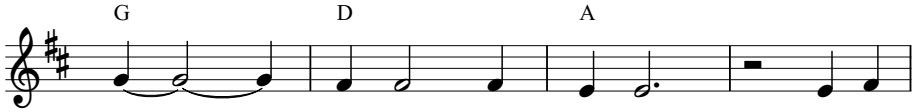

1. bio-nych szu - ka, stro - ska-nych, wra - ca -
2. Pan po trzy - kroć zdra - dzo - ny. I sła -
3. rę - ką prze - kre - ślił, co by - ło. Na - szą
4. zu - mie tęsk - no - tę czło - wie - ka. Ma na
5. u - sza Pan doj - rzał gdzieś w tłu-mie, bo na
6. le - ną i Pio - trem, i ło - trem, lecz i -

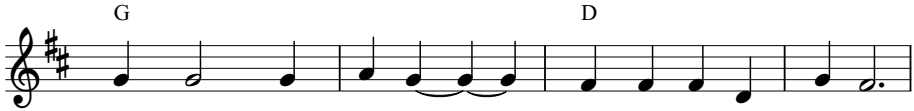

1. ją - cych z ra - do - ścią wi - ta i w ra-mio - na bie-rze,
2. be - mu człowie - ko - wi wciąż na no - wo wie-rzy,
3. sła - bość ro - zu - mie, a żal mi - ło - ścią mie-rzy,
4. wszy-stko od - po-wiedź i nie - po - kój nasz u - śmie-rzy,
5. wszy-stkich mu ło-trach i cel - ni - kach tak za - le - ży,
6. dzie - my, szu - ka - jąc Cie-bie w tej go - rą - cej wie-rze,

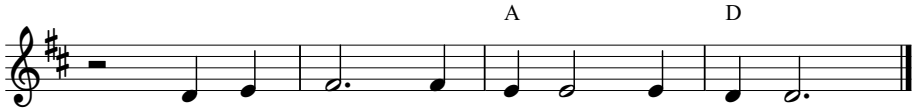

1. bo nasz Pan jest do - brym pa - ste - rzem.
2. bo nasz Pan jest do - brym pa - ste - rzem.
3. bo nasz Pan jest do - brym pa - ste - rzem.
4. bo nasz Pan jest do - brym pa - ste - rzem.
5. bo nasz Pan jest do - brym pa - ste - rzem.
6. bo Ty je - steś na - szym pa - ste - rzem.

90 Potrzebuje Cię Chrystus

Kol. 3:14

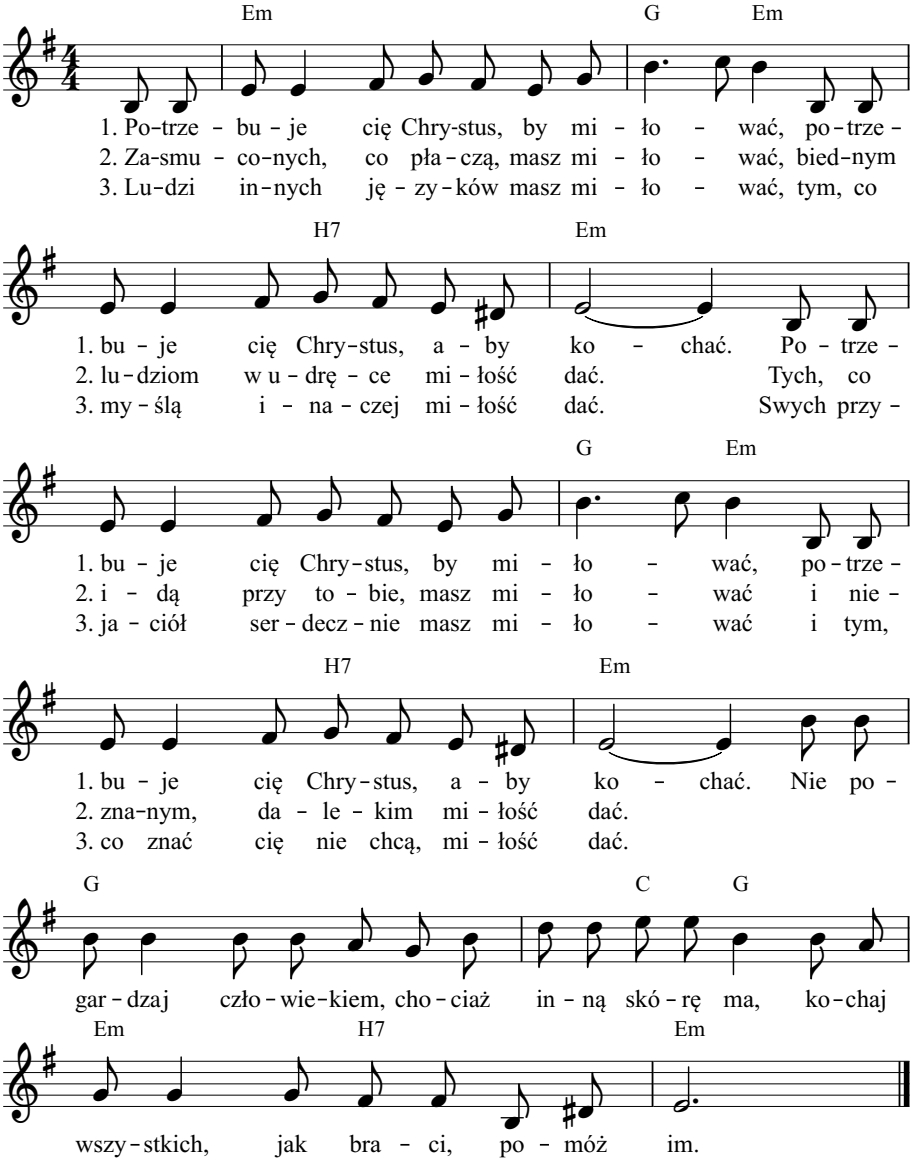

Bóg jest miłością 91

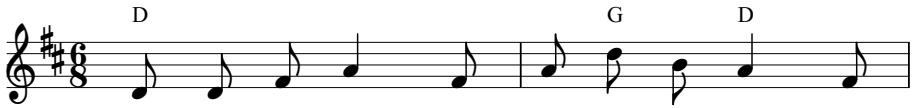

1. Bóg jest mi - ło - ścią, On mnie o - ca - lił,
2. Le - ża łem w wię - zach mych trosk i grze - chów,
3. Śmier-ci o - krut - nej by - łem pod - da - ny,
4. Świę - ta mi - ło - ści, tyś mym le - ka - rzem,
5. Ty da - jesz ra - dość stro - ska - nej du - szy,
6. Dzie - dzic - twem mo - im jest ra - dość wiel - ka,
7. Chcę wiel - bić Cie - bie mi - ło - ścią wiecz - ną,

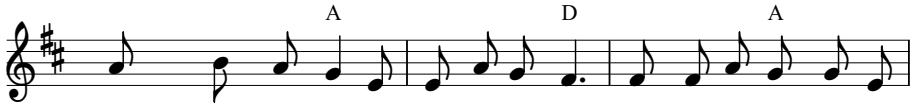

1. Bóg jest mi - ło-ścią, mi - łu - je mnie. Więc wo-łam raz jesz-cze:
2. nie mo - głem swo-ich roz - wiązać pęt. Dziś wo-łam bez trwo-gi:
3. grzech śmierć za - pła - tą jest mo-ich win. Dziś gło-szę rad wszę-dzie:
4. ty cie - szysz, ko - isz naj - cięższy ból. Więc wo-łam bez trwo-gi:
5. ser - cu bied - ne - mu swój po-kój ślesz. Więc gło-szę rad wszę-dzie:
6. dzie - dzic-twem mo-im jest po-kój Twój. Więc wo-łam ra - do-śnie:
7. chcę wiel - bić Cie-bie do koń-ca dni. Więc wo-łam raz jesz-cze:

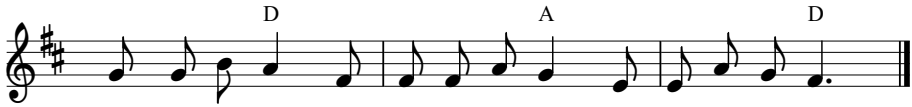

1. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
2. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
3. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
4. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
5. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
6. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.
7. Bóg jest mi - ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.

Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością. (...)
A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

1 Jn. 4:8,16

92 Jak w uczniowskim zeszycie

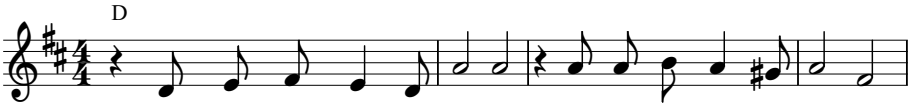

1. Jak w u-czniow-skim ze - szy-cie ja-kieś tru-dne za - da - nie,
2. Każ - dy mu - si od - na-leźć swo-ją wła-sną od - po-wiedź.
3. Mój Zba - wi - ciel Pan Je-zus jak przy - ja - ciel jest ze-mną.
4. Ko - chać co dzień od no-wa, ko-chać co dzień go - rę - cej.

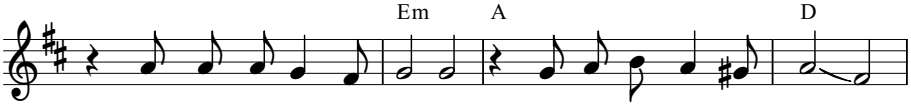

1. ta - kie tru-dne jest ży-cie, wiel-ki znak za - py - ta - nia.
2. Tyl-ko ten jest szczę-śli-wy, kto do-wie-dział się raz.
3. Tyl-ko jed-no spoj-rze-nie i na pew-no już wiem.
4. Za-wsze być bli - sko Bo-ga, iść z Je-zu - sem przez świat.

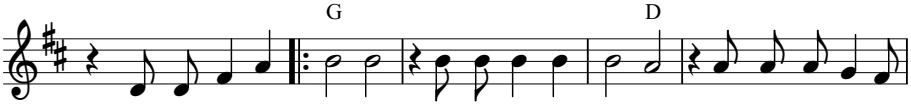

Co jest naj-waż - niej-sze, co jest naj-pięk-niej-sze, co praw-dzi-we, je-

4. To jest naj-waż - niej-sze, to jest naj-pięk-niej-sze, to praw-dzi-we, je-

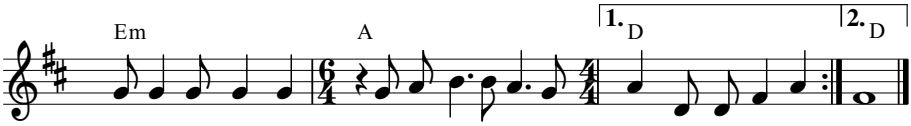

dy-ne, naj-więk-sze, za co war-to ży-cie dać? Co jest naj-waż dać?

4. dy-ne naj-więk-sze, za to war-to ży-cie dać! To jest naj-waż dać!

Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe,
co poczciwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe,
co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały.

Flp 4:8

Jezus, najwyższe imię

93

24. Poznański

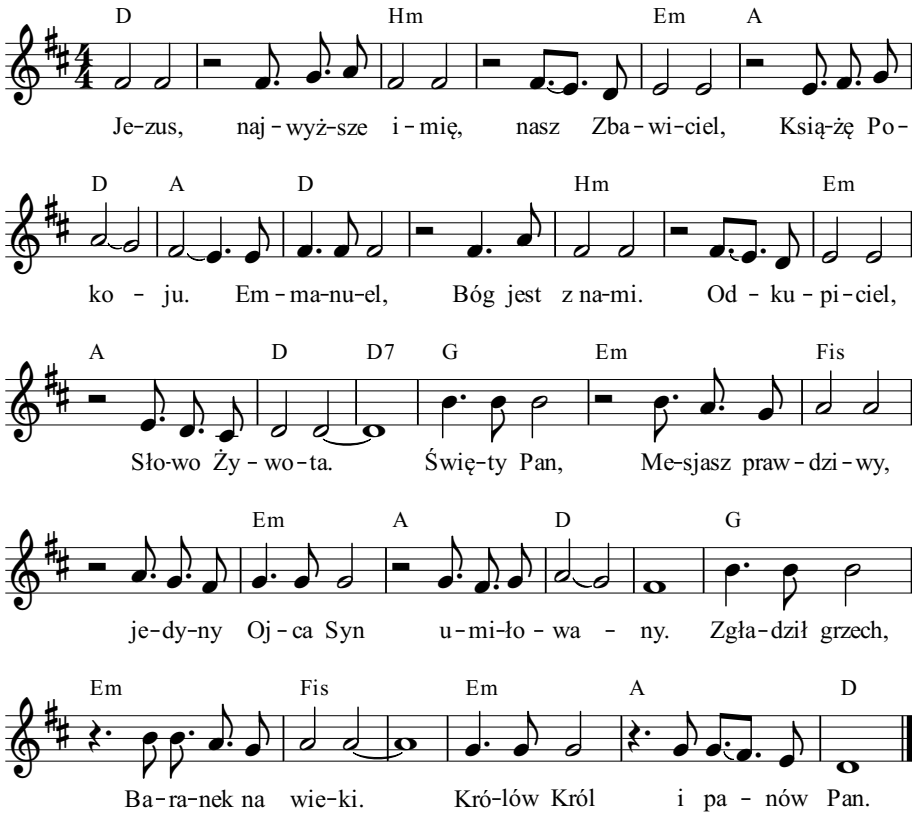

Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem,
które jest ponad wszelkie imię,

Flp 2:9

94 Czy nie wiecie

1 Kor. 3:16

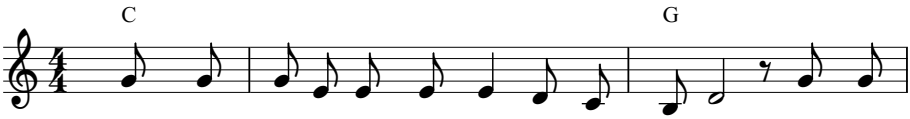

1. Czy nie wie-cie, że je - ste - ście świą - ty - nią? Czy nie
2. W peł - ni mo-cy, wdzięcz-no - ści i chwa-ły. W peł - ni
3. Tak, my wie-my, że je - ste - śmy świą - ty - nią. Tak, my
4. Po - zwól, Pa-nie, byś - my by - li świą - ty - nią. Po - zwól,
5. Al - le - lu - ja, my je - ste - śmy świą - ty - nią. Al - le -

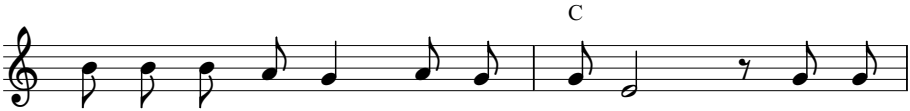

1. wie-cie, że je - ste - ście świą - ty - nią? Czy nie
2. mo - cy, wdzięcz-no - ści i chwa - ły. W peł - ni
3. wie-my, że je - ste - śmy świą - ty - nią. Tak, my
4. Pa - nie, byś - my by - li świą - ty - nią. Po - zwól,
5. lu - ja, my je - ste - śmy świą - ty - nią. Al - le -

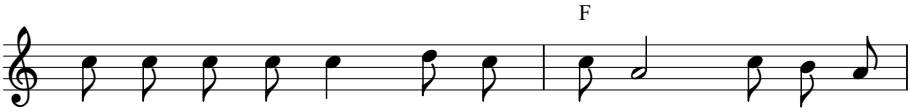

1. wie-cie, że je - ste - ście świą - ty - nią? Świą - ty - nią,
2. mo - cy, wdzięcz-no - ści i chwa - ły. Świą - ty - nią,
3. wie-my, że je - ste - śmy świą - ty - nią. Świą - ty - nią,
4. Pa - nie, byś - my by - li świą - ty - nią. Świą - ty - nią,
5. lu - ja, my je - ste - śmy świą - ty - nią. Świą - ty - nią,

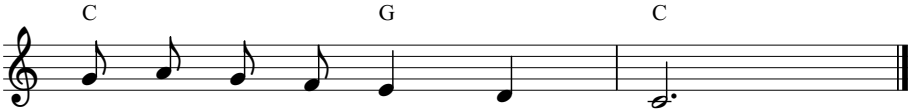

1. w któ-rej miesz - ka świę - ty Duch.
2. w któ-rej miesz - ka świę - ty Duch.
3. w któ-rej miesz - ka świę - ty Duch.
4. w któ-rej miesz - ka świę - ty Duch.
5. w któ-rej miesz - ka świę - ty Duch.

Gdy codzienności 95

Przyp. Sal. 3:5–6

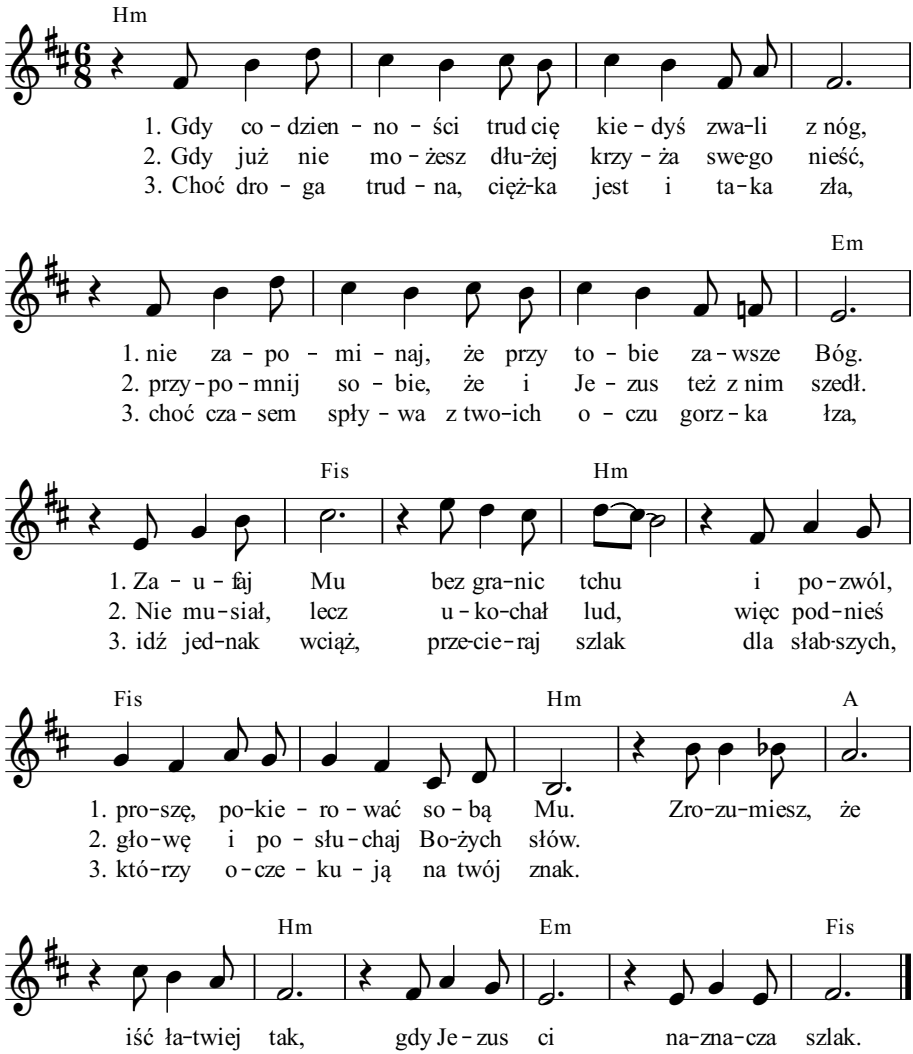

96 Ballada o szczęściu

Przyp. Sal. 16:20

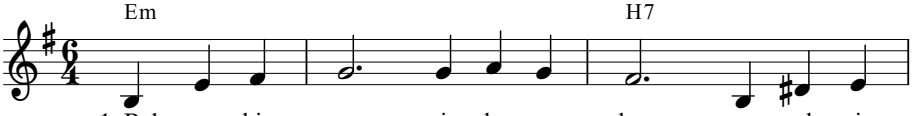

1. Był so - bie raz zie - lo - ny las, a w le - sie
2. Więc bu - ry miś, ku - dła - ty miś, po - me - dy -
3. Pra - co - wać wciąż i piąć się wzwyż od - rze - kła
4. A pol - ny wiatr, o - bie - ży - świat przy - le - ciał
5. Za - sę - pił się po - sęp - ny sęp i rze - cze
6. Przy - le - ciał kos i za - brał głos i rzekł nie -
7. Aż na - gle ktoś na po-mysł wpadł, wśród spo - rów
8. I na - gle tu, aż mó - wić wstyd, skoń - czy - ła

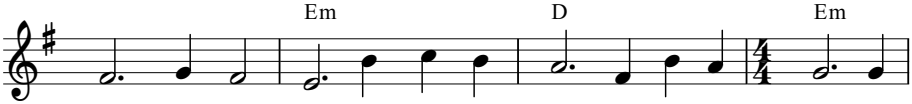

1. sejm burz - li - wy, gdzie zwie-rząt chór pro - wa-dził spór, co
2. to - wał krót - ko: szczę - śli - wym być to mio-dek pić i
3. ma - ła mrów - ka. A śli - mak rzekł: mieć wła-sny dom z ga-
4. z koń - ca świa - ta. Szczę - śli - wym być to zna-czy żyć, nie
5. za - sę - pio - ny: a czy ja wiem, szczę-śli - wy ten, kto
6. wie - le my - śląc: szczę - śli - wym być to z lo-su drwić i
7. i do - cie - kań: a mo - że by, a mo - że tak za -
8. się bal - la - da, bo czło-wiek siadł, w za-du-mę wpadł i

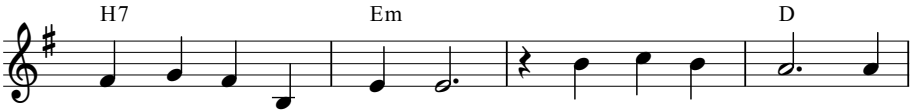

1. zna - czy być szczę - śli - wym. Gdzie zwie-rząt chór pro -
2. mieć po - rząd - ne fu - tro. Szczę - śli - wym być to
3. ra - żem i o - gród - kiem. A śli - mak rzekł: mieć
4. ro - bić nic i la - tać. Szczę - śli - wym być to
5. ma sil - niej - sze szpo - ny. A czy ja wiem, szczę-
6. gwiz-dać na to wszyst - ko. Szczę - śli - wym być to
7. py - tać też czło - wie - ka. A mo - że by, a
8. nic nie od - po - wia - da. Bo czło-wiek siadł, w za-

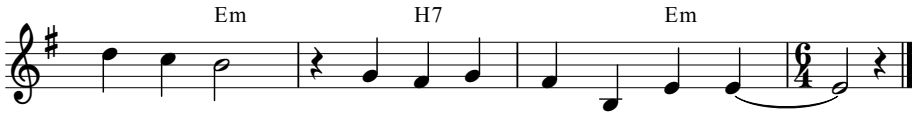

1. wa - dził spór co zna - czy być szczę - śli - wym.
2. mio-dek pić i mieć po - rząd - ne fu - tro.
3. wła-sny dom z ga - ra - żem i o - gród-kiem.
4. zna-czy żyć, nie ro - bić nic i la - tać.
5. śli - wy ten, kto ma sil - niej - sze szpo - ny.
6. z lo-su drwić i gwiz-dać na to wszy-stko.
7. mo - że tak za py - tać też czło - wie - ka.
8. du - mę wpadł i nic nie od - po - wia - da.

Z szybkością wiatru 97

Judy 1:21

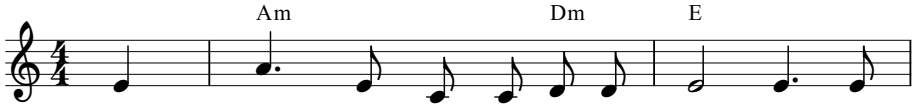

1. Z szyb - ko - ścią wia - tru czas prze - mi - ja, tak
2. Tak w wiecz - ność mknie dzień te - go świa - ta, nie
3. Lecz wiedz, że jest i ży - cie wiecz - ne. W Chry-

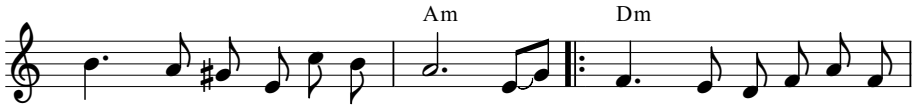

1. prze - szło już ty - sią - ce lat. I przej - dzie na-sze po-ko -
2. po - zo - sta - nie na-wet cień. I ży - cie pręd-ko tak u -
3. stu - sie szczę-ście, po-kój tam. Ach patrz, jak ży - cie twe jest

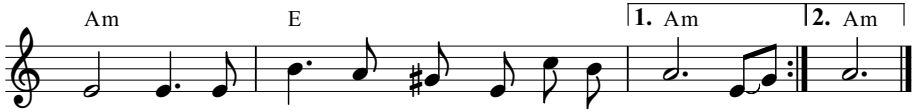

1. le - nie przy - kła - dem prze-szłych ży - cia lat. I lat.
2. la - ta, wnet przyj - dzie nasz o - stat - ni dzień. I dzień.
3. grzesz-ne, więc za - wróć, spiesz do nie-bios bram. Ach bram.

98 Serce wielkie nam daj

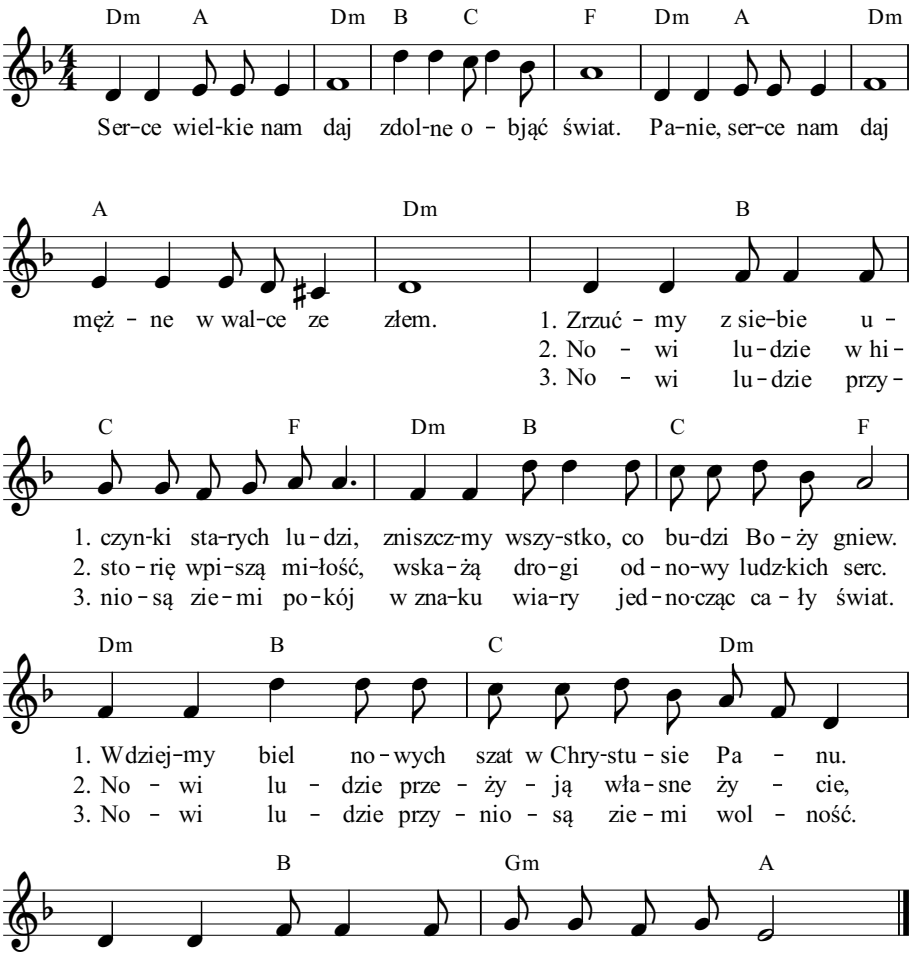

Zewleczcie z siebie starego człowieka (...) A obleczcie się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.

Ef. 4:22–24

Niewidomy chłopczyk 99

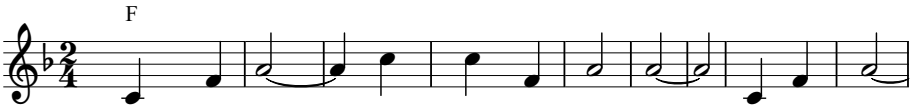

1. Mat - ko, po - wiedz, u - ko - cha - na, jak to wio-
2. Próż - no wzno - szę wciąż po - wie - ki, pa-trzę, pa-
3. Jak - że chciał - bym gwiazd-ki ma - łe na błę - kit -
4. Pieśń twa do snu mnie ko - ły - sze, jak sło - wi -
5. Wszak i drob - ny o - wad prze - cie wi - dzi drze-
6. Do - bry Bo - że, co łask ty - le zsy-łasz szczo-
7. Daj mi świa - tła choć na chwi - lę, bym zo - ba -

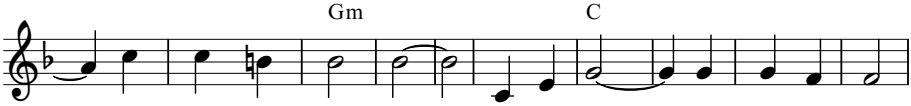

1. -sną łą - ka kwie - ci, jak to zo - rza pło-nie z ra-
2. -trzę na - da - rem - nie. Nie ma świa - tła ach na wie-
3. -nym wi - dzieć nie - bie i te kwiat - ki żół - to - bia-
4. -ka pieśń, tak sa - mo, i zbu - dzo - ny zno-wu sły-
5. -wa, łą - ki, kwiat - ki, a ja bied - ne, ciem-ne dzie-
6. -drą dło - nią Two - ją, daj mi w ży - ciu, choć na chwi-
7. -czyć mógł te o - czy, bym u - pie - ścić mógł je mi -

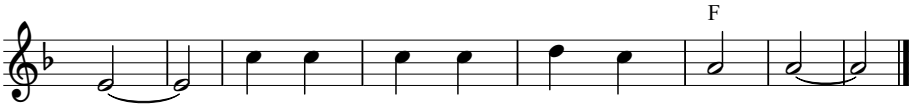

1. na, Bo - że słon - ko lu - dziom świe - ci.
2. ki, w ko - ło za - wsze ta - kie ciem - nie.
3. łe, a nad wszyst - ko wi - dzieć cie - bie.
4. szę, jak się mo - dlisz za mnie ma - mo.
5. cię, ja nie wi - dzę dro - giej mat - ki.
6. lę, daj zo - ba - czyć mat - kę mo - ją.
7. le, nim mnie ciem - na śmierć za - mro - czy.

Wtedy otworzą się oczy ślepych,
otworzą się też uszy głuchych.

Iz. 35:5

100 Gdy jesienną szedłem drogą

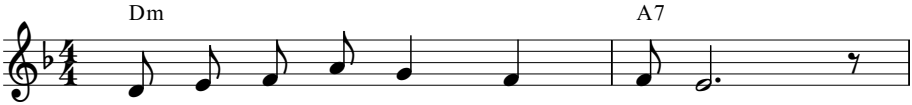

1. Gdy je - sien - ną sze - dłem dro - gą,
2. Po - myśl, i - le Chry - stus cier - piał,
3. U - ko - cha - ni przy - ja - cie - le,
4. Dziś ży - je - my w roz - łą - cze - niu,

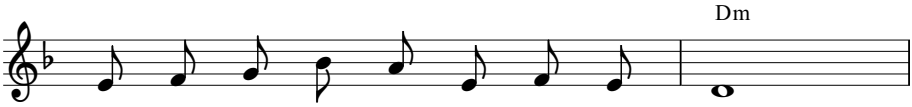

1. z drze-wa spa - dał z wol - na zżół - kły liść.
2. i - le tru - dził się, w mo - dli - twach trwał.
3. chroń-cie ten bez - cen - ny, czy - sty dar.
4. trud - no być tu ra - zem w każ - dy czas.

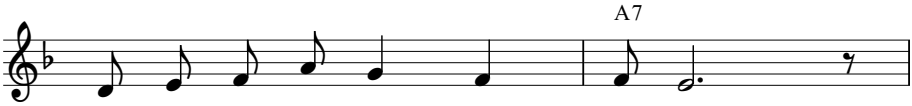

1. Za - wi - ro - wał po - nad gło - wą,
2. Gdy się za nas na krzyż wy - dał,
3. Wy - zna - waj - cie Pa - na śmie - lej,
4. Złącz-my ser - ca i z na - dzie - ją

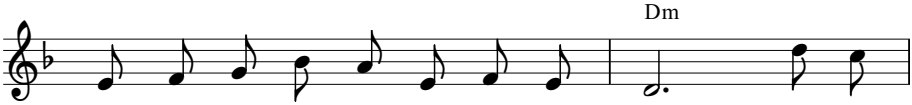

1. znikł, a we mnie po - zo - sta - ła myśl. Czyż nie
2. ja - kąż bez - gra - nicz - ną mi - łość miał. Mi - łość
3. a we wszy-stkim Bóg po - mo - że wam. Z ca-łych
4. o - cze - kuj - my, by Pan za - brał nas. Je - zus

I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się
do miłości i dobrych uczynków,

Hbr. 10:24

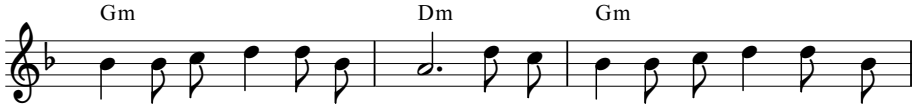

1. dzie-je się wśród lu-dzi tak, za-po - mi - na o bra - cie swym
2. ta, mi-łość ta, mi-łość ta, o - na chro - ni od wszel - kie - go
3. sił za - u - faj - cie wy Mu, On po - mo - że naj - gor - sze zło
4. mój za-pro - wa - dzi nas w dom, tam kres bę - dzie cier - pie - niom i

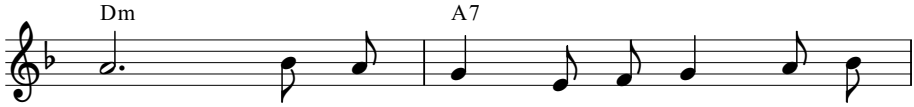

1. brat? Chłód je - sien - ny się wkradł, ser - ca
2. zła. Bra - cie, sio - stro, ty chciej w i - mię
3. zmóc. Z bie - dy wy - wie - dzie Pan, w wal - ce
4. łzom. Ra - dość bę - dzie już tam wiecz-nym

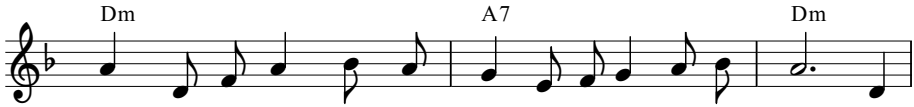

1. o - zię - bły dziś, mi - łość więd - nie jak po - żół - kły liść. Nie
2. mi - ło - ści tej wszy-stkim bliź - nim no-wi - nę tę nieść. O
3. zwy - cię-stwo da i po - krze - pi, gdy si - ły nam brak. O
4. u - dzia-łem nam i nie za - zna roz-łą - ki nikt z nas. O

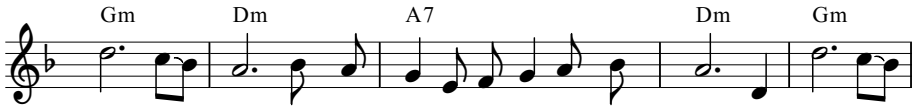

1. tak, nie tak być po - win-no, ko - cha-ni, wśród nas. Nie tak, nie
2. tak, o tak, w tej mi - ło - ści po-win-ni - śmy trwać. O tak, o
3. tak, o tak, w czy-stej wie-rze po-win-ni - śmy trwać. O tak, o
4. tak, o tak być po - win-no, ko - cha-ni, wśród nas. O tak, o

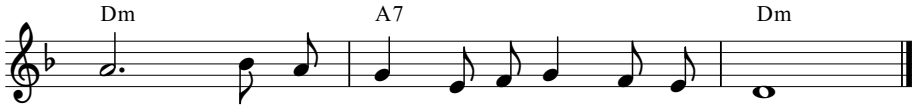

1. tak być po - win - no, ko - cha - ni, wśród nas.
2. tak, w tej mi - ło - ści po - win - ni - śmy trwać.
3. tak, w czy-stej wie - rze po - win - ni - śmy trwać.
4. tak być po - win - no, ko - cha - ni, wśród nas.

101 Chrystus kocha nas

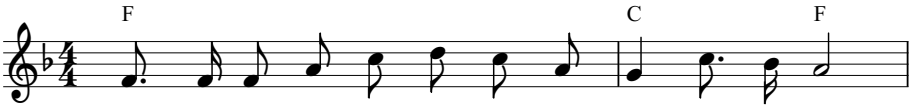

1. Chry-stus ko - cha nas nie - zmier - nie; jak ko - cha On.
2. Szczę-ście nie - ba dla nas stra - cił; jak ko - cha On.
3. Kto tę wia - rę chęt - nie po - zna; jak ko - cha On.
4. Mi - łość Je - go jest go - rą - ca; jak ko - cha On.

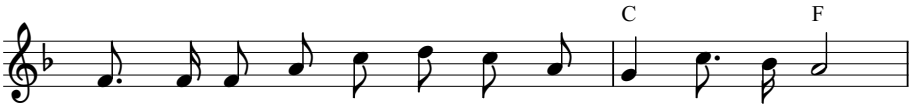

1. Wiecz-nie, czu - le, sta - le, wier - nie; jak ko - cha On.
2. Dłu - gi na - sze krwią za - pła - cił; jak ko - cha On.
3. Ten ra - do - ści bez - miar do - zna; jak ko - cha On.
4. On ni - ko - go nie od - trą - ca; jak ko - cha On.

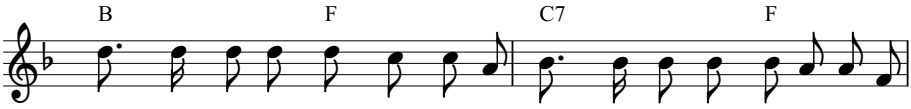

1. Szczę-ście świa-ta krót - ko - trwa-łe, wię - zy ludz-kie nie są sta-łe,
2. Od - tąd świa-ta grzech zgła - dzo-ny, każ - dy czło wiek wy-ba-wio-ny,
3. Pan nasz Je-zus Syn Czło-wie-czy wszyst - kie na - sze ra-ny le-czy,
4. Pan do sie-bie wszyst-kich wzy-wa, naj - grzesz-niej-szych on zdo-by-wa,

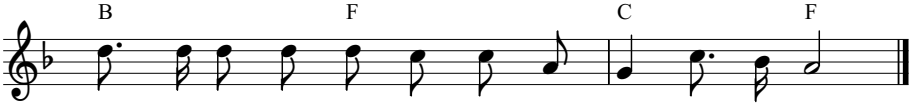

1. On zaś ko - cha ży - cie ca - łe; jak ko - cha On.
2. kto tą wia - rą jest na - tchnio - ny; jak ko - cha On.
3. On nas za - wsze ma w swej pie - czy; jak ko - cha On.
4. do - bro Je - go nas po - ry - wa; jak ko - cha On.

I chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego
wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

Ef. 5:2

Nie zachwieję się 102

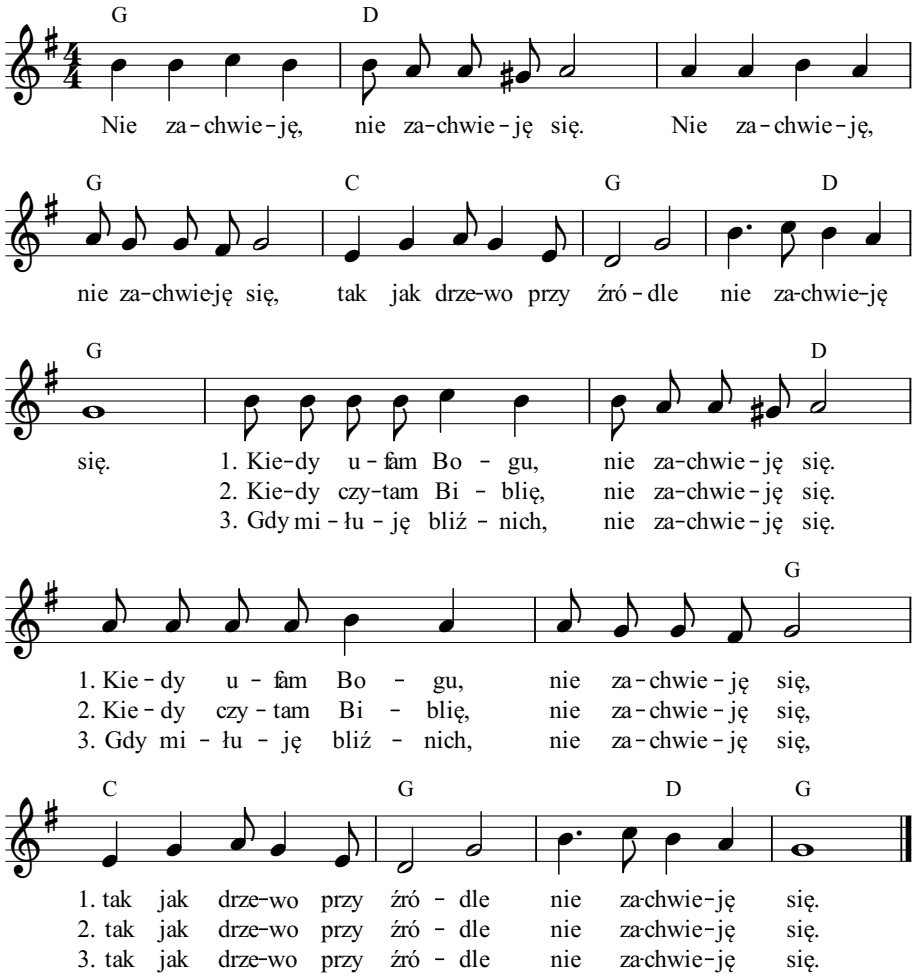

Mam zawsze Pana przed sobą, Gdy On jest po prawicy mojej,
nie zachwieję się.

Ps. 16:8

103 Wiele lat błądziłem

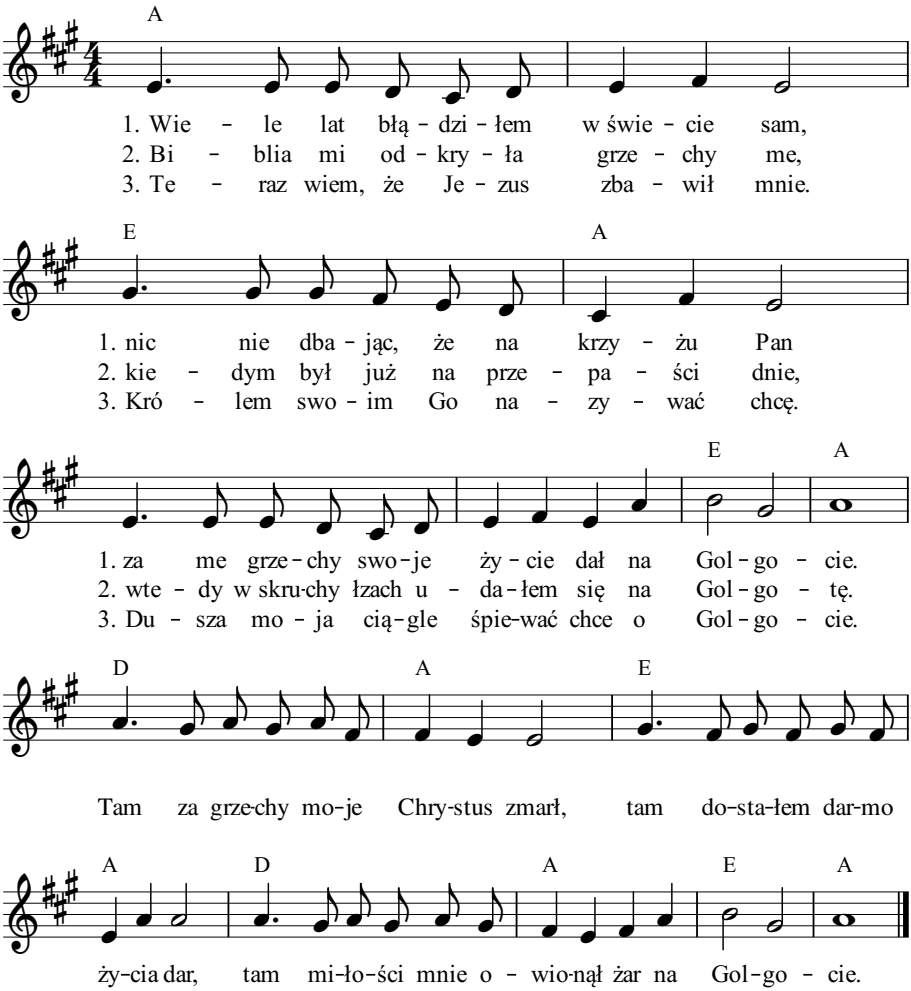

Po tym poznaliśmy miłość, że On za nas oddał życie swoje;
i my winniśmy życie oddawać za braci.

1 Jn. 3:16

Nam miłość Jezusa 104

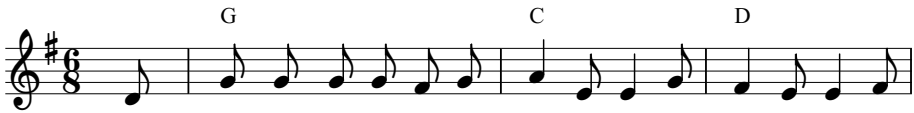

1. Nam mi - łość Je - zu - sa cu - dow-na jest, cu - dow-na jest, cu-
2. Nam ra - dość w Je-zu - sie cu - dow-na jest, cu - dow-na jest, cu-
3. Nam po - kój w Je-zu - sie cu - dow-ny jest, cu - dow-ny jest, cu-
4. Nam wszę-dzie z Je-zu-sem cu - dow-nie jest, cu - dow-nie jest, cu-

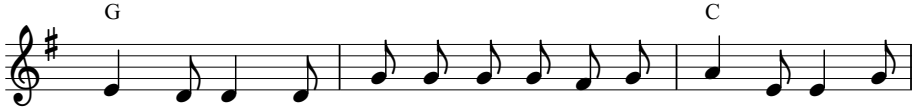

1. dow - na jest. Nam mi - łość Je - zu - sa cu - dow - na jest, cu-
2. dow - na jest. Nam ra - dość w Je - zu - sie cu - dow - na jest, cu-
3. dow - ny jest. Nam po - kój w Je - zu - sie cu - dow - ny jest, cu-
4. dow - nie jest. Nam wszę-dzie z Je - zu - sem cu - dow - nie jest, cu-

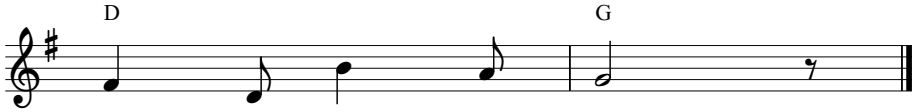

1. dow - na dla nas jest.
2. dow - na dla nas jest.
3. dow - ny dla nas jest.
4. dow - nie dla nas jest.

Na to odezwał się Piotr i rzekł do Jezusa:
Panie! Dobrze nam tu być; i jeśli chcesz, rozbiję tu trzy namioty:
dla ciebie jeden, dla Mojżesza jeden i dla Eliasza jeden.

Mt. 17:4

105

O potopie

1 Moj. 7–8

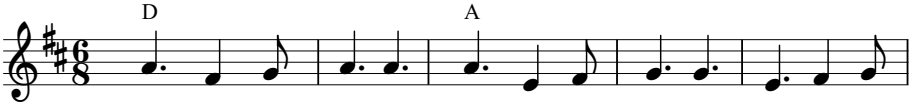

1. Czy-ście sły - sza-ły, lu - be dzia - tecz-ki, jak po-top
2. No - e w swej ar - ce pły - wał wspa - nia - le, co na Twój
3. Pu - ścił go - łąb-ka na o-krąg świa-ta, szu-kać spo-
4. A gdy już wo-dy z zie-mi o - pa-dły, ar - ka na
5. Oł - tarz zbu - do-wał z drze-wa pol - ne-go, o - fia - rę

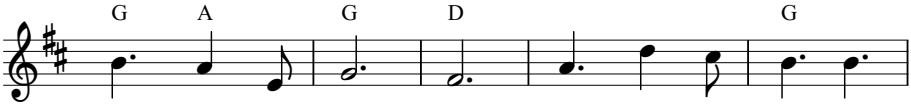

1. za - lał świat ca - ły? Tam, gdzie na wzgó-rzu
2. roz - kaz zbu - do - wał. Ze zwie-rzę - ta - mi,
3. czyn - ku, o - chło - dy, a ten z ga - łąz - ką
4. wzgó-rzu sta - nę - ła. No - e dzię - ko - wał
5. zło - żył tam Pa - nu, a Bóg o - fia - rę

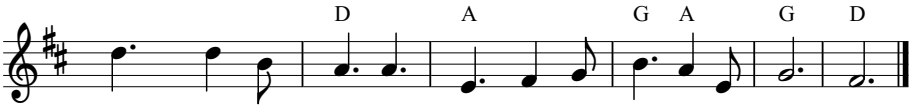

1. ro - sły kwia - tecz-ki, mor-skie bał - wa-ny bu - ja - ły.
2. co, ku Twej chwa-le, po pa-rze so-bie za - cho - wał.
3. w dziob-ku przy - la - ta, znak, że o - pa-dły już wo - dy.
4. Stwór - cy swo - je-mu, że go przy ży-ciu za - cho - wał.
5. przy - ją No - e - go i znak u - ka-zał się je - mu.

Doświadczenia 106

1 Kor. 10:13

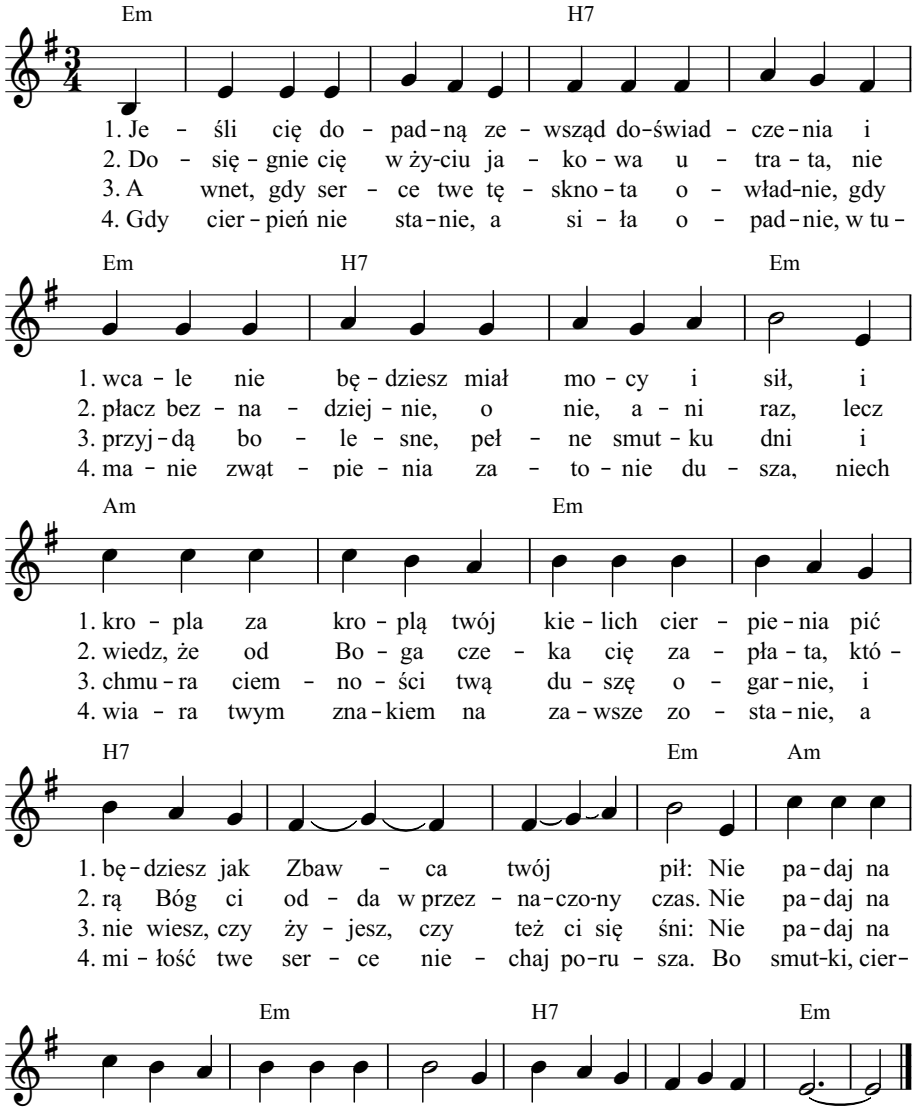

107 Czy znasz to imię?

2 Tes. 2:12

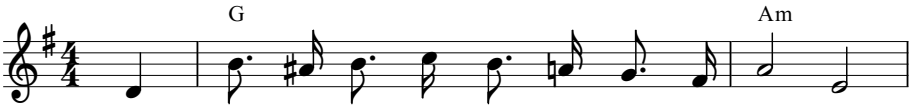

1. Czy znasz to i - mię, w któ - rym jest zba - wie - nie
2. To i - mię Je - zus za - wsze ja - sno świe - ci
3. Gdy się zła - ma - ne ser - ce w Nim za - nu - rzy,
4. Gdy przyj - dzie czas, i - mio - na sław - ne zga - sną,

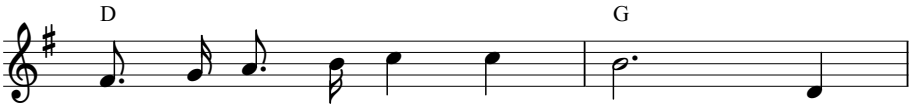

1. da - ne nam przez Bo - żą moc? Tchnie
2. po - śród no - cy, bó - lów, bied. Wciąż
3. znaj - dzie tam cu - dow - ny lek. Choć
4. i - mię Je - zus bę - dzie żyć. Jak

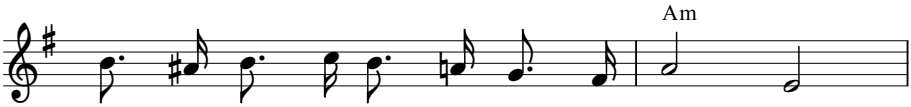

1. zie - mia, mo - rze cud - nym tym pra - gnie - niem,
2. tli na - dzie - i pro - myk Bo - żych dzie - ci,
3. głę - bią mio - ta or - kan strasz - nej bu - rzy,
4. pur - pu - ro - wy od - blask zo - rzy ja - snej,

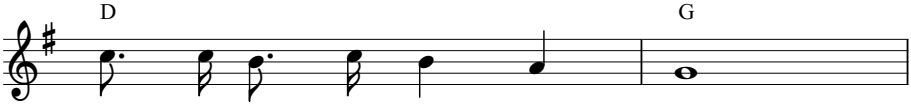

1. wiel - bić je i w dzień, i w noc.
2. w Nim od - wa - gę wzmoc - nisz wnet.
3. Pan u - ci - szy wi - chru jęk.
4. bę - dzie we wiecz - no - ści lśnić.

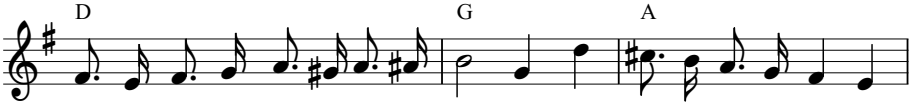

I - mię Je - zus, cud - ne i - mię Je - zus! Czyż kto za-cniej-sze nad nie

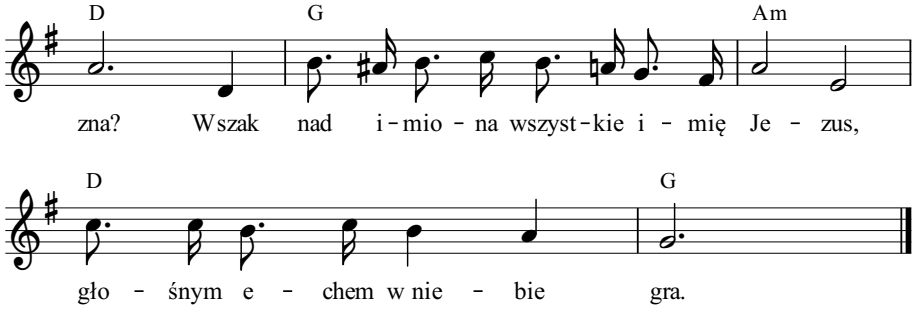

Chwalę Ciebie Panie

108

2 Moj. 15:2

5. Poznański

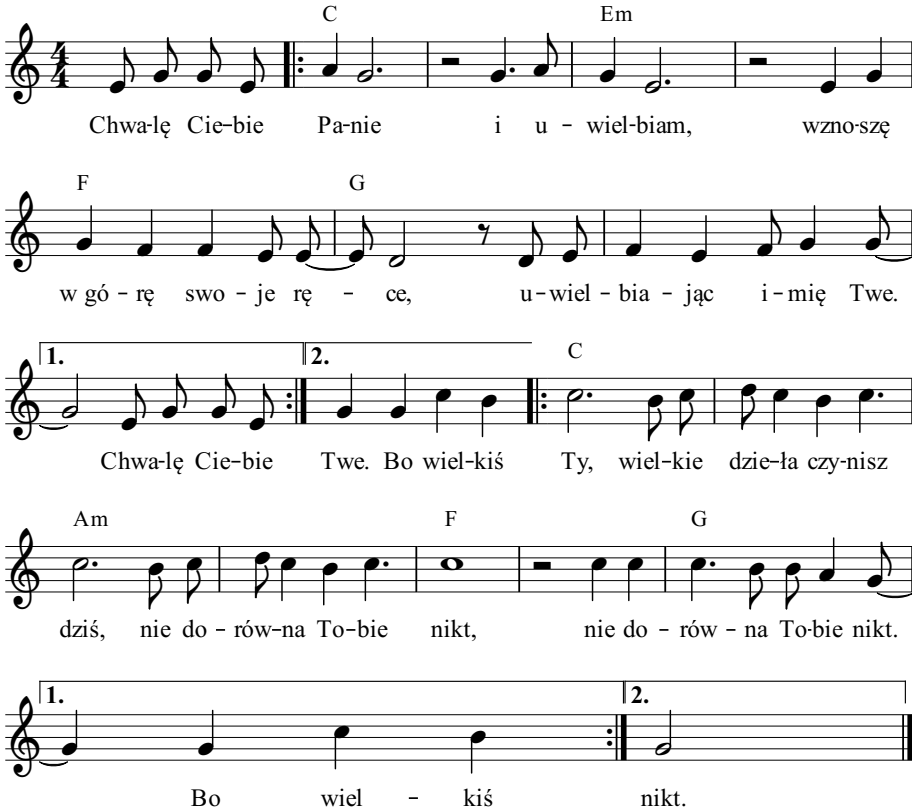

109 Spójrz tam w górze

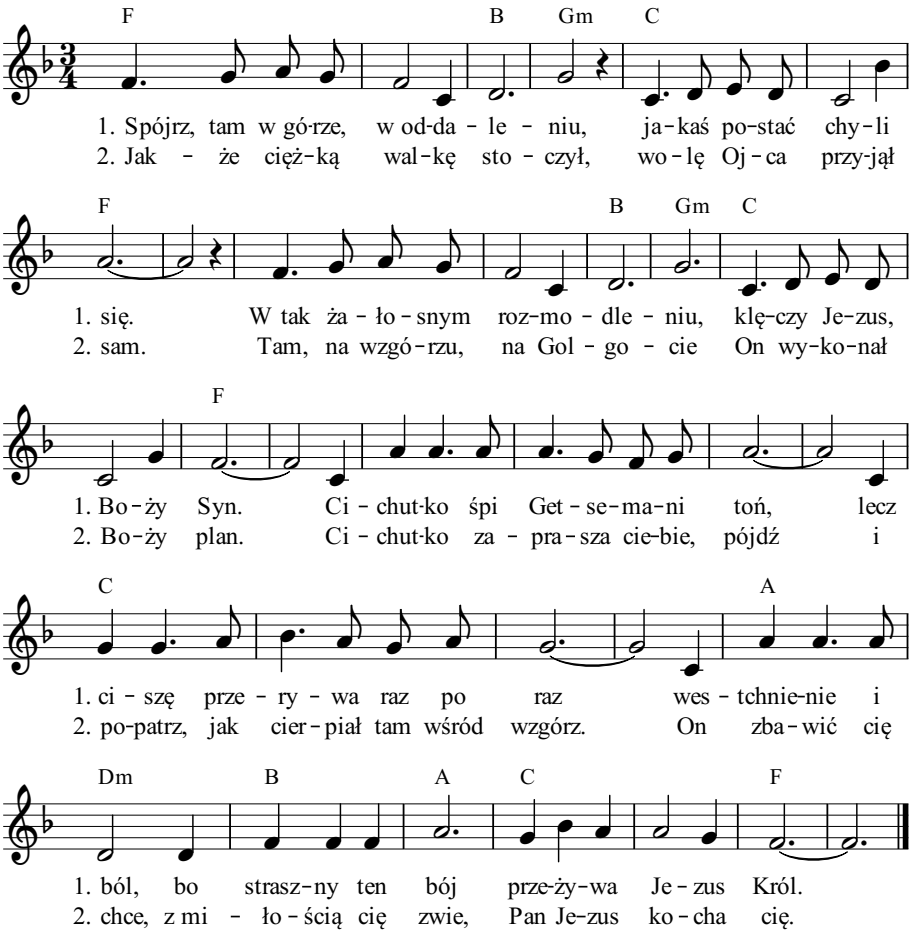

A sam oddalił się od nich, jakby na rzut kamienia, i padłszy na kolana, modlił się, Mówiąc: Ojcze, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie. A ukazał mu się anioł z nieba, umacniający go.I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię.

Łk. 22:41–44

Gdy się wiara moja chwieje 110

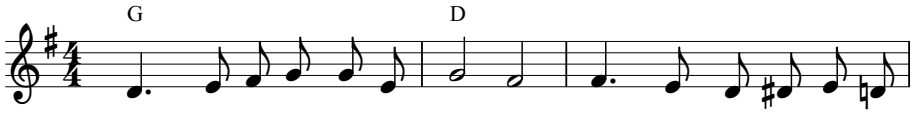

1. Gdy się wia-ra mo-ja chwie-je, błą - dząc w gę-stej ży - cia
2. Gdy zmę-czo-ny ży-cia zno-jem, dzień wiecz-no-ścią zda-je
3. Gdy po-ku-sy zwar-tym ko - łem ze - wsząd o - ta-cza-ją
4. Kie - dy sta-nę nad Jor - da-nem, pa - trząc w je-go ciem-ną

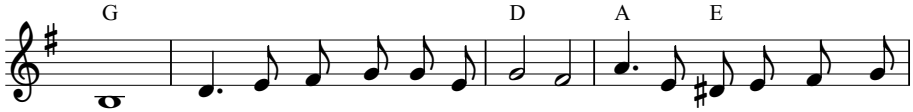

1. mgle, wzno-szę wzrok swój na Je - zu - sa, szep-cząc "Pa-nie pro - wadź
2. się, znów spo-glą-dam na Je - zu - sa, On po - si - li, wzmoc-ni
3. mnie, gdym już pra-wie zbo-czył z dro-gi, Je-zus z gó-ry po - moc
4. toń, tam, nad brze-giem bę-dzie Je-zus, a - by po-dać mi swą

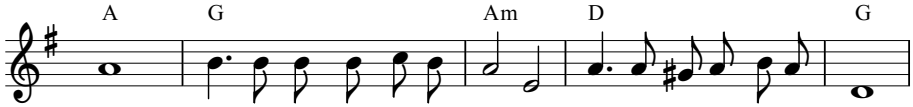

1. mnie." "Nie bój się, Jam za-wsze z to-bą." Głos Je - zu-sa wier-nie brzmi.
2. mnie.
3. śle.
4. dłoń.

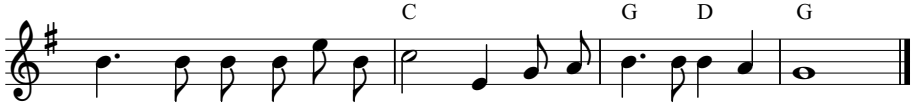

"Nie patrz na wzbu-rzo-ne fa - le, weź mą dłoń i u - faj Mi."

I rzekł Pan do Pawła w nocnym widzeniu:
Nie bój się, lecz mów i nie milcz, Bo Ja jestem z tobą
i nikt się nie targnie na ciebie, aby ci uczynić coś złego;
mam bowiem wiele ludu w tym mieście.

Dz. 18:9-10

111 Wśród życia burz

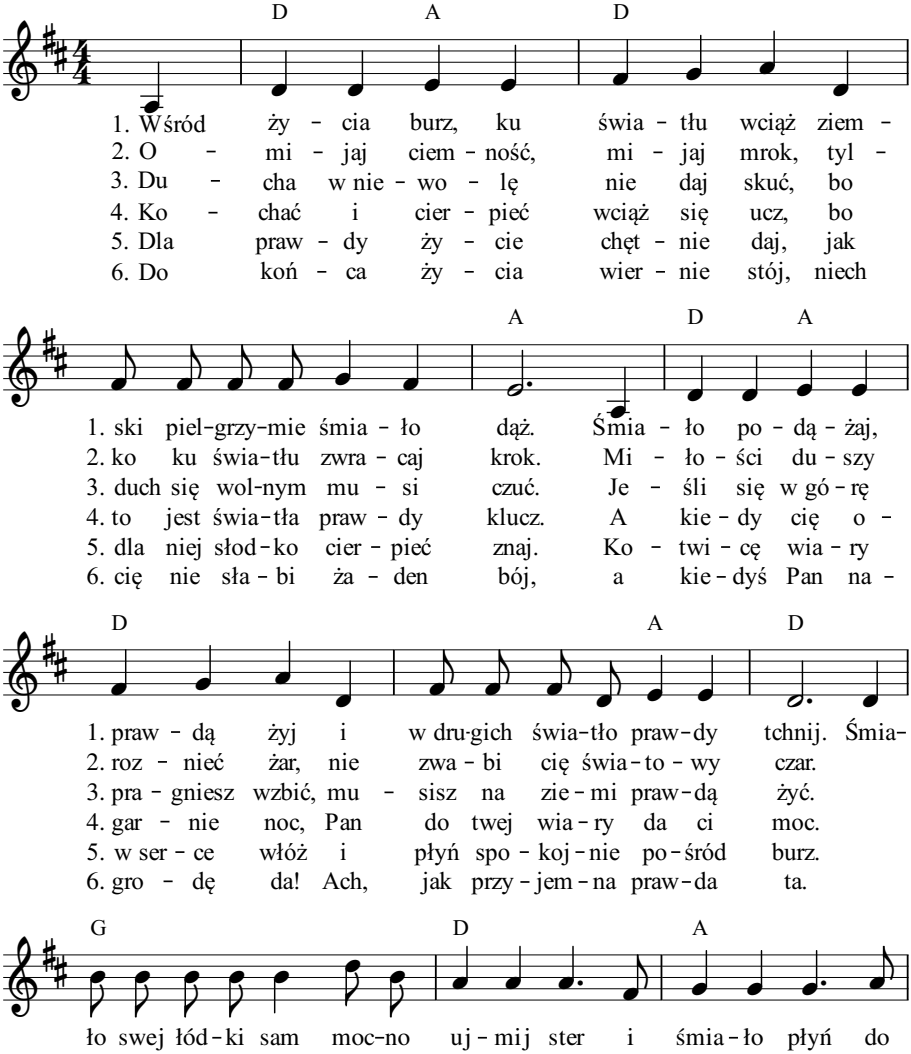

Ja jako światłość przyszedłem na świat,
aby nie pozostał w ciemności nikt, kto wierzy we mnie.

Jn. 12:46

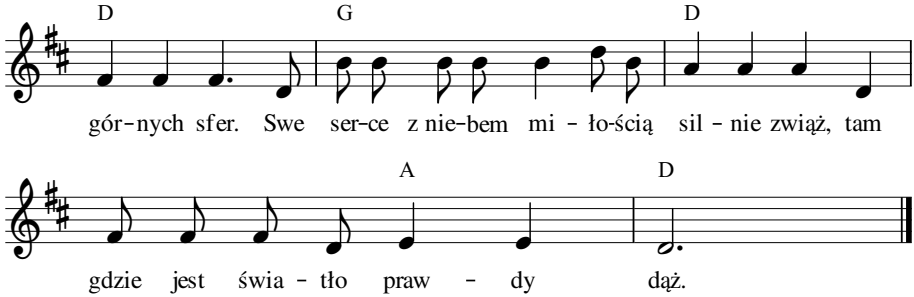

Gdy słońce wzejdzie 112

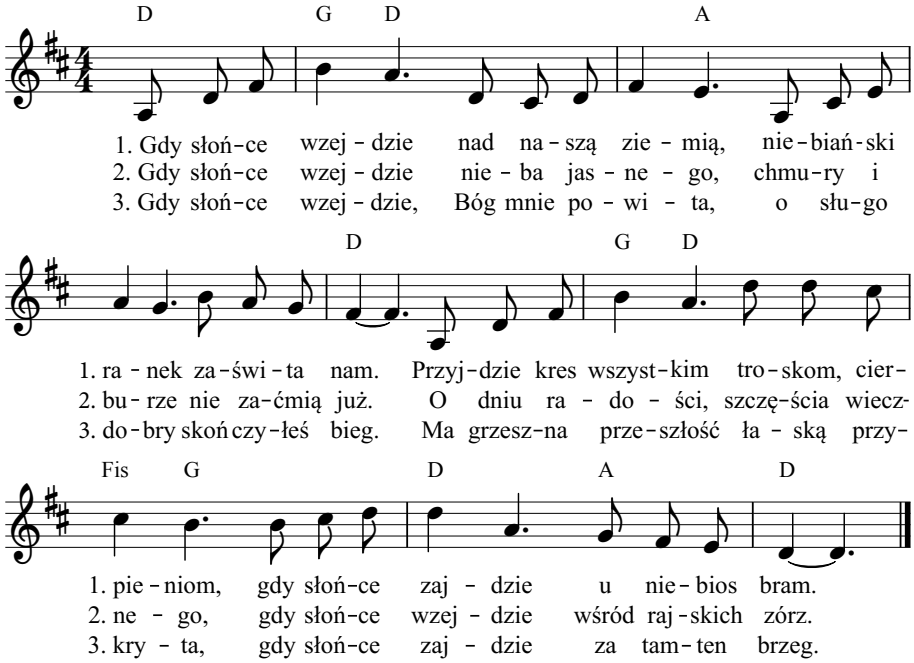

Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego.

Mt 25:23

113 Biedne ptaszki

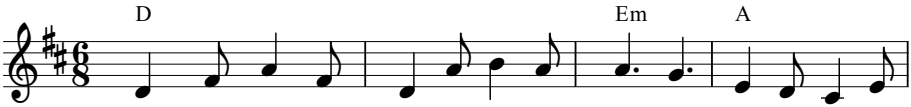

1. Bied-ne ptasz-ki ma-ją swo-je gniazd-ka, li-sy chro-ni
2. Je-zus nie miał, gdzie by gło-wę schro-nił, bo wła-sne-go
3. Gdy u Oj-ca szu-kał po-krze-pie-nia, po pu-sty-ni
4. Wiel-kie tłu-my wciąż Go o-ta-cza-ły, bez spo-czyn-ku
5. Cze-móż my tak czę-sto się ża-li-my, że nie ja-sne

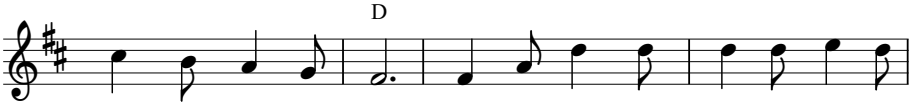

1. w ja-mach ciem-ny bór, dzi-ki zwierz bez-piecz-nie miesz-ka
2. do-mu nie miał On. Ten, co zie-mię i nie-bio-sa
3. ci-chej cho-dził tam. Zbaw-ca zie-mi i ca-łe-go
4. nio-sąc ul-gę im. Ni-gdy lu-dziom nie był nie-do-
5. dro-gi ży-cia są? Nie na-rze-kaj, lecz za-u-faj

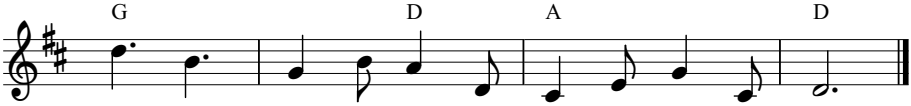

1. w la-sach i w do-li-nach, i na szczy-tach skał.
2. stwo-rzył, nic wła-sne-go nie po-sia-dał sam.
3. świa-ta, swej ko-mór-ki nie po-sia-dał sam.
4. stęp-ny, swo-jej chat-ki nie miał Wład-ca ziem.
5. Te-mu, któ-ry hoj-nie da-je łas-kę swą.

I rzekł mu Jezus: Lisy mają jamy i ptaki niebieskie gniazda,
ale Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił.

Mt. 8:20

Czemuż idziesz 114

1 Pio. 2:25

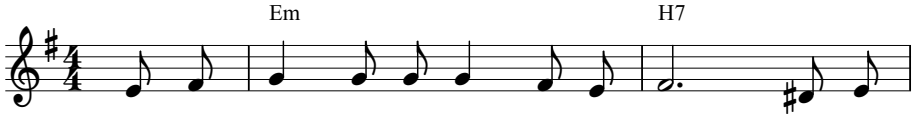

1. Cze-muż i - dziesz po tej dro - dze złej, sły - sząc:
2. Na cóż zwle - ka - nie przy - da ci się, gdzie ty
3. Swo - je ży - cie za cie - bie On dał, by cię
4. Ja - ko Pa - sterz po - wie - dzie cię On, gdy po -

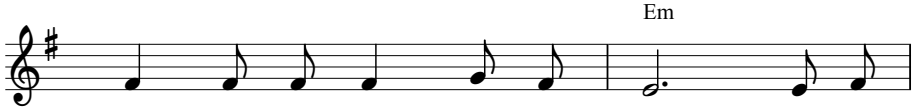

1. "Przyjdź, do mnie przyjdź, do mnie przyjdź." Od - rzuć
2. znaj - dziesz po - kój bło - gi tu? Chodź do
3. wy - rwać z mo - cy śmier - ci, zła. A - byś
4. świę - cisz Je - mu swo - je dni. Do nie -

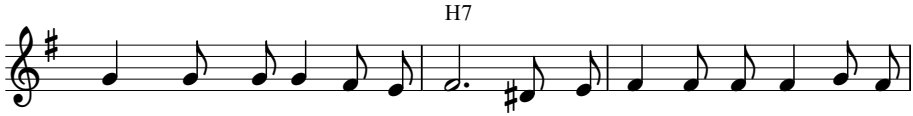

1. wszy - stko, co na dro-dze złej, ła - skę swo - ją Pan zle - je na
2. Zbaw - cy i od - daj mu się, chodź mój bra - cie nie smuć ser - ce
3. wiecz - ny ży-wot prze-zeń miał, by zgi - nę - ła nad to - bą moc
4. biań - skich przy-wie-dzie cię stron, o któ-rych człek te - raz tyl - ko

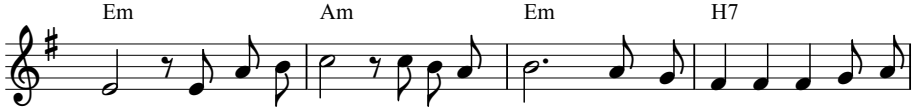

1. cię. Po-śpie-szaj już, po-śpie-szaj doń, w Zbaw-cy swo-im prę-dzej się
2. swe.
3. zła.
4. śni.

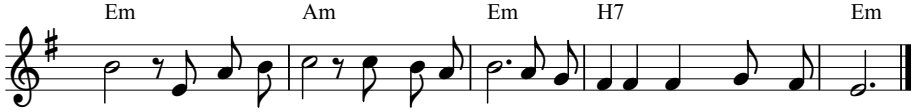

schroń. Po-śpie-szaj już, po-śpie-szaj doń i od mo-cy złej w Nim się schroń.

115 Błogosław Panie

1 Kor. 13:2

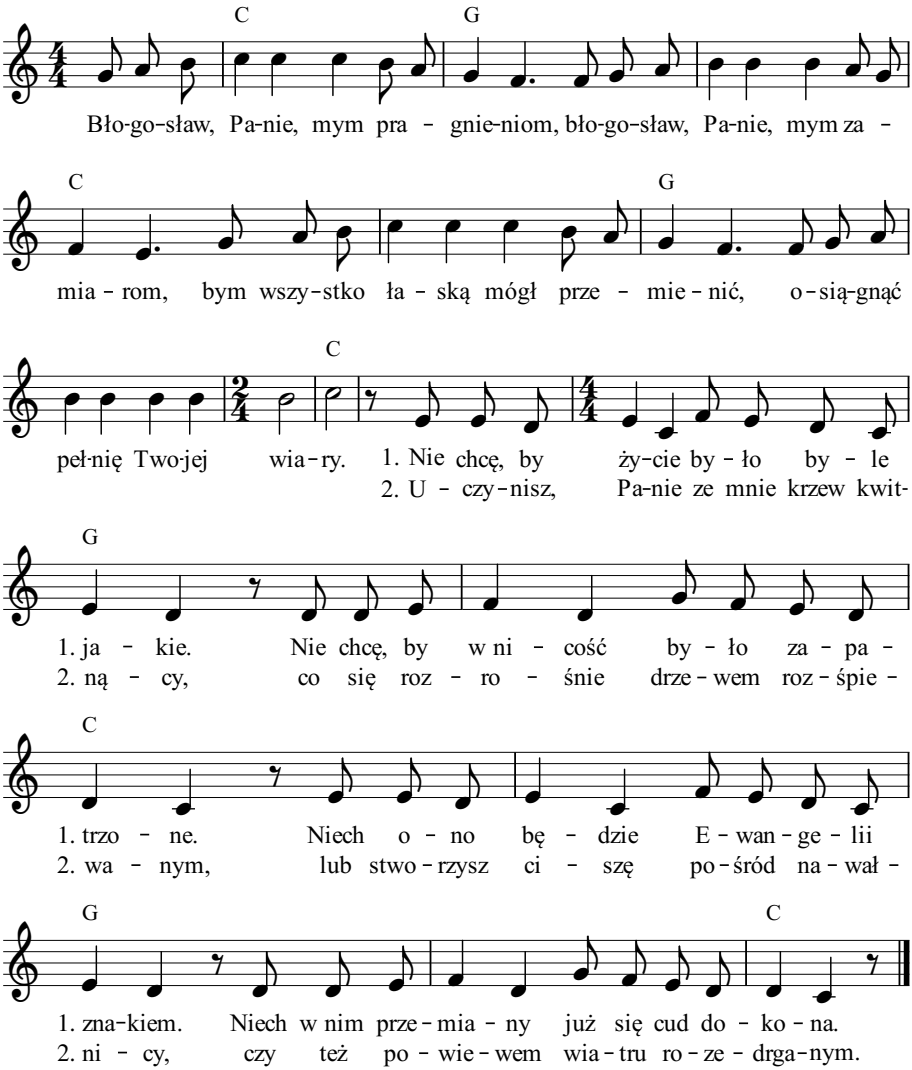

Gdyby Pan 116

Jn. 6:35

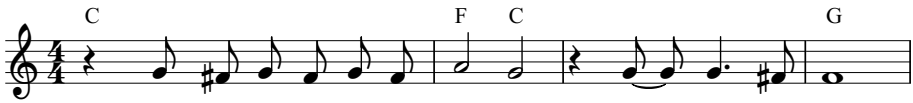

1. Gdy-by Pan nam nie dał chle-ba na ży-cia trud,
2. Gdy-by Pan nie przy-jął krzy-ża i nie dźwi-gał go,

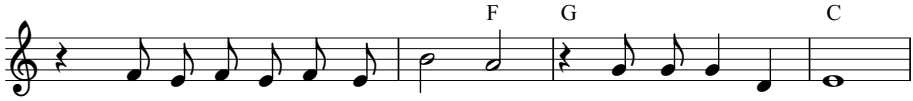

1. gdy-by Pan nie przy-szedł z nie-ba, nie wziął za swój lud,
2. gdy-by Pan na nim nie cier-piał, nie zwy-cię-żył zła,

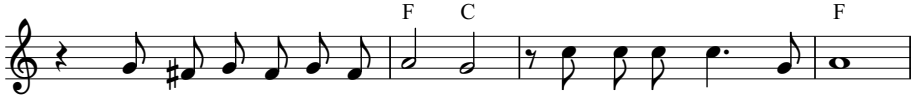

1. gdy-by Pan nas nie u-ko-chał, by-ło-by nam źle.
2. gdy-by Pan na nim nie u-marł, nie mógł-byś z Pa-nem być.

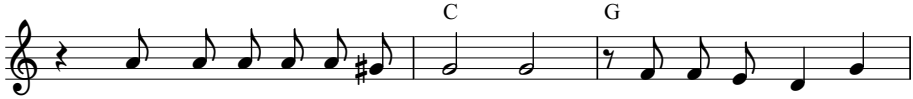

1. W du-szy pust-ka by na-sta-ła, o tym każ-dy
2. Gdy-by Pan też nie zmar-twych-wstał, nie mógł-byś wiecz-nie

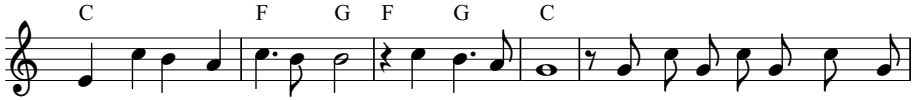

1. wie. Je-zu, przy-gar-nij mnie w ra-mio-na swe. Na-peł-niaj cią-gle swym po-
2. żyć.

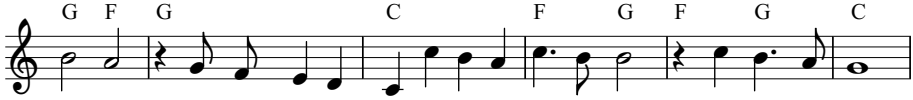

ko-jem i po-krze-piaj mnie. O Je-zu, Je-zu chcę przy To-bie być.

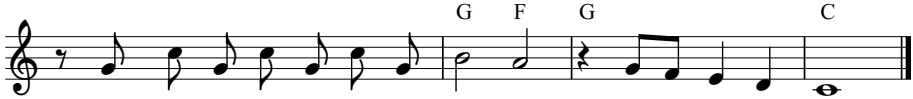

Niech wszy-stko, co mi Cię przy-sła-nia, już nie zna-czy nic.

117 Chcę Panie sławić Cię wciąż

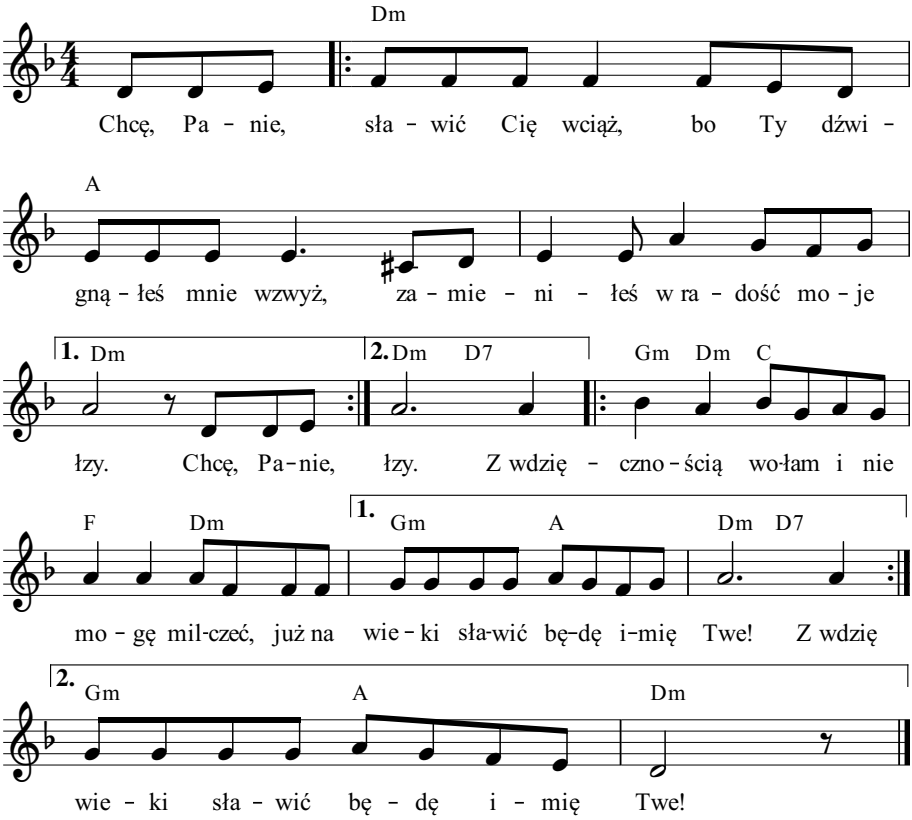

Co dzień błogosławić ci będą I wysławiać imię twoje na wieki.

Ps. 145:2

Jak Dawid przed Jahwe 118

2 Moj. 15:21

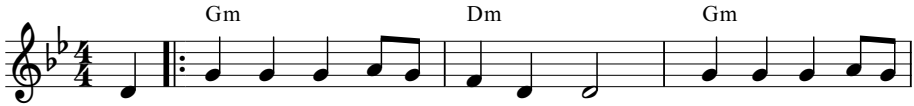

Jak Da - wid przed Jah-we, Bo-giem swym, bę - dę plą-sać ze
Ju - da, gdy sta-czał bi - twy swe, zgiełk ra - do - sny u-

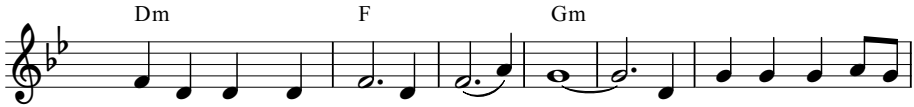

wszyst-kich sił przed Kró-lem kró - lów! Jak niegdyś Mi-riam i
czy-nić chcę przed Kró-lem kró - lów! Jak Jo-zue u Je -

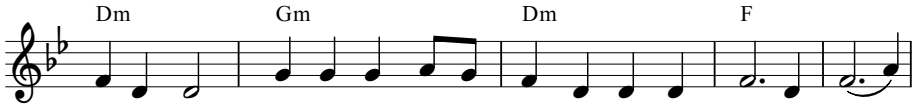

sio stry jej, bę - dę śpie-wać i cie-szyć się przed Kró-lem kró -
ry-cha bram, wznio sę głos nisz-cząc wro - ga przed Kró-lem kró -

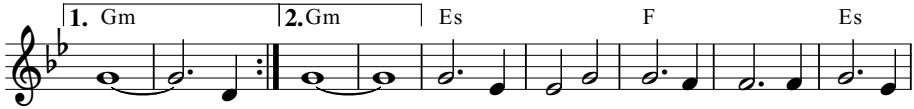

lów! Jak
- lów! Je - zus tyl-ko dro-gą jest, do Oj - ca

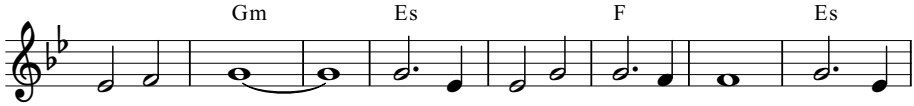

wie-dzie wzwyż. Dał nam pra-wo Bo - ga czcić, przez swą

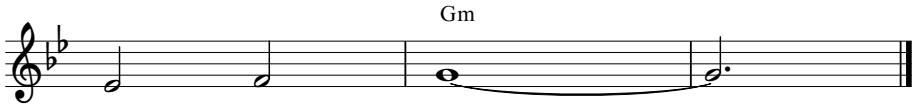

krew, przez krzyż.

119 W lekkim powiewie

33. Poznański

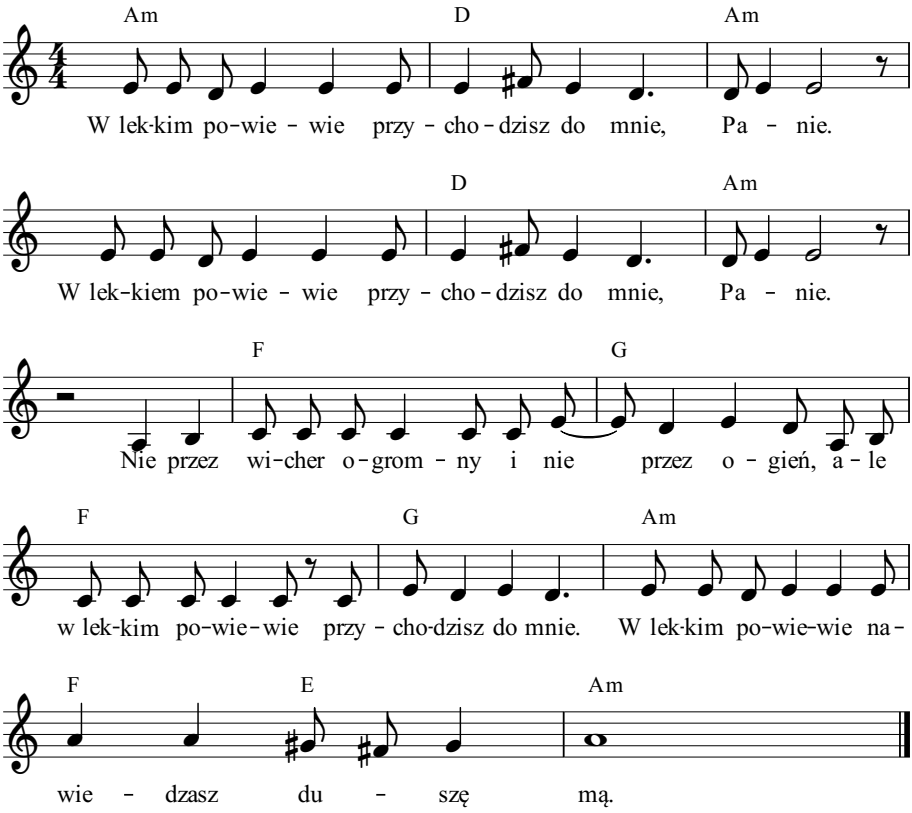

Rzekł więc do niego: Wyjdź i stań na górze przed Panem.
A oto Pan przechodził, a wicher potężny i silny, wstrząsający górami
i kruszący skały szedł przed Panem; lecz w tym wichrze
nie było Pana.
A po wichrze było trzęsienie ziemi, lecz w tym trzęsieniu ziemi
nie było Pana.
Po trzęsieniu ziemi był ogień, lecz w tym ogniu
nie było Pana.
A po ogniu cichy łagodny powiew.

1 Król. 19:11–12

Śpiewaj o miłości Bożej 120

Ps. 32:11

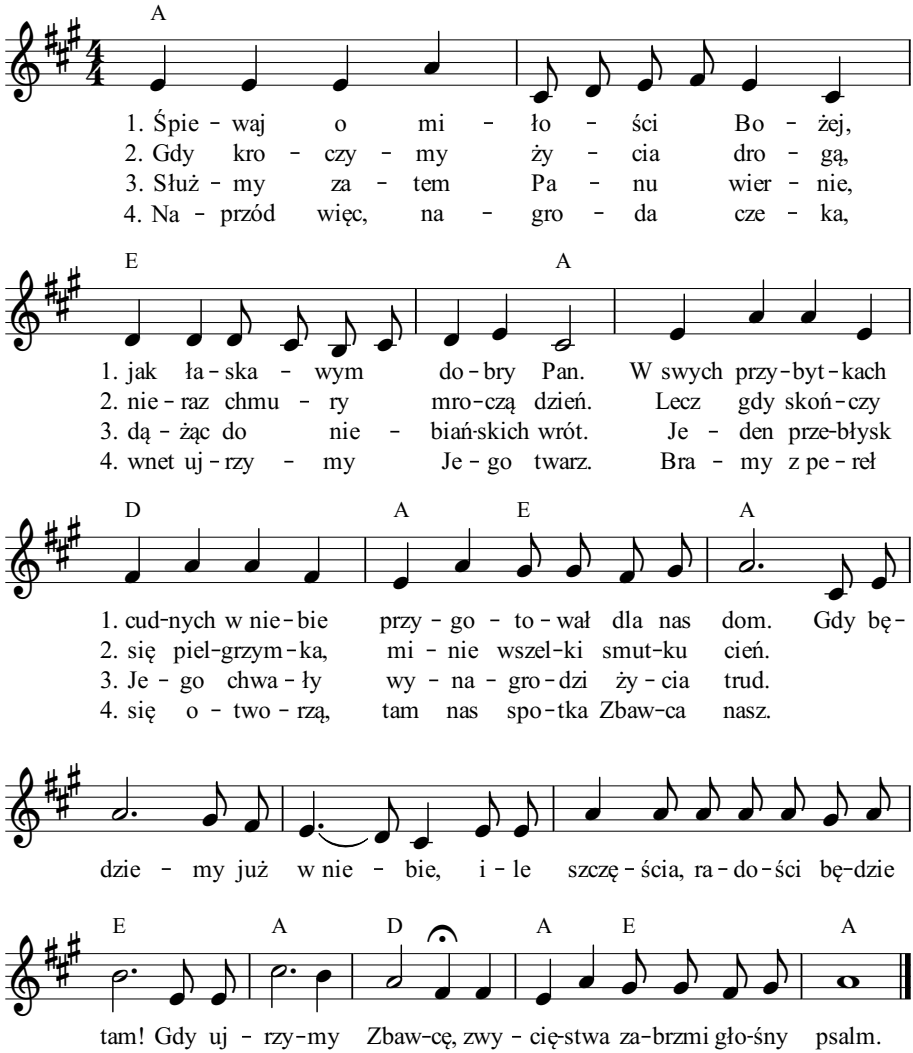

121 Z żywego źródła

Jn. 4:14

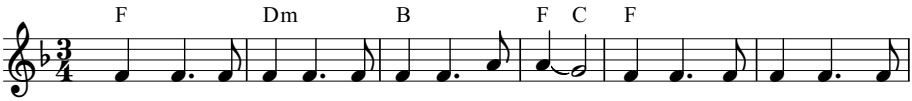

1. Z ży-we - go źró-dła mój Pan pić mi dał. Ta - ki w mi-ło - ści On
2. Z nie-wo - li grze-chu u - wol-nił mnie Pan, Z od - o - sob - nie - nia On
3. Je - zu, od - da - ję Ci ży - cie me ca - łe, do koń - ca dni mych chcę

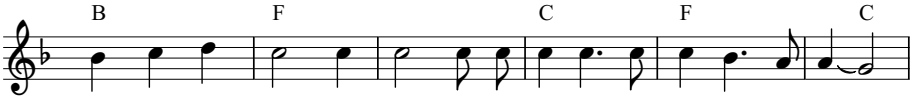

1. miał dla mnie plan, lecz ja w za-śle-pie-niu ten dar od - rzu - ci - łem,
2. wyj-ście mi dał. Z źró - dła mą-dro-ści ja znów bę - dę pić.
3. wier-nym Ci być. Nie chcę już wię-cej bez Cie-bie tu żyć.

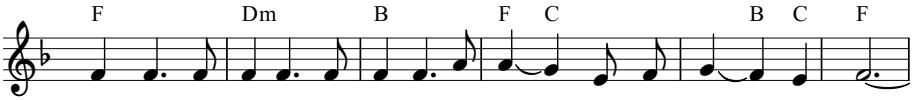

1. wo - dę cuch - ną - cą przez wie - le lat pi - łem, gdy po - sze-dłem ja w świat.
2. Pu - ste cy - ster-ny od - rzu-cam już dziś, nie po - trzeb - ne mi są.
3. Ko-cham Cię moc-no, o Je - zu, tyś Pan mój, weź mnie, jam jest Twój.

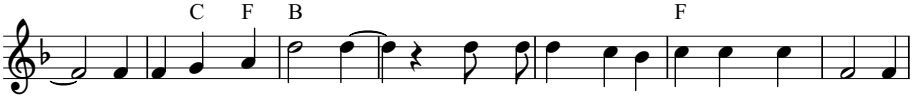

Lecz Je-zus rzekł do mnie: "Przyjdź i pij z źró-dła ży-wych mych wód. Ja

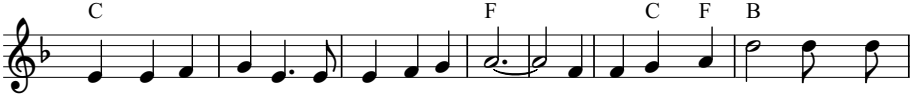

wiem, żeś spra - gnio-ny, Ja znam ży-cia trud. Wi-dzia-łem twe łzy, gdyś w ciem-

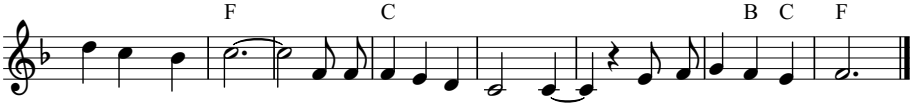

no-ściach ty łkał, o - ne by-ły po - wo - dem, dla któ-re-go Jam zmarł."

Wielbić mego Pana chcę 122

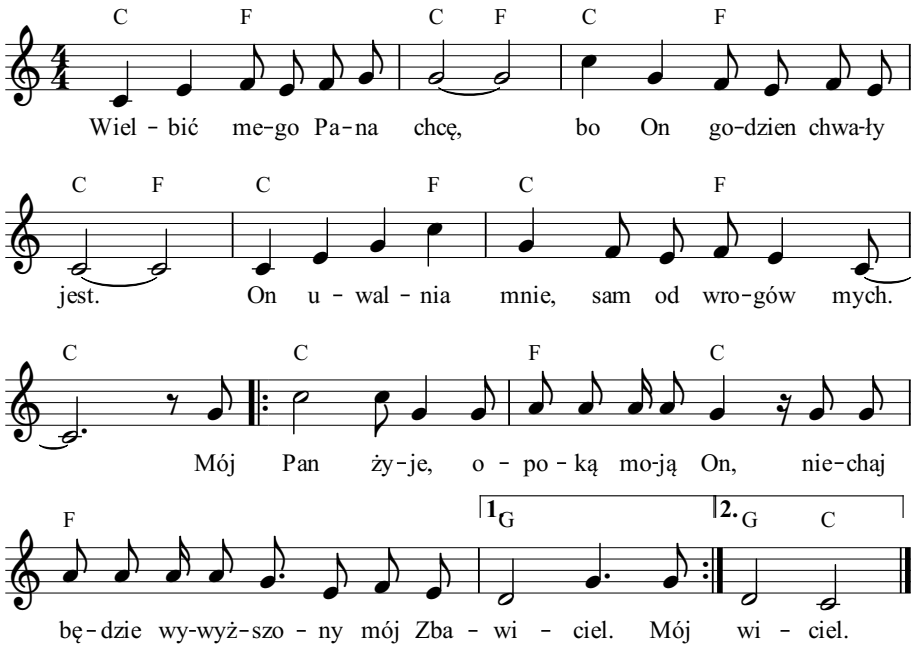

Udziel nam pomocy przeciw wrogowi,
Bo ludzka pomoc jest niczym.
W Bogu odniesiemy zwycięstwo,
On zdepcze wrogów naszych.

Ps. 60:13-14

123 Alleluja, w Bogu nadzieję mam

51. Koziański

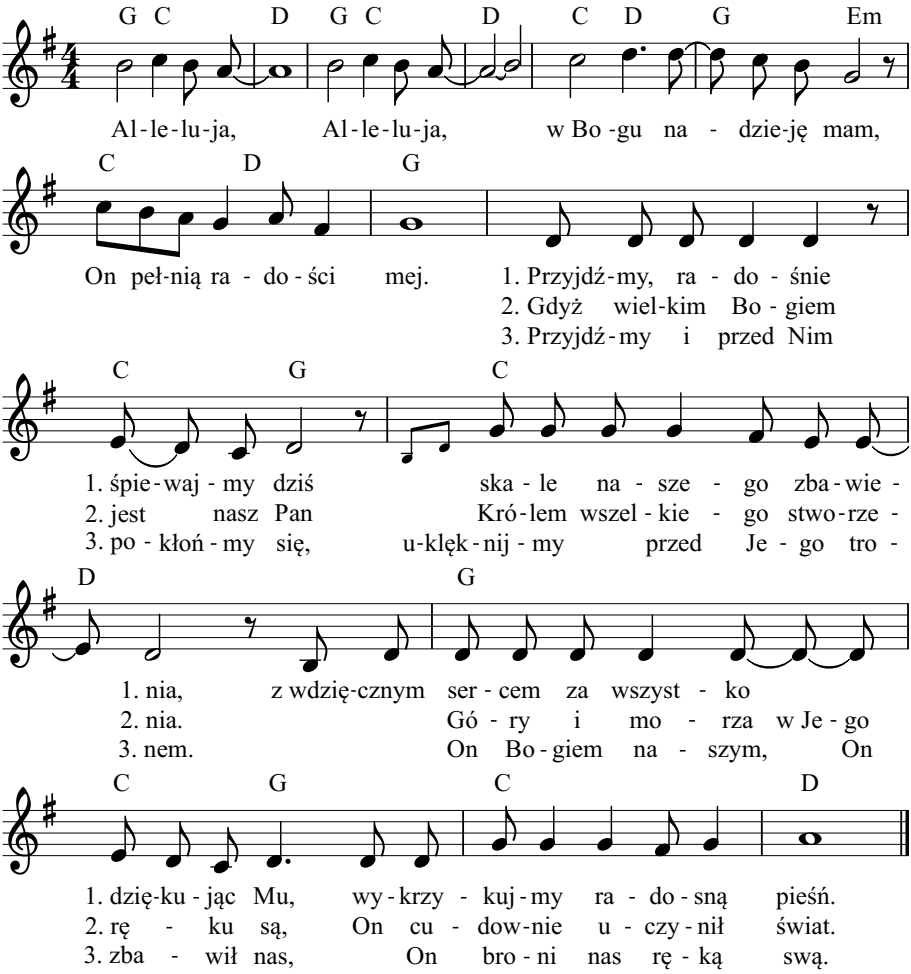

Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Panu
I wszystko, co we mnie, imieniu jego świętemu!
Błogosław, duszo moja, Panu
I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego!

Ps. 103:1–2

Boże, Zbawicielu

124

Ps. 63:1-3

5. Koziański

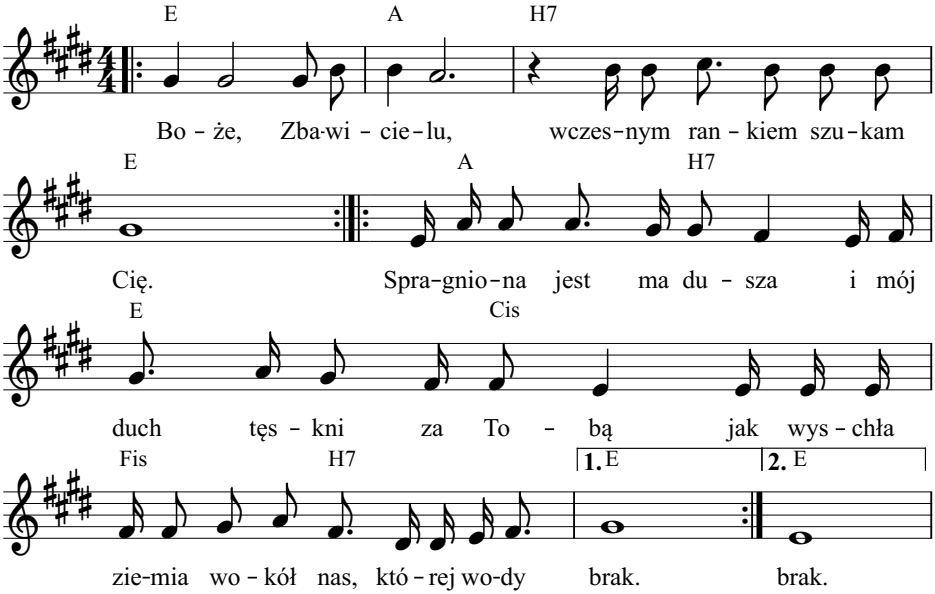

Pasl Dawidowy, gdy był w pustynni judzkiej.
Boże! Tyś Bogiem moim, ciebie gorliwie szukam,
Ciebie pragnie dusza moja;
Tęski do ciebie ciało moje,
Jak ziemia zeschła, spragniona i bezwodna.
Tak wyglądam ciebie w świątyni,
By ujrzeć moc twoją i chwałę twoją

Ps. 63:1–3

Spis Treści

A | B

Alleluja, w Bogu nadzieję mam . . . 123
Ballada o szczęściu. 96
Biedne ptaszki 113
Błogosław Panie 115
Boże, Zbawicielu 124
Bóg jest miłością 91
Bóg kocha mnie 61
Bóg tak umiłował świat 67

C

Chcę Panie sławić Cię wciąż 117
Chcę wam dzisiaj powiedzieć. . . . 36
Chodziłeś, Panie 49
Chrystus kocha nas 101
Chrystus Pan przyszedł
na ten świat 81
Chwalę Ciebie Panie 108
Chwal Pana, chwal 88
Chwała, chwała, Barankowi cześć. . 37
Cóż, Panie, mogę Tobie dać?. 11
Czcijmy Jezusa 75
Czemuż idziesz. 114
Czy nie wiecie 94
Czy znasz to imię? 107

D

De colores 50
Doświadczenia 106
Dziękuję Ci Jezu 76
Dziś jest czas 41
Dziś Ojcze nasz 56
Dziś Tobie śpiewam tę pieśń 42

G

Gdyby Pan 116
Gdy ciemna noc zapada 8
Gdy codzienności 95
Gdy jesienną szedłem drogą . . . 100
Gdy schodzimy się 64
Gdy się wiara moja chwieje 110
Gdy słońce wzejdzie 112
Gdy uczniów swych 47
Gdzieś w gwiazdy 29
Głosem Twoim zostać chcę 31
Głośno do Pana wołam 73

I | J

Idąc z pieśnią. 66
Jak Dawid przed Jahwe 118
Jak w uczniowskim zeszycie 92
Jedyny Pan 65
Jesteś radością mojego życia . . . 24
Jezus daje nam zbawienie 82
Jezus, dla Jezusa 83
Jezus jest pośród nas 40
Jezus, najwyższe imię 93
Jezus oddał za nas życie swe. 3
Już ponad dwa tysiące lat 12

K

Każdego dnia 85
Kiedy tak idziesz sam. 43
Kiedy wokół łzy. 78
Kto przebywać będzie 28
Ktoś Cię dzisiaj woła 20

L | Ł

Lepszy jeden dzień. 77
Ludu Pański 23
Łaską jesteśmy zbawieni 72

M | N

Miłość Twa trudna jest 48
Mój Jezus 7
Nam miłość Jezusa 104
Nasze biodra przepasane 44
Nasz Pan 89
Naucz chodzić mnie 26

Nie ma problemu. 13
Nie narzekaj 15
Nie trudno jest 87
Niewidomy chłopczyk 99
Nie zachwieję się 102

O

Oczyść serce me. 53
Ofiaruję Tobie 51
On jest moim życiem. 63
O potopie 105
Otwórz me oczy 68

P

Panie, chwalę Imię Twe. 18
Panie, pragnę kochać Cię 35
Pan jest pasterzem moim 25
Pan przed nami szedł. 74
Pan skałą i twierdzą 45
Pan wywyższony 86
Pieśń na dobranoc 60
Pieśń radości. 84
Pokojem moim Bóg 71
Potrzebuje Cię Chrystus 90
Powiedz to Panu 57
Powód do radości 17
Powrót 54
Pragnę dzisiaj ci powiedzieć 4
Prawda jedyna 80

S | Ś

Są chwile jak ta 39
Serce wielkie nam daj 98
Słowo Twe 9
Sługa Król 19
Spójrz tam w górze. 109
Stójmy razem 30
Stwórca wszystkich rzeczy 1
Szedłem kiedyś sam 52
Śmiałym bądź 10
Śpiewaj o miłości Bożej. 120
Święte imię Jezus 58

T

Tak jak jeleń 16
Tobie chór aniołów 59
Tobie ufać chcę 34
To szczęście czeka nas 38
Ty jesteś skałą 32
Ty tylko mnie poprowadź 62

U | W

Ucz mnie Twych dróg 2
Uwielbiać mego Pana chcę. 22
Wczoraj dziś i na wieki 21
Wejdź do Pańskich bram 33
Wielbić mego Pana chcę 122
Wiele lat błądziłem 103
Wiem, że nic mnie nie odłączy . . . 70
Wierzyć mnie, Panie, ucz 46
Więcej miłości 14
W lekkim powiewie 119
W mojej pamięci 55
W szumie trawy 5
Wszystko Panie Ciebie chwali 6
Wśród życia burz 111
Wy jesteście 79

Z

Zanim powiem słowo. 69
Zbawienie jest w Bogu mym 27
Z szybkością wiatru. 97
Z żywego źródła 121